

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 18/2018 - 58 pàgines

Sessió ordinària del dia 25 d'octubre del 2018

El dia 25 d'octubre del 2018, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 101/2018, que és el següent:

1- Examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal i pels M. I. Srs. Josep Pintat Forné, Josep Majoral Obiols, Carine Montaner Raynaud, Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells i Joan Carles Camp Areny, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de llei de la funció pública.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei d'ocupació.

3- Examen i votació de la Proposició de llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

4- Examen i votació del Projecte de llei de modificació de la Llei 8/2018, del 17 de maig, dels serveis de pagament i el diner electrònic.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias

M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimón
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

S'ha excusat l'absència de la M. I. Sra. Rosa Gili Casals i del M. I. Sr. Josep Majoral Obiols.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cincà Mateos, Ministre de Finances; Xavier Espot Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Gilbert Saboya Sunyé, ministre d'Economia, Competitivitat i Innovació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó,

Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Eric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports; Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut i Eva Descarrega García, ministra de Funció Pública i Reforma Administrativa.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.34h)

El Sr. síndic general:

Bon dia a tothom.

Passem doncs al primer punt de l'ordre del dia.

1- Examen i votació de les esmenes a la totalitat presentades pels M. I. Srs. Gerard Alís Eroles, Rosa Gili Casals i Pere López Agràs, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal i pels M. I. Srs. Josep Pintat Forné, Josep Majoral Obiols, Carine Montaner Raynaud, Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells i Joan Carles Camp Areny, consellers generals del Grup Parlamentari Mixt, al Projecte de llei de la funció pública.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 29/2018 del 19 d'abril.

Per defensar la primera de les esmenes a la totalitat presentades, per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel M. I. Sr. Gerard Alís, Rosa Gili i Pere López, intervé el Sr. Pere López.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

17 de desembre del 2010. Es tanca el tercer acord de la taula de treball sobre la funció pública, i a continuació s'edita aquest document recull dels 33 acords que es van prendre. A la pàgina 40 d'aquest document s'hi recull l'acord de tots els sindicats existents en aquell moment de la funció pública. Associació de Bombers d'Andorra, Sindicat d'Ensenyament Públic, Sindicat de Funcionaris de

Duana, Associació del personal adscrit a l'Administració general, Sindicat del Servei de Policia, Col·lectiu de funcionaris de la Policia d'Andorra, Sindicat d'Institucions Penitenciàries, Sindicat d'Agents Penitenciaris i personal administratiu i tècnic dels cossos especials.

A la taula de treball van ser convidats, Sra. Riberaygua, Sr. Camp crec que no hi és, i resta de membres de DA, tots els grups parlamentaris.

El resum executiu dels acords presos està en aquest mateix document. Document que evidentment es pot consultar en les pàgines 4 i 5. I penso que és molt escaient avui recordar els principals acords en els nous àmbits que es van assolir.

Primer àmbit: relacions d'ocupació. Es van assolir acords sobre els eventuals de llarga durada per introduir concurrència amb la convocatòria de places eventuals i per regular noves figures d'eventuals.

Situacions administratives. També es van assolir acords en relació al servei actiu, a la suspensió, a l'excedència i a la jubilació, i es van acordar mesures per la conciliació familiar i també interessant per l'Administració, ja sigui per la cura de fills, per la cura d'un familiar o per altres alternatives a la jornada laboral.

Tercer àmbit: Comissió Consultiva. Es va acordar donar un rol més important a aquesta comissió reforçant les seves competències i el seu àmbit d'actuació.

Quart àmbit: drets sindicals. Es va acordar la definició dels tres òrgans de representació col·lectiva. Les associacions sindicals, la plataforma sindical, els delegats de personal i els mecanismes de consulta i negociació.

Cinquè àmbit: règim d'incompatibilitats. Siguem sincers i diguem les coses com són. En aquest àmbit només es va consensuar una línia de treball de cara al futur.

Sisè àmbit: sistema retributiu. I aquest tema és especialment important. Es va acordar la suspensió del GADA moltes vegades atribuïda al Govern del PS, la qual es va fer per acord amb tots els sindicats. I es va replantejar el complement de millora, vinculant-lo a la carrera professional així com la introducció d'un nou complement que reconegui la carrera professional, així com un càlcul dels complements de responsabilitat addicionals.

Setè àmbit: carrera professional. Es va acordar un pla de carrera professional que reconegués com a valoració principal la trajectòria professional i no només les promocions.

Vuitè àmbit: sistema de mobilitat. Es van acordar reclassificar les tipologies de mobilitat de manera a fer-ho estretament vinculat a la provisió de places i donant opcions a una digne designació de les mobilitats.

I novè àmbit, ja es va acordar en aquell moment, un sistema d'aportació definida per finançar les jubilacions.

Sona bastant bé. Acords, acords i més acords. Participació de tots els sindicats i acords amb tots els sindicats de la funció pública.

Transparència. Tots els acords publicats i explicats.

Invitació a participar a tots els grups de l'oposició.

25 d'octubre del 2018, avui, gairebé 8 anys després de què es va editar aquest document.

Es debaten avui les esmenes a la totalitat presentades pel PS, per Liberals d'Andorra i també pels consellers d'Unió Laureadiana - Consellers Independents de la Massana. Unes esmenes a la totalitat que es presenten al text que DA ha elaborat en solitari. En el que no s'ha convidat per res, absolutament per res, ni a una sola reunió els grups de l'oposició.

Una llei que va tenir el rebuig frontal dels sindicats i que va passar, -per dir-ho suau i per dir-ho d'una manera elegant-, amb calçador a la Comissió Consultiva. Un projecte de llei que ha generat dues vagues generals de funcionaris, cosa inèdita pràcticament al nostre país, i que segurament és a les portes de generar-ne una altra.

Un projecte de llei que genera el rebuig absolut per part dels sindicats. Com deia abans, en el que no hi ha hagut cap mena de diàleg i només imposicions. I un projecte de llei que està provocant una fractura total entre el Govern i els sindicats i els funcionaris en el seu conjunt, i entre els funcionaris i la societat. I aquest és Sr. Martí com a cap de Govern, aquest és el veritable balanç de la seva gestió.

Vuit anys després, hem passat d'una situació d'acord, d'una situació en la qual tenien tota la feina per fer-ho, no ho podien tenir més fàcil. Aquí hi ha novament la seva aversió tradicional a l'oposició, la seva aversió a tota aquella feina que ve per part dels altres partits polítics. Aversió que és força general però que quan hi ha el PS pel mig, fins i tot em permeto dir que és una mica més accentuada, doncs d'aquell escenari d'acord i de treball conjunt hem passat a un escenari de fractura i de pèrdua de temps.

I aquesta és la manera com vostès han destrossat durant aquests vuit anys, i estan destrossant la funció pública.

Però encara hi ha molt més.

No contents amb aquest pessim balanç, però per a vostès la funció pública avui en dia només serveix per mirar d'aconseguir vots dins del desencant econòmic i social que es viu al nostre país, i del qual vostè evidentment també en són responsables perquè han estat al Govern durant aquests vuit anys.

Davant dels salaris baixos, davant de les persones que no arriben a finals de més, davant dels problemes creixents amb l'habitatge, dels pensionistes als quals vostès han rebaixat les pensions, als autònoms que passen dificultats, les dificultats dels comerciants, la seva incapacitat per diversificar l'economia. Vostès en lloc de proposar solucions, en lloc de tant en tant mirar cap a l'oposició i mirar de treballar algun projecte conjunt, què fan vostès? Agafen un focus, apunten cap als funcionaris i els assenyalen davant de tota l'opinió pública com els principals responsables i culpables de totes i cada una de les seves situacions. És una actitud del tot indignant, una actitud del tot indignant.

Vostès no mereixen tenir la responsabilitat, i jo diria l'honor, d'estar al front d'uns servidors públics als quals ni valoren, ni prestigien, més aviat menyspreen i que no han sabut gestionar ni motivar. I que a més com deia abans, fan servir de blanc davant de la població de tots els seus desencerts.

Hi ha molts arguments en contra d'aquest projecte de llei, Sra. ministra. Els acords als quals em referia abans assolits en la taula de treball fomentada pel PS, i que ara no es recullen en la seva llei, serien un motiu més que suficient. Com deia abans, afectant a la carrera professional, a la mobilitat, les retribucions, els drets sindicals, el funcionament de la Comissió Consultiva, però hi ha moltes més coses. Els plans de reestructuració que es proposen o la supressió de llocs de treball sonen clarament arbitraris i amb voluntat de castigar aquells funcionaris que no facin la feina al servei de Govern.

Els comitès tècnics de selecció, mobilitats que també sonen a càstig. Potser avui ens podria explicar la diferència de to entre la llei de la funció pública i la llei del cos diplomàtic. Estaria bé que coneguem per què hi ha dos maneres de fer tan diferenciades sobre qüestions que haurien de ser pràcticament les mateixes. Però vull destacar principalment una que afecta al model de funció pública del nostre país. I és que vostès encara que ho neguen repetidament una vegada i una altra, en el fons volen fer desaparèixer la figura del funcionari.

De fet, ja és un camí que ja ha començat, i ja ho van començar a fer amb les lleis de pensions, i ara només tenim una reafirmació.

I aquest és un debat molt important pel conjunt dels ciutadans, perquè aquí hi ha clarament dos models d'Administració pública.

O una Administració pública forta al servei dels ciutadans, amb professionals ben retribuïts, motivats i sobretot independents, o una Administració debilitada, subjecta a lobbies a pressions i al control polític.

Nosaltres evidentment volem la primera, governi qui governi. Vostè és obvi, i suposo que deu pensar algú que sempre governaran vostès, que volen la segona.

I vaig acabant i miro de lligar amb el principi de la meva intervenció amb aquest final perquè em permeto anunciar quin serà el programa del PS en relació a la llei de la funció pública.

Derogar una llei que tot just haurà acabat d'entrar en vigor i a què a més farà falta desplegar a nivell reglamentari perquè també serà un tema que en vull parlar en posteriors intervencions i retornar al que deia al principi, als 33 acords. Evidentment uns acords que caldrà posar al dia perquè han passat vuit anys, hi han hagut canvis legislatius i caldrà actualitzar però sempre dins del mateix ambient de diàleg, d'acord i de respecte mutu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Estem en la recta final de la legislatura i ja podríem dir que després de gairebé 8 anys de projecte de DA hauran aconseguit dividir la societat andorrana de diverses formes i una d'elles és, entre aquells que estigmatitzen als funcionaris i els que no, provocant que si ets un treballador del sector privat has d'estar per sistema en contra dels treballadors del sector públic perquè són uns privilegiats. Així està avui la societat andorrana, confrontada.

El que abans ningú tenia cap problema en dir, ara molts eviten comentar..., que són treballadors públics.

Amb el projecte de llei que han presentat i sobretot com l'han presentat, han perdut l'oportunitat d'aconseguir un model durable en el temps de la Funció Pública. Durable perquè bona part de l'arc parlamentari el rebutja, i altra vegada un text sense un suport ampli.

Han estat incapaços durant 6 anys de proposar un model que encaixés amb els reptes del país, de la pròpia Administració i dels treballadors públics, i han acabat a un any i mig del final del mandat fent passar el clau per la cabota, per poder dir que han reformat la Funció Pública.

Quan un projecte de llei provoca un rebuig majoritari dels qui han de ser els articuladors de la pròpia llei, els hauria de fer reflexionar i replantejar-se moltes coses, però ja està demostrat que ni així.

Ja vaig dir durant els debats de les lleis dels cossos especials, que vostès no coneixen el significat del mot consensuar.

Consensuar no és presentar un text a tall informatiu als col·lectius implicats.

Consensuar no és fer reunions sense arribar a acords.

Consensuar és demanar l'opinió encara que no sigui vinculant.

Consensuar no vol dir transigir en tot, però tampoc vol dir no transigir en res.

Consensuar no vol dir buscar un guanyador i un perdedor.

Consensuar vol dir ser capaç d'entendre què i per què l'altra part demana o defensa el que proposa.

Consensuar, significa acostar postures, trobar punts intermedis de confort de les parts que negocien.

Consensuar vol dir empatia, capacitat de cedir i voluntat de cercar un resultat acceptat per les parts que parlen.

I podria seguir, però crec que cap accepció de les que els he dit, i són definicions pròpies i per tant no acadèmiques, compliria la llei que vostès han presentat.

I el resultat de la seva noció de consens és el text que vostès han presentat i per aquesta raó el rebutgem.

I per aquesta raó defensem una esmena a la totalitat, en primer lloc per raons de forma ja que entenem que la documentació tramesa és del tot incompleta, el que demostra un menys teniment a la tramitació parlamentària, al compliment de la legislació i als propis treballadors públics.

Així la memòria justificativa és un simple resum de la llei, lluny, de fet molt lluny, d'un argumentari que expliqui la motivació real que persegueix assolir el text legal. Potser el motiu és que ni vostès mateixos són capaços de plasmar-la en paper.

Dins d'aquesta memòria les consideracions econòmiques són indeterminades, genèriques i difuses, ja que el propi Govern desconeix l'abast del cost econòmic del projecte.

Com poden d'una banda argumentar bona part de la pretesa necessitat de reformar l'Administració en el sentit que vostès diuen o volen, és a dir, la insostenibilitat econòmica, i de l'altra part, ser incapaços d'adjuntar l'estalvi i la projecció d'una llei que té sense cap mena de dubte un impacte numèric en els pressupostos de l'Estat?

Però no només han estat incapaços de presentar una memòria econòmica consistent, sinó que part de la documentació annexada al projecte de llei, concretament l'annex 1, que consisteix en l'informe previ i preceptiu de la Comissió Consultiva no està degudament signat pels representants sindicals incomplint l'article 12 de la Llei de la Funció Pública.

Pel que fa a l'annex 2, que hauria de consistir en l'informe preceptiu del Consell de la Policia, únicament es lliura l'acta de la reunió.

L'annex 3 que hauria de ser un informe del Ministeri responsable de la Funció Pública on s'inclouen les propostes acceptades per part d'aquest després d'escoltar la Comissió Consultiva, com no s'han inclòs propostes perquè no hi ha hagut negociació, doncs l'informe intenta justificar una negociació que no s'ha produït.

Per últim no s'ha inclòs l'informe preceptiu de la Comissió Consultiva de Justícia.

En resum, una tramitació deficient ja que el projecte no conté els tres informes que són necessaris davant qualsevol canvi legislatiu que afecti a les disposicions de la Llei del Cos de Policia, la Llei de la Funció Pública i de l'Administració de la Justícia.

Si en primer lloc el rebuig està motivat per la forma com s'ha tramitat, en segon lloc es fonamenta en un enfoc erroni de l'objectiu que ha de buscar la reforma en el si de l'Administració.

La pregunta que ens hagués agradat veure resposta en el text tramitat i sobretot la que entenem el Grup Liberal que hauria de pivotar o al tomb de la que hauria de pivotar aquesta reforma és:

Quina Administració pública vol l'administrat?

A partir de tenir clar quina Administració espera tenir el ciutadà, s'hagués hagut de construir el projecte. Un projecte transversal que afecta a més coses que els recursos humans de l'Administració, però el text presentat ni tan sols inclou la regulació de la majoria de mancances que ja patia el text anterior de l'any 2000 actualment encara vigent.

Així, es tracta d'una llei imprecisa, que deixa a l'arbitri del Govern i del desplegament reglamentari aspectes bàsics de la normativa, com per exemple la projecció i remuneració dels treballadors del sector públic, fet que genera una gran inseguretat jurídica. Al llarg del text es requereixen informes preceptius

per part dels agents implicats però que en cap cas són vinculants.

Cal distingir entre el principi de discrecionalitat del qual disposa l'Administració, de la possible arbitrarietat en la presa de decisions, que és una forma d'actuar basada únicament en la voluntat no fonamentada.

Hem de destacar que fins i tot és contrària a la normativa laboral en consentir canvis de tasques i funcions dels diferents llocs de treball en el marc de la seva pròpia organització, sense establir condicions, pressupòsits, o ni tan sols cap justificació, una absoluta arbitrarietat en la presa de decisions, i una inseguretat dels treballadors públics.

El projecte de llei presentat no resol els problemes ja detectats en relació al sistema retributiu, com per exemple l'escàs diferencial salarial en la promoció vertical que s'accentua quan més alt està el treballador en la banda salarial.

Existeixen estudis dels països del nostre entorn que indiquen que més del 80% dels funcionaris no estan motivats en el desenvolupament de la seva feina degut a una falta de reconeixement personal i a una remuneració salarial per sota de les seves expectatives, al·legant que existeix un sistema retributiu i d'incentius injust. Aquests estudis certifiquen també que més del 90% se sent desmotivats davant de les nul·les perspectives de promoció professional.

Doncs bé, el projecte de llei que vostès han presentat porten la funció pública cap a aquestes dades ja que en cap cas soluciona aquests problemes de base que avui segurament ja són una realitat en una bona part dels nostres treballadors públics.

Si algun efecte pot aconseguir el text legislatiu que el Govern ha presentat és el d'accentuar la desmotivació i les expectatives de creixement professional.

El fet de deixar al desenvolupament reglamentari els diferents models de carrera professional i de promoció horitzontal i vertical no fa sinó que aportar una incertesa, i una inseguretat jurídica innecessària i preocupant.

Estant reproduint el mateix camí que va fer la llei encara en vigor, i que amb el temps ha demostrat que no és l'òptim. I ho fan, he arribat a aquesta conclusió, perquè tenen una visió de la funció pública obsoleta, desfasada, i controladora, quan hauríem d'evolucionar envers una administració moderna, pionera i facilitadora.

La renovació de la funció pública ha de passar sense dubte per una reestructuració global, que inclogui els

recursos humans en una perspectiva àmplia, no només des d'una perspectiva econòmica i punitiva.

On està el pla de modernització de la funció pública que ha d'acompanyar la transformació de l'Administració en una administració digital? No existeix, almenys no l'hem vist, penso per què no l'han fet, i una cosa sense l'altra és fer pedaços i fer veure que canviem tot per no donar resposta a res.

Quan els liberals parlem de la necessitat d'evolucionar envers una Administració moderna, digital, i facilitadora, no significa buidar de recursos humans la nostra Administració, sinó que cal dotar de les eines telemàtiques i de formació a les persones que ja formen part de la mateixa en el curt termini, i donar alternatives assumibles i pactades per aquelles que potser no estan preparades per al nou model d'Administració.

És del tot incongruent intentar reformar la funció pública sense que el canvi signifiqui una agilització de processos, una modernització de la formació i una optimització dels recursos tècnics, econòmics i humans.

Tal i com hem pogut comprovar aquests dies, el Govern finalment ja ha anunciat la futura aplicació d'un canal telemàtic de comunicació entre l'Administració i els usuaris. Si bé aplaudim aquesta idea, no compartim el termini de dos anys d'aplicació ni que la solució per mantenir el mateix nombre de personal al servei de l'Administració sigui la d'apujar els preus dels tràmits administratius.

Aquesta solució reflecteix una vegada més que es pretén actualitzar l'accés als tràmits administratius implantant una Administració electrònica de manera totalment independent a la reforma de la funció pública.

Inclús abans de ser aprovat, ja tenim un projecte de llei totalment desfasat que no preveu la reforma electrònica que necessàriament s'ha de portar a terme per tal d'oferir un servei adequat a les necessitats actuals de l'Administració i dels administrats.

La visió que s'ha de tenir de la funció pública és una visió global, una visió de futur, una visió de país, si es vol fer una Administració competitiva.

No es tracta únicament de canviar els triennis per quinquennis i d'endurir les sancions dels funcionaris. Aquesta visió reduccionista no és la que necessita la reforma de la funció pública sinó que el projecte ha d'anar molt més enllà.

Perquè, on està el debat del model de funció pública, en el seu cost o en la seva sostenibilitat? Si és en el seu cost, digui'm vostès a quin i avui quin és l'estalvi econòmic que han assolit vostès amb aquesta Llei?

Han estat incapaços d'acompanyar el Projecte de llei d'una memòria econòmica seriosa.

Però diguin vostès, com defensen, si una sostenibilitat econòmica és el motiu però en canvi són capaços de dir als treballadors que econòmicament és més interessant els quinquennis que els triennis. No s'entén... És una absoluta contradicció.

Diguin vostès com una funció pública insostenible pot pagar jubilacions als seixanta anys a alguns funcionaris després que hagin dit que és insostenible.... No s'entén...

Diguin vostès com podrà l'Estat, si s'assoleix l'Acord d'associació amb la Unió Europea donar resposta i cobertura al gran nombre de directives que caldrà desplegar. Com ho farem?

En definitiva, diguin vostès quin és el cost assumible per a vostès de la funció pública.

Nosaltres no volem parlar de cost de la funció pública i sí de la inversió en la funció pública, una inversió que ha de ser important, ja ho dic ara, cal invertir més en funció pública, invertir en els treballadors, en la seva formació, en els seus recursos segons els reptes i les prioritats que ens marquem com a país i sobretot en funció dels recursos dels que disposa l'Estat.

Jo no parlaria de reforma, parlaria del desenvolupament de la funció pública, i aquest desenvolupament ha de ser un projecte englobat dins d'una política de cohesió de totes les mesures i canvis pels quals ha de passar el nostre país per tal de tenir un model econòmic sostenible i a la vegada eficient.

Estem convençuts que més enllà dels colors polítics dels partits que proposen les iniciatives legislatives, ha d'estar sempre l'interès pel bon funcionament del país, prenent com a referents països en els que les mesures i innovacions introduïdes en el sector de la funció pública funcionen, i no seguir creient en un model esgotat com l'actual, que no convenç ni als propis funcionaris.

De fet, el model ha de ser una proposta de sostenibilitat global, però a la vegada que aporti mesures per tal de contribuir a incentivar l'economia i la creació de llocs de treball.

El desenvolupament de la funció pública ha de buscar per tant, l'equilibri entre l'eficiència i els mitjans, i aquest canvi és del tot impossible si no es realitza amb una visió pragmàtica i global de l'Estat, no només de l'Administració pública.

La reflexió ha d'incloure tots aquells organismes on l'Estat destini diners públics, per tant, dins de la reflexió del desenvolupament de funció pública cal

incloure les administracions però també les parapúbliques.

Pel que fa a mesures concretes amb l'objectiu de disminuir la mida de la funció pública i millorar l'optimització dels recursos interns, alhora que es rebaixa el gruix de la despesa pública, tenint com a pressupòsits d'actuació els següents: la simplificació de l'Administració i una evolució cap a la transparència; una revisió de les polítiques de retribució dels treballadors ajustada a les competències; una inversió en formació a la recerca d'una funció pública més professionalitzada; incentius per a la creació d'empreses als treballadors públics que tinguin un projecte; una política de flexibilització horària correctament regulada; una ampliació del règim d'excedències amb lloc de retorn però sense reserva de plaça; un replantejament de les polítiques de jubilacions voluntàries; una mobilitat creïble i factible en tota l'Administració i organismes parapúblics; un control per reduir els càrrecs de confiança i els seus salaris; una reducció de la contractació d'empreses externes estrangeres a situacions d'extrema necessitat, a favor d'un major ús dels recursos humans existents potenciant la seva formació.

No podem obviar que, dins d'aquest model de funció pública, la sostenibilitat passa també per l'andorranització progressiva dels càrrecs de responsabilitat dels organismes públics i parapúblics com poden ser per exemple el SAAS, l'INAF, Andorra Turisme o fins i tot el propi Gabinet Jurídic de Govern.

A Andorra existeixen grans professionals absolutament preparats per ocupar aquests càrrecs de responsabilitat si se'ls valora de la manera adequada o se'ls forma durant un temps.

També som conscients de l'existència de treballadors a l'Administració poc motivats i que existeixen persones que desenvolupen altres feines fora del horari laboral.

Per aquest motiu, caldria buscar fórmules alternatives per eradicar aquestes situacions.

Una possible manera de solucionar-ho seria, com he dit, oferint incentius per a la creació d'empreses si es que és aquesta la seva vocació d'una banda, i de l'altra oferir alternatives a la gent que després d'un llarg període al servei públic ja estaria disposada a passar a una altra etapa de la seva vida amb unes condicions assumibles.

El model presentat pel Govern creiem que no suposa cap canvi ni avantatge en relació a la sostenibilitat i la modernització de la funció pública actual, per aquest motiu demanem el vot favorable a l'esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pels M. I. Srs. Josep Pintat Forné, Josep Majoral Obiols, Carine Montaner Raynaud, Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells i Joan Carles Camp Areny, intervé el Sr. Josep Pintat.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem davant d'aquest Ple, l'esmena a la totalitat al Projecte de Llei de la funció pública. En aquest punt, és important fer esment del títol del Projecte de Llei, i avui més que mai, perquè segons Govern, el que es pretén amb aquest Projecte de Llei és fer una reforma integral de la funció pública.

Els consellers generals d'Unió Laurediana i Independents de La Massana, pensem que aquest Projecte de Llei està lluny d'aconseguir el seu objectiu.

Per nosaltres, els termes "reforma de la funció pública" passen per una modificació profunda de la funció pública, és a dir, del marc i el contingut de les Lleis i els Reglaments de la funció pública, i aquest, no ha estat el camí que ha triat el Govern.

Una modificació profunda de la funció pública no es resumeix en si s'ha de canviar triennis per quinquennis, o per si s'ha de modificar l'horari laboral, entre altres.

Aquí es tracta de saber d'on venim, què volem i quin cost tindrà tot plegat? És a dir, quin és l'estudi d'impacte en tots els àmbits.

Però com sempre, i tal com hem anat reiterant, tot al llarg d'aquesta legislatura, obtenir un full de ruta clar on s'especifiquin els objectius i els medis per assolir-los, en cadascun dels temes que tracta el Govern de DA és impossible. I, aquest tema que ens ocupa avui. N'és un altre exemple.

No només no hi ha un estudi d'impacte, sinó que s'ha de significar que, tampoc hi ha consens entre les parts implicades, per més que es vulgui fer creure. És més, ni tan sols han volgut la participació dels grups parlamentaris en tot el procés.

Dissenyar quin model d'Administració volem, per afrontar els reptes de futur del país, de forma àgil i eficient i alhora resoldre les disfuncions que es vénen arrossegant del passat, motivant i valoritzant el personal de l'Administració i saber-ho transmetre als ciutadans, mereixia, com a mínim, la implicació de

tots. Però evidentment, aquesta no és la forma de fer del Govern de Demòcrates per Andorra.

I de nou, ens trobem abocats, i aquest cop, a finals de legislatura, i a portes d'uns comicis, amb episodis de crispació, i malestar.

Voldria recordar, Sr. cap de Govern, que el passat mes de gener us vaig fer una proposta que no era altra que la de poder participar en aquesta taula, per poder contribuir a arribar a un acord en matèria de funció pública, proposta que una vegada més va ser rebutjada; proposta, que també vàrem transmetre als sindicats de la funció pública, en canvi aquests sí, la varen acceptar.

Dit l'anterior, voldria agrair, a la Sra. ministra Eva Descarrega la seva celeritat, i col·laboració a l'hora de contestar les demandes d'informació que li hem fet arribar. Demostren una forma de fer diferent, i com he dit, li agraeixo.

Feta aquesta prèvia, em centraré en el Projecte de llei que ens ocupa.

En primer lloc, constatar que no existeix un objectiu clar, de quin tipus d'Administració volem i, per tant, no existeix un pla estratègic de recursos humans, que inclogui, l'anàlisi de les disponibilitats de personal existent, l'establiment d'objectius generals de polítiques de recursos humans, ni les línies estratègiques, ni les accions a dur a terme dins d'una programació temporal, ni les previsions de les necessitats actuals i futures de personal, ni la previsió de mecanismes d'avaluació del pla. És més, en el Projecte de llei que ens ocupa, aquestes eines es plantegen com optatives.

Es nota de nou, que no els agraden els instruments de planificació, i aquest, sí que és el seu punt fort: la improvisació.

D'aquest fet, en deriva que, la memòria econòmica, que acompanya el Projecte de llei, és un mer brindis al sol, per dir-ho planerament. No es quantifica, ni tan sols la despesa, derivada del nou règim retributiu, que comporta la carrera horitzontal, -prevista en l'article 61-, ni l'avaluació de l'acompliment, prevista en els articles 63 i 64, ni el complement de productivitat que preveu l'article 77 en l'apartat d). Aquestes despeses no es poden determinar en el moment de presentar el Projecte. Així de taxatiu ho diu, la mal anomenada memòria econòmica, que acompanya el projecte de llei. I tampoc, s'han justificat en les demandes d'informació, que hem efectuat.

I per més sorpresa si no es pot determinar la despesa, s'inventa un suposat estudi d'impacte, que conclou que tindrem 21 milions d'euros més de despesa en 25

anys, és a dir 900.000 euros més de despesa cada any, en base a criteris *ceteris paribus*.

En definitiva, al cap de 8 anys de Govern de Demòcrates per Andorra, s'han mantingut les disfuncions de l'Administració.

Quan ho volen solucionar? Ni tan sols saben el que suposarà econòmicament. Això sí, han generat un conflicte al personal de l'Administració, que no es mereix aquest tracte, i de retruc a la ciutadania. I ara, el que volen és un xec en blanc per part del Consell General.

En canvi, el que sí que observem en la documentació, que ens va fer arribar la Sra. ministra, que actualment s'aclareix un punt i és que, amb menys personal, la despesa s'ha incrementat considerablement.

Per tant, el compromís per assentar les bases per assolir els reptes de futur és inexistent. A més, les disfuncions del passat continuen vigents.

El clima laboral, com s'evidencia en la documentació aportada, empitjora progressivament. Existeix un sentiment de greuge comparatiu, entre els empleats del cos general, derivats de la manca d'un criteri únic, que garanteixi una regulació homogènia. Juntament amb l'absència de criteri, entre el que s'ha de regular en el marc comú, el que s'ha de regular per llei i el que es pot incloure en els reglaments, reglaments que ni tan sols s'han desplegat.

Aquests són alguns exemples de l'estat de la funció pública. I a més, el seu projecte de llei no satisfà, ni genera consens, entre els empleats de l'Administració.

No voldria acabar la meua intervenció sense fer menció, una vegada més, de la inseguretats jurídica, que ens està aportant la manera de fer del Govern i del Grup Parlamentari Demòcrata.

Ho he fet en totes les darreres intervencions i ho torno a fer avui. Us estenc la mà, per asseure'ns i, valorar quines són aquelles iniciatives legislatives, que podrien veure la llum, d'aquí al final de legislatura.

Srs. i Sres. consellers, el que està passant és inadmissible!

En efecte, el Projecte de llei per a la igualtat de tracte i la no discriminació, avui a tràmit parlamentari, modifica en la seva disposició final cinquena, el present Projecte de llei de la funció pública, que no està ni tan sols debatut.

Ens preguntem: És que quan van presentar el Projecte de llei de la funció pública pretenien discriminar en la igualtat de tracte?

Aquest mateix Projecte de Llei, el de la igualtat de tracte i la no-discriminació, pretén també modificar la Proposició de Llei qualificada de relacions laborals, que està avui essent treballada per la comissió legislativa corresponent. És a dir, per medi de nous projectes de Llei, entren modificacions a altres projectes de Llei entrats anteriorment, i això no és seriós!

Insisteixo, m'he dirigit en diverses ocasions als grups, i especialment al Grup de Demòcrates per Andorra, per tal de prioritzar els textos que han de veure la llum, abans del final de la legislatura.

Ningú va recollir el guant. I avui suposo que tampoc el recolliran.

Per tant, per tot l'exposat, no podem donar suport a projectes de Llei incomplets, que no reformen res, que crispen l'ambient laboral en el si de l'Administració i, sense que sapiguem ben bé quins són els beneficis d'aquesta mal anomenada reforma. I demanem, per tant, que es retorni el Projecte al Govern.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra, Sra. Eva Descarrega.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers, avui debatem tres esmenes a la totalitat al Projecte de Llei de la funció pública que pretén una revisió de la Llei de la funció pública de l'any 2000.

Aquestes esmenes tenen per objectiu retornar el text al Govern però no vénen acompanyades d'un text alternatiu tot i reconèixer el treball dels grups parlamentaris per presentar un cert nombre d'esmenes parcials que estic convençuda permetran i ajudaran a millorar el text durant els treballs en comissió.

Abans d'entrar a considerar el projecte legislatiu, voldria posar en relleu que avui vivim la mateixa realitat de l'any 2000 quan va ser aprovada l'anterior Llei de funció pública, és a dir, ens trobem al final de la legislatura i amb un projecte de Llei cabdal per aprovar com és el Projecte de Llei de la funció pública que malauradament no ha pogut ser consensuat amb els sindicats de l'Administració general malgrat les converses i reunions mantingudes de forma periòdica per part del Govern i de la funció pública amb els representants sindicals.

Ens hem esforçat per trobar el consens que hauria desitjat el Govern però aquest no ha estat possible i em sap greu, ho lamento.

El que sí hi ha hagut en tot moment per part del Govern és voluntat de diàleg i de negociació, a més de moltes hores de treball per part de les dues parts si tenim en compte: les vuit reunions de treball mantingudes al llarg del 2017 per tractar els diferents capítols del Projecte de Llei; les sis reunions mantingudes pel Govern i els representants dels sindicats durant el primer trimestre del 2018; les dotze reunions de la Comissió Consultiva durant el 2017 i 2018; i les presentacions realitzades sobre diferents qüestions com el model retributiu o la carrera professional.

Com he esmentat anteriorment, aquest és un projecte cabdal, però també de certa complexitat i compta, com en l'any 2000, amb diferents opinions sobre el model de funció pública de l'Administració andorrana.

S'ha fet un gran esforç per tirar endavant aquest Projecte de Llei que permet honorar el compromís del Govern, i el del grup parlamentari que li dona suport, amb tot el personal que presta els seus serveis a l'Administració general andorrana. Però no es tracta únicament d'honorar compromisos electorals, sinó de millorar la nostra Administració dotant-la d'eines que permetin una major eficiència i un millor servei als nostres ciutadans.

En aquest sentit, no podem obviar que han passat divuit anys des de l'aprovació de l'anterior Llei i l'experiència i l'aplicació de la mateixa durant aquest temps així com les reunions mantingudes amb el personal de l'Administració i els representants dels sindicats de l'Administració general ens han permès veure els diferents aspectes que calia millorar o clarificar.

Tenim el ferm convenciment que aquest Projecte de Llei permet actualitzar i reforçar la regulació ja existent en matèria de funció pública i adaptar-la en alguns aspectes a les necessitats actuals del personal i de la pròpia Administració.

Avui tenim una excel·lent oportunitat de tirar endavant un Projecte de Llei de la funció pública que, insisteixo, millora, sense cap mena de dubte, les condicions de treball del personal de l'Administració general i ens ha de permetre alhora disposar d'una Administració més àgil, eficient i sostenible.

A més, no podem oblidar que aquesta Llei ha estat una demanda reiterada del personal de l'Administració general als diferents governs des de fa anys. És per això que la reforma de la funció pública figurava en tots els programes electorals dels partits que van concórrer als darrers comicis.

Per tant, si avui aquesta Cambra aprovés les esmenes a la totalitat a aquest Projecte de Llei estariem perdent una ocasió única de fer un pas endavant i, alhora, tancaríem la porta a millores i actualitzacions tan substancials com:

- Un millor encaix estatutari de les diferents relacions d'ocupació en l'Administració. La Llei actual limitava el règim estatutari a una petita part del personal de l'Administració Pública i amb el Projecte de Llei de la funció pública desapareix el personal contractual de l'Administració, i els agents de l'Administració de caràcter indefinit i de caràcter interí són substituïts pels treballadors públics de caràcter indefinit i els treballadors públics interins, tenint tots el mateix règim estatutari.

- L'oportunitat d'oferir als treballadors de l'Administració general la regulació de la carrera professional en el si de l'Administració a través de dos mecanismes diferents: la carrera vertical amb oportunitats d'ascens o bé la carrera horitzontal amb el reconeixement individualitzat del desenvolupament professional com a conseqüència de la valoració de la trajectòria i l'actuació professionals, de la qualitat i l'eficiència dels treballs realitzats, del nivell de competència assolit i del resultat de l'avaluació de l'acompliment.

- La necessitat de facilitar eines al personal perquè actualitzi els seus coneixements i desenvolupi les habilitats i competències necessàries per dur a terme de forma òptima les responsabilitats del seu lloc de treball i, alhora, es pugui adaptar als canvis de l'Administració Pública i de l'entorn.

- La creació de plans de formació adaptats a les necessitats formatives de cada lloc de treball que permetin millorar les competències de les persones que treballen a l'Administració general mitjançant una formació continuada.

- La implementació d'una nova avaluació de l'acompliment per valorar la iniciativa i la participació en la millora dels serveis que es presten als ciutadans, el rendiment i l'activitat extraordinària o el compliment d'objectius i l'assoliment de resultats.

- La creació d'un sistema d'incentius efectiu, que permeti premiar el talent, l'esforç i el compromís amb el treball, i que aquest sigui compatible amb la sostenibilitat econòmica de la despesa de l'Administració Pública.

El Govern sap molt bé, tenint en compte l'experiència del model anterior amb una avaluació de l'acompliment que generava un complement de millora consolidable, que la viabilitat financera i econòmica del nou sistema d'incentius i de carrera

professional és cabdal a efectes que aquest es pugui mantenir al llarg del temps.

És per això que ha treballat durant el darrer any diferents propostes econòmiques.

- La promoció de la mobilitat interna en el si de l'Administració general però també als comuns, l'Administració de Justícia i altres entitats parapúbliques.

- La millora de la jornada i l'horari de treball introduint la modalitat d'una jornada a temps parcial i la possibilitat que els treballadors del Cos General i els funcionaris dels Cossos especials, puguin reduir parcialment la seva jornada, amb reducció proporcional de retribució.

- El compromís i l'objectiu de l'Administració general de consolidar una autèntica cultura preventiva i garantir la seguretat i la salut laborals mitjançant l'activitat preventiva en tots els nivells de gestió.

- La voluntat de concretar la tipificació de les faltes disciplinàries per raó de la "coloració penal" del dret administratiu sancionador que han posat en relleu la jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia i del Tribunal Constitucional, però considerant també el règim disciplinari i sancionador previst en les lleis dels cossos especials.

- La introducció de nous instruments d'ordenació i de gestió del personal com són: el pla estratègic de recursos humans, el pla d'ordenació i racionalització dels recursos humans, l'inventari de famílies professionals, el mapa de llocs de treball, el manual descriptiu dels llocs de treball o l'oferta d'ocupació, fins ara inexistents.

Aquestes són algunes de les millores i actualitzacions de la regulació en l'àmbit de la funció pública.

Abans de finalitzar, voldria manifestar que aquest Govern ha tingut en tot moment el màxim respecte envers totes i cadascuna de les persones que han treballat o treballen actualment a l'Administració andorrana, valorant i reconeixent la seva dedicació i implicació per tirar endavant els diferents projectes dels distints governs.

No obstant això, els compromisos de l'Estat i l'evolució de la nostra societat ens demanen avui una Administració millor i més capacitada, que es caracteritzi per l'obertura, l'adaptabilitat, la participació, la flexibilitat, la diversitat i la capacitat de resposta amb més eficiència.

Una Administració que sigui capaç de gestionar el talent i potenciar l'expertesa per tal d'extreure el millor de cada persona i mantenir una formació continuada, però no només amb coneixements sinó especialment en habilitats i actituds envers uns

valors públics. Valors que passen per la transparència, l'excel·lència i l'ètica en les actuacions públiques.

En definitiva, una Administració que ens permeti fer front a diferents reptes i projectes com el de l'Administració digital incorporant noves tecnologies per tal d'oferir un millor servei al ciutadà o el de la negociació de l'Acord d'Associació amb la Unió Europea.

Aquesta és una Llei esperada i molt necessària per al personal de l'Administració general.

Finalment, voldria agrair al personal de l'Administració general, al personal de la Funció Pública, així com al secretari d'Estat i de forma específica a la coordinadora del Departament de funció pública les seves aportacions durant el procés d'anàlisi de la reforma de la funció pública, iniciat pel meu predecessor, i de redacció del projecte legislatiu.

Per tot això entenc que retornar el text al Govern seria fer un pas enrere en la més que necessària i urgent actualització i adaptació de la regulació de la funció pública, i demano als membres d'aquesta Cambra que votin en contra de les diferents esmenes a la totalitat presentades pels consellers del Partit Socialdemòcrata del Grup Parlamentari Mixt, pel Grup Parlamentari Liberal i pels consellers generals d'Unió Laurediana + Independents del Grup Parlamentari Mixt al Projecte de llei de la funció pública, i que permetin la tramitació del text prop de la Comissió Legislativa d'Interior.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Iniciem un torn dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Avui debatrem les tres esmenes a la totalitat presentades pels grups polítics de l'oposició. Puc compartir i comparteixo moltes de les justificacions que han presentat els consellers generals que m'han presidit i jo penso que el tema el tenim i ells ho han remarcat, és amb el sentiment que ha generat aquest Projecte de llei.

No diré que no hi ha hagut diàleg. La ministra ens ho ha assegurat i n'estic totalment convençuda que n'hi ha hagut.

Però aquest diàleg ha estat productiu i efectiu?

Les converses que he tingut tant amb la ministra com amb els sindicats i amb els col·lectius i altres persones per analitzar els neguits però alhora el procés, m'han demostrat que aquest diàleg no ha generat ni l'efectivitat ni la productivitat desitjada per totes les parts, i també ha estat reconegut per part de la ministra.

En definitiva, el text que s'ha presentat no ha estat fruit d'aquest acord tan necessari per un text tan important com aquest i que teòricament hauria de tenir una projecció de futur molt més àmplia de la que probablement tindrà.

Sempre que les lleis importants han vingut acompanyades de l'acord dels grups afectats, sempre han trobat el suport per part meua, però en aquest cas em resulta difícil poder-li donar el suport necessari, tot i que he presentat esmenes per motiu pel qual li donaré suport a les esmenes a la totalitat presentades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El fet que avui debatem tres esmenes a la totalitat al Projecte de llei de la funció pública evidencia que el Govern de DA no ha fet les coses bé. I no solament existeix un rebuig profund de bona part de l'arc parlamentari, sinó que el més preocupant és que, un ampli sector dels treballadors públics no la subscriu.

Si una llei ha de merèixer el més ampli consens possible és aquesta, i per aconseguir aquest ampli consens cal començar pel diàleg cercant una contraposició d'idees emmarcades dins un calendari obert i sense pressions, i en tot cas, el que no es pot fer és tancar aquesta reforma a les acaballes de la legislatura, a poques setmanes d'un procés electoral que inevitablement introdueix monedes de canvi.

Els progressistes defensem una necessària reforma de la funció pública per millorar el servei al ciutadà, fer-la més eficaç i econòmicament sostenible.

Tot el contrari del que fa DA, que actua per imposicions, menysprea els treballadors del sector públic i no sap el que és el diàleg i la concertació, contràriament al que deia la ministra fa poc.

En el seu moment, la Llei de la funció pública de l'any 2000 va servir de base pel desplegament i creixement de l'Administració pública andorrana,

segons un model econòmic i social i una estructura de l'Administració central i comunal que a data d'avui demanen una profunda reforma.

La reforma que impulsa el Sr. Toni Martí deixarà una Administració Pública despullada pràcticament de drets fonamentals dels treballadors que hi donen servei a les ciutadanes i ciutadans.

La intransigència i l'autoritarisme del Govern de DA han portat a una situació de tensió que fins i tot va portar els treballadors del sector públic a exercir la primera vaga rellevant que s'ha fet mai al país, en una clara mostra de disconformitat.

Quan les coses no es fan bé el resultat no és mai bo.

Cal aturar aquest Projecte de Llei i, per tant, el meu vot serà favorable a les tres esmenes a la totalitat presentades.

Gràcies Sr. síndic

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Avui debatem sobre les esmenes a la totalitat a la Llei de la funció pública presentades tant per UL-Independents de la Massana, com Liberals d'Andorra i Partit Socialdemòcrata.

La Llei de la funció pública de l'any 2000 va servir de base pel desplegament i creixement de l'Administració Pública, però ningú negarà que divuit anys després aquesta necessita una profunda revisió i actualització.

Deixi'm primer de tot que recordi que la reforma de la funció pública era i és un compromís electoral de DA que portava al seu programa en les passades eleccions. Una reforma que si no recordo malament d'aquella campanya tots els partits que hi van concórrer defensaven i espero que continuïn pensant que és necessària.

Durant tota la legislatura Demòcrates per Andorra hem tingut la voluntat clara de tirar endavant aquesta reforma. Un treball de reforma que, no els ho negaré ha estat llarg. Un treball que es va iniciar amb el ministre Alcobé i que després va continuar la ministra Descarrega i que ha tingut com a resultat la Llei que avui debatem en aquesta Cambra.

L'essència del Projecte de Llei se sustenta en una filosofia clara: reforçar una Administració Pública competent i adaptada a la nostra realitat, capaç de

donar resposta a les necessitats dels ciutadans i de les empreses amb la màxima qualitat, emfatitzant en la vàlua, les competències i el rigor dels professionals públics donant-los-hi totes les eines necessàries per desenvolupar la seva feina amb les millors garanties i dotant-los dels mecanismes necessaris de flexibilitat per poder-se adaptar a una societat i a un entorn dinàmic i canviant.

En definitiva una Llei que impulsa un model d'Administració Pública organitzada, professional, moderna i sostenible. Una filosofia que estic segur que si mirem en els seus programes electorals de les passades eleccions, tots vostès recollien i per tant vull pensar que tothom en aquesta Cambra comparteix.

També i en coherència amb la feina feta fins avui, aquesta modificació legislativa garanteix la sostenibilitat de les finances públiques i els canvis introduïts en aquesta Llei també van en aquesta direcció. Perquè una cosa hem de tenir clara, i és vàlid per qualsevol àmbit, si no tenim un model sostenible darrera, aquest mai serà un model viable.

I tots som conscients que el model que desenvolupava la Llei vigent no és un model sostenible, i per tant viable. I la prova més febaent és que governs de 3 colors polítics diferents han hagut de congelar aquest model. Ho va fer el Govern liberal, ho va mantenir el Govern del PS i també ho ha mantingut el Govern de DA. La història també ens demostra que com més tard es fan aquests canvis més traumàtica és la seva implementació i, per tant, tots hem de ser conscients que cal fer aquest canvi. També vull pensar que tots comparteixen aquesta reflexió.

Com bé deia és un projecte de funció pública que posa en valor als seus professionals i ho fa amb aspectes molt concrets. Un Projecte de Llei que aposta per una veritable carrera professional i que permet evolucionar dins el seu propi lloc de feina en base a l'assoliment de competències, al seguiment del pla de formació i a l'avaluació de l'acompliment. Una evolució que té un impacte en la seva retribució.

Un Projecte de Llei que aposta fermament per la formació dels treballadors de l'Administració establint un pla de formació per a tots els treballadors, un element que es recull per primera vegada en una Llei de la funció pública.

Un Projecte de Llei que estableix un sistema retributiu més just, on no només es contempla l'antiguitat sinó que també contempla la progressió professional, la formació i com desenvolupa la seva feina.

Un sistema que valora la feina del professional de l'Administració Pública, que valora la formació que realitza, que valora les competències que assoleix i que valora la qualitat de la feina que desenvolupa. En resum un sistema que valora i posa en valor al treballador de l'Administració al servei de tots els ciutadans. I també vull pensar que comparteixen aquest principis.

Un sistema que millora la mobilitat dels treballadors de l'Administració. Que estableix aquells mecanismes que permet a l'Administració organitzar-se de la millor manera per tal de poder donar el millor servei a la ciutadania, però que també obre moltes més possibilitats als seus treballadors per tal de desenvolupar la seva carrera dins de l'Administració Pública ja sigui en una altra àrea o en una altra Administració.

Una mobilitat que obligarà a totes les administracions a treballar per retenir i atraure al talent. I aquest és un principi que també crec que tots vostès comparteixen.

Un sistema que aposta per un règim disciplinari més àgil i tipificat. Un sistema que dóna major seguretat jurídica als seus treballadors, però alhora és una eina útil i bàsica per garantir la qualitat del servei que es dóna a la ciutadania. I és des del reconeixement de la importància de la tasca que realitzen aquests treballadors de l'Administració que s'ha d'avaluar el règim disciplinari que se'ls aplica. Espero que aquesta filosofia també la comparteixin.

Som conscients que gestionar els canvis no és una tasca fàcil, per això desitgem i encoratgem als treballadors de l'Administració, als representants de les associacions i dels sindicats de la funció pública i al Govern que treballin de forma conjunta la implantació dels canvis que suposarà aquesta Llei, perquè en definitiva creiem fermament que és una bona Llei, però que caldrà que tots ens hi impliquem per desenvolupar-la.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obriríem un segon torn d'intervencions començant pels presentadors de les esmenes.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Voldria fer una breu referència a les intervencions del Sr. Gallardo i del Sr. Pintat, breu sobretot perquè no dispo de molt temps.

Però en tot cas compartir, em sembla variis fets, el fet que no hem estat escoltats, que aquesta no és la manera de tirar endavant unes reformes d'aquest abast si realment volen que siguin durables i que puguin ser compartides.

Perquè realment els hi demano Srs. de DA, si volen tirar endavant una reforma de la funció pública amb tots els sindicats en contra i amb tots els partits polítics en contra? I vostès creuen que aquesta pot ser una reforma durable i que modernitza l'Administració?

I a demés, si parlem de sensibilitats polítiques, els hi convé recordar que els que sembla votarem a favor d'aquestes esmenes a la totalitat, pràcticament els dupliquem en vots si mirem el resultat de les passades eleccions generals.

Em deia la Sra. Descarrega, doncs, que repetint una mica arguments d'altres intervencions ministerials que no hem presentat un text alternatiu i que no hi ha projecte. Vostès tenen la iniciativa legislativa. És del Govern. Com la volen tirar endavant, és la seva voluntat. Si vostès ho volen fer sols, sense parlar amb els sindicats i els grups polítics, nosaltres opinem en relació a la seva iniciativa legislativa. Però en tot cas, en aquest cas crec que no és gaire escaient.

Vostè deia abans, van deixar al calaix 33 acords que tenien per tirar endavant i per tant, coneixen perfectament quin és el model d'Administració que defensem nosaltres. I s'han de preguntar per què no van voler seguir aquesta feina, i em permeto dir-los-hi, per què són... i amb respecte, per què són tan obtusos amb la feina que ve dels altres partits polítics, perquè és que ho tenien ben fàcil. I també s'han de demanar per què nosaltres vam arribar a 33 acords amb els sindicats i estan per escrit i vostès no han arribat a cap. Això s'ho han de demanar i veure de nou si aquesta pot ser una bona o una mala reforma, si els que l'han d'aplicar no la comparteixen.

Després, vostè ens deia que aquesta és una reforma esperada.

No sé si ha llegit algun dels comunicats enviats pels sindicats aquests darrers dies, no sé si ha tingut ocasió de conèixer una mica quin és el seu parer. Jo tinc la sensació que els sindicats el que esperen avui, no passarà, és que aquestes esmenes a la totalitat prosperessin. Jo crec que la majoria dels treballadors públics, el que estan esperant és que aquesta llei no tiri endavant. I per tant si aquesta llei, si això avui no passa, que no passarà perquè el Grup Demòcrata ja ha anunciat el seu vot, el gran col·lectiu de treballadors públics estaran decepcionats i en tot cas hauran d'esperar a les properes eleccions.

El Sr. Ballestà ens deia alguns principis que si podíem compartir o no podíem compartir. Home, depèn de com s'apliquen aquests principis. Hi ha alguns principis que sí que compartim. Ara si la mobilitat ha de ser indefensió, si la reestructuració ha de ser arbitrarietat, si les retribucions han d'estar poc clares i poc definides, o si els comitès tècnics de selecció no han de ser transparents, doncs bé, són uns principis que podem compartir segons com es legislin, però com estan legislats, evidentment estem totalment en contra.

Perquè llegint alguns dels seus articles, alguns dels seus articles del seu projecte de llei, entenem la por dels funcionaris. Llegint els articles per exemple, article 22, article 27, article 29, doncs aquestes arbitrarietats de mobilitat, de reestructuració, de poder enviar un funcionari a excedència per voluntat de l'Administració, doncs com els hi deia abans, és a dir, hi ha una idea, traspua una idea, i a més també les persones que van assistir a les reunions amb vostès, doncs d'afeblir la figura del treballador públic. No hi ha cap referència a modernització de la funció pública en general, i sobretot no hi ha cap referència al ciutadà. Aquesta no és una llei pensant amb el ciutadà. És una llei posada per posar ordre, en un sentit jo diria més aviat negatiu de l'ordre. És a dir, per causar por amb el funcionariat, que hi haurà algú que si no fa la feina com agrada als que manen, doncs potser d'un dia a l'endemà es pot veure afectat per una supressió de llocs, per una reestructuració, perquè han definit tot tipus de mesures per poder-ho fer.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Recordo, no sé si feia escasses setmanes que la ministra Descarrega havia ocupat les seves funcions i li vaig desitjar molta sort. I ho vaig fer, malgrat que a vegades quan ho faig potser s'interpreta que ho faig en sentit tacticista, ho vaig fer de tot cor. I ho vaig fer perquè he tingut la sort en el passat de poder compartir amb vostè tasques i confiava i confio que era una persona que estava sense cap mena de dubte capacitada per assolir aquest repte.

El que passa és que vostè ha arribat en un moment complicat, com he dit al principi. Ha arribat després de sis anys de projecte Demòcrata, on s'hauria d'haver assentat i treballat aquest model de

desenvolupament o de reforma de la funció pública, però vostè ha arribat a un any i mig o pràcticament menys de dos anys de què s'acabi la legislatura, amb l'obligació pràcticament d'haver de presentar una reforma de la funció pública. I una reforma de la funció pública no es pot fer en aquest temps, no es pot fer. Malgrat les seves capacitats que insisteixo, li reconec i les valoro altament. És més, segurament sense vostè al davant el projecte encara seria pitjor, ja ho dic ara. Però s'ha trobat amb aquest carreró sense sortida, i no han tingut el temps necessari per arribar a consensos, ni amb els treballadors públics, malgrat vostès insisteixen que s'han fet reunions i jo he intentat explicar i d'una manera respectuosa, que crec que el consens no és seure en una taula i dir: "Aquest és el nostre model i a partir d'aquí poques concessions podem fer perquè tenim clar que hem d'anar cap aquí". Això és almenys el que s'han trobat els representants dels treballadors, segons ens han explicat. I no tenim tampoc perquè dubtar de la seva paraula. És més, s'han adjuntat documents, ens han fet arribar documentació on s'ha vist que molta o bona part de les propostes que havien fet, no s'han recollit. Llavors és difícil que vostès puguin argumentar consens almenys des de la nostra òptica o com entenem nosaltres el consens, creiem que no hi ha estat. I tampoc ha estat el consens polític. De seguida que vostè va tenir una idea de cap on volia portar el model, sí que és cert que va venir a fer una reunió en els grups parlamentaris. No ens va facilitar en aquell moment doncs perquè encara no estava acabat cap tipus de text. Vam veure una presentació en suport, però després d'això, cap altra proposta excepte la que jo vaig llençar quan vaig dir: "no entrin vostès Srs. de DA a tràmit parlamentari, fem un debat monogràfic sobre el model de funció pública que puguem contrastar, que puguem veure quins punts compartim perquè n'hi ha alguns que compartim, algunes de les coses que ha dit el Sr. Ballestà en representació del grup parlamentari, evidentment les compartim crec que tots, però també cal veure com deia el Sr. López, com s'implementen. Mirem si el model que podem proposar uns i altres estem molt allunyats o en què estem d'acord. I això requereix temps, i això és el que proposàvem. No entrin la llei, afrontem aquest debat, és un debat que com ha dit el Sr. Ballestà i això ho comparteixo, tots els grups polítics tenim clar que hem d'afrontar d'una manera o altra, però no de forma precipitada. No de pressa i corrents per acabar la legislatura i poder dir que hem fet una reforma de la funció pública i crec que aquest és el principal error, perquè no és una reforma de la funció pública i sobretot perquè no serà durable. La bona prova és que bona part de l'arc parlamentari no hi està d'acord i pensa doncs que i nosaltres també, i

aquí coincidim amb el Sr. López, que aquesta llei s'ha de canviar. S'ha de canviar, vostès tiraran endavant però en la propera legislatura s'haurà d'afrontar no sé si una derogació total o una renovació o una modificació d'aquest text. Sobretot perquè vostès diuen: "Aquesta llei és una reforma que els treballadors públics demanaven". Clar que la demanaven doncs perquè la llei de l'any 2000 havia quedat clar que en certs aspectes o en molts aspectes no funcionava. Però també ha quedat clar que aquest text no és el que volen perquè la gent no va sortir a manifestar-se per res. Jo no diré la totalitat dels treballadors, no tornarem a obrir aquest debat i no obriré el debat de si ho van poder fer lliurement o no perquè aquest tema no és el d'avui, però ningú pot amagar que hi va haver un nombre important de treballadors públics que van manifestar el seu rebuig al carrer. I per tant, això no és una llei consensuada, això és com si una empresa privada volgués canviar o tirar endavant un projecte i la majoria dels seus treballadors estiguessin dient a la direcció doncs que no hi estan a favor. Obligaria doncs que hi hagués un cert consens i una manera de trobar els punts en comú per poder desenvolupar allò que vol la direcció o el Consell d'Administració i els treballadors públics, passa en altres països. Aquí no ha passat, aquí no ha passat. Per tant, se'm fa difícil creure que aquells valors que vostès demanen als treballadors que defensen aquest model de funció pública, ho puguin fer amb aquest text. Perquè no hi creuen, no se senten identificats, al contrari, se senten desprestigiats, se senten desmotivats.

Què hi ha coses que poden solucionar amb aquest text de llei? Sí, ja li dic i ja els hi reconec, sí. No tot és negatiu, però que no és una veritable reforma de la funció pública perquè hem de mirar més enllà, ho hem insistit. La reforma de la funció pública no inclou només els recursos humans o la despesa econòmica de la funció pública. Cal que s'impliqui una reforma de l'Administració, com es vol interactuar amb l'administrat. Cal que s'utilitzi perquè avui dia ens consta que no està passant. Com treballen i interactuen als diferents departaments, quins recursos estan utilitzant? I que hi hagi una harmonització.

Avui dia pot passar que diferents departaments o ministeris tenen contractades empreses de manteniment o de desplegament informàtic diferents. No hi ha una coordinació sobre això i no pot haver-hi una cosa sense l'altra, és impossible, estarem fent pedaços.

I per tant és una llei que segurament, ja dic que per part nostra també i coincideixo amb el Sr. López, això no és sostenible.

Vostè parlava en diverses ocasions ho ha fet, Sra. Descarrega de la llei de l'any 2000, que va ser una llei que en aquell moment va servir per fer un pas més, una modernització o adaptar en aquell moment el creixement i els reptes de la funció pública, doncs el que es demanava com a país des dels administrats i cap on es volia portar des d'aquell moment la funció i el rol de la funció pública.

El temps ha demostrat que aquesta llei amb tot tampoc era dolenta però sí que hi ha hagut aspectes que sí que han quedat desfasats i alguns que clarament no van assolir els objectius que es perseguïen. Un era la política retributiva del GAdA, va quedar clarament un sistema que no era objectiu a l'hora d'assolir aquesta retribució variable, i sobretot es consolidava generant doncs una despesa que era escalable en el temps i que hagués suposat un greu problema de sostenibilitat de les finances públiques. Però és que avui vostès parlen d'un altre sistema, que jo no és que hi estigui en contra d'entrada, però a mi m'agradaria veure l'impacte econòmic. Ja li hem dit, com podem parlar d'una sostenibilitat econòmica del seu projecte si no hi ha uns números que avalin que aquest model que vostès proposen i que faci entendre com els triennis per als treballadors, deixar de percebre triennis en lloc de quinquennis és favorable per als treballadors i a més a més en el temps és més sostenible que la política de triennis. Això nosaltres no ho hem entès i els treballadors públics tampoc. Potser és que no s'ha explicat del tot bé, dic jo. Però aquesta és una cosa que se'ns fa difícil d'entendre.

Com tampoc quadra molt de què es parli que hi ha un volum o un pes dels costos de l'Administració pública i la política de contractació vagi a l'alça, i les relacions especials vagin a l'alça, i els salaris que es paguen a aquestes persones, a més a més, siguin importantíssims, que d'això no se'n parla i això també forma part de la sostenibilitat de la funció pública.

Per nosaltres és de calaix que en el model de reforma de la funció pública o d'inversió en la funció pública s'han d'incloure les parapúbliques, perquè partint del concepte que allà on l'Estat posi un euro públic, és funció pública. I per tant aquí hem d'entrar en aquesta reflexió per saber quin és el cost que podem assumir com a estat de tota la nostra administració, i a partir d'aquí, marcar les prioritats. Perquè sinó estarem fent funcionaris de primera, funcionaris de segona, alguns deixaran de ser funcionaris, perquè aquest és un altre concepte que genera preocupació dins dels funcionaris.

Ara resulta que els funcionaris seran estrictament aquells que fan exercici de l'autoritat. Per què? Per què aquest canvi? Si és un canvi innocu, i dona més

seguretat als treballadors públics, continua dient-se funcionaris, si no representa cap cost i simplement és fer un canvi de nom i els treballadors estan demanant que no volen que es canviï aquesta nomenclatura, no entenc per què per exemple un canvi sense cap tipus de cost no s'ha acceptat? Una altra de les coses que es fa difícil d'entendre aquest consens que deien vostès.

La llei de l'any 2000 no va complir els objectius esperats en la política retributiva del GAdA, però va fer un error també a més a més, en el temps que vostès reproduïen. I per això li deia en la meua primera intervenció que no entenc com fan o plantegen una reforma de la funció pública, i resulta que reproduïen uns dels errors que es van fer amb aquella llei de l'any 2000.

La llei de l'any 2000 va deixar bona part del desplegament reglamentari de la funció pública als anys a venir. Molts d'ells no s'han fet. Vostès tornen a fer el mateix.

Per cert, vostè Sr. Martí tindrà adductors o no d'haver votat les dues lleis, la de l'any 2000 i aquesta. Ho dic perquè si la primera va demostrar que no funcionava en algunes coses, com a mínim ara hagués tingut l'oportunitat de corregir aquest error. Veig que ni així.

Per tant, la llei de l'any 2000 va servir per algunes coses i va servir doncs per demostrar que n'hi havia altres que no funcionaven.

Com podem acceptar que la de l'any 2000, sense haver desplegat tots els reglaments, no assoleix els reptes que volíem. Ho han descartat però reproduïm la mateixa metodologia.

Ja li dic que se'm fa difícil creure en la sostenibilitat del seu model quan no han vist ni un número. Crec que és necessari que el projecte de la funció pública impliqui una visió transversal, no només dels recursos humans i econòmics.

No compartim per res el règim disciplinari, Sr. Ballestà, no el compartim. Compartim altres dels reptes, que sí que s'han marcat o que persegueix, no acabem d'entendre la manera però sí que compartim que sigui una funció pública moderna, que sigui facilitadora, que permeti que hi hagi una mobilitat dels treballadors públics, etc., però el règim disciplinari ja li dic que no.

I no acceptem i no compartim aquesta inseguretat jurídica que s'ha generat envers els treballadors i la incertesa que genera aquest text.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana - Independents de la Massana, Sr. Josep Pintat.

El Sr. Josep Pintat:

Gràcies Sr. síndic.

Escoltades les diferents intervencions, dir que nosaltres donarem suport a les dos esmenes a la totalitat que han estat presentades pel Partit Socialdemòcrata i pel Partit Liberal.

Com he dit anteriorment Sra. ministra, ja li agraeixo les seves paraules i també com ja li he manifestat, té un tarannà diferent. Però clar, jo el que també he insistit aquí i ho torno a repetir, és que són el govern de la improvisació. Ara li contesto. I crec que abans també li he exposat un exemple i li he escenificat. Canviar projectes estan en tràmit parlamentari per d'altres projectes que encara estan, no és seriós, i he repetit una nova oferta en aquesta Cambra, que veig que de nou ha tornat a quedar descartada.

Per què? Perquè vostès estan negociant un acord d'associació amb la Unió Europea. No tenen estudi d'impacte, ni tampoc saben quin cost es tindrà en especial per a la funció pública. Per què?

Els funcionaris hauran d'estar preparats per la transposició de multitud de directives i reglaments europeus que avui no són d'aplicació, i això no està ni pensat ni calibrat en la memòria econòmica. Aquí també hi han repetit. Per què? És la pregunta que em feia des d'aquí la bancada. Per què a tall d'exemple el títol 3 del capítol 1 de l'article 27 de l'estatut de funcionaris de la Unió Europea obliga a dos coses que aquest projecte de llei no compleix al nostre entendre i que són cabdals. La primera, a un principi de no discriminació en el procés de reclutament que aquest projecte de llei no contempla.

I en segon lloc, a què el procés de reclutament ha de tenir com a objectiu el de garantir a l'Estat els serveis dels funcionaris que tinguin les més altes qualitats, competències, rendiments i integritat. I aquest projecte de llei parla molt d'idoneïtat, concepte molt abstracte, i que es pot entendre, -i dic que es pot entendre-, com un cert clientelisme polític.

També perquè aquesta mateixa directiva en el seu article 28, apartat d) parla que només podran ser nomenats funcionaris aquells que hagin superat un concurs, una oposició, o un concurs d'oposició.

Aquest projecte de llei només contempla el concurs amb proves que poden ser tècniques, que es poden fer o no segons l'article 35 del projecte de llei de la

funció pública, i que en tot cas, segons l'article 40, decidirà el comitè tècnic.

Al nostre entendre, s'ha perdut l'oportunitat d'introduir altres eines abastament utilitzades a la Unió Europea com són l'oposició i els concursos a l'oposició, eines molt objectives i transparents, conceptes que aquest projecte de llei fa una referència en diferents ocasions, i no l'espero.

Perquè també es demostra una manca de sintonia entre les diferents administracions andorranes i amb les legislacions d'altres països.

En la legislació, la jubilació obligatòria dels funcionaris als 65 anys. No donar la possibilitat als mateixos, si ho estimen oportú, a poder-se jubilar als 70. Com per exemple contemplen d'altres lleis del nostre entorn.

La pròpia Caixa Andorrana de Seguretat Social ens ha avançat als treballadors del sector privat l'augment de l'edat de jubilació, i cito textualment: "...fins als 67 o 70 anys per poder garantir les pensions". Per què? Perquè estem perdent una ocasió per realment tenir una visió d'Estat conjunta i poder realment adaptar aquesta estructura de l'Estat amb unes despeses òptimes que hem comentat moltes vegades i amb una conseqüent pressió fiscal. Per què? Perquè d'aquesta manera difícilment podrem assolir que aquest país vagi endavant.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra, Sra. Eva Descarrega.

Des d'on vulgui pot intervenir.

La Sra. Eva Descarrega:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc voldria agrair les paraules al conseller Josep Pintat per la meua diligència en relació a la tramesa de documentació i també a les paraules del conseller Jordi Gallardo en relació a la meua vàlua personal.

Dit això, en relació a diferents qüestions que jo crec que han esmentat els diferents consellers que han intervingut, en relació al consens i a la manca de diàleg i de negociació.

Jo comparteixo també amb tots vostès que el consens és més que desitjable però, també hem considerat des del Govern que la manca de consens no pot paralitzar l'acció del Govern.

El conseller Jordi Gallardo ha esmentat que, efectivament, doncs jo he arribat fa poc més d'un any i mig al Govern. Dit això, el Govern ja havia realitzat feina prèvia -el meu predecessor el ministre Jordi Alcobé-, doncs, una feina d'anàlisi en relació a la situació i la foto de la funció pública andorrana, amb la qual cosa jo l'únic que he fet és donar seguiment i concloure aquests treballs.

D'altra banda, pel que fa al conseller Pere López i al document relatiu a les conclusions de la taula de treball sobre la Llei de la funció pública de l'any 2010. Nosaltres també hem tingut en consideració aquesta taula. Jo mateixa em vaig reunir amb algunes de les persones que van participar i alguns dels càrrecs del Govern dels anys 2009 i 2010, per tant vull dir perfectament coneixedora d'aquests acords i d'algunes de les qüestions que es veuen reflectides també en el Projecte de llei... Sí, Sr. López! Algunes qüestions sí i d'altres no, però li puc assegurar que dels 33 acords hi ha una part important que també està recollida. Vostè ho ha dit, una nova avaluació de l'acompliment, una carrera professional, la mobilitat... Jo crec que hi ha diferents qüestions sobre les quals, a més, en totes estem d'acord, per això a mi m'agradaria que aquest Projecte de llei tingui realment una oportunitat i es pugui millorar a nivell dels treballs en comissió, però crec sincerament que en les qüestions cabdals estem tots d'acord i el que faríem és empitjorar encara més la situació dels treballadors de l'Administració general perquè vostès ho han dit, aquesta aturada del sistema que va ser acordada amb els sindicats, efectivament, però no va ser aturada amb el caràcter, com sembla que hi és ara, de manera indefinida i, per tant, jo crec que ja hem perdut molt temps a què realment es pugui avaluar a les persones, es pugui veure si aquestes persones són eficients, compleixen amb els objectius de les polítiques del Govern, dels projectes que hi ha. Per tant jo crec que, insisteixo, és més que necessària.

En relació a la reforma de l'Administració de forma més global que esmentava el conseller Gallardo. Jo crec que aquí hem de diferenciar. Aquest Projecte de llei que efectivament el que fa és regular estrictament doncs el personal de l'Administració general de la reforma de la funció pública i ho diré, ambdues qüestions, de forma separada. D'una banda hi ha aquest Projecte de llei i també estem reformant la funció pública pel que fa al propi departament perquè efectivament cal dotar-la de recursos i de persones capacitades que puguin gestionar els recursos humans. Estem parlant de 2.700 persones, per tant, estem reforçant la capacitat tècnica del Departament de funció pública. Alhora estem dotant al Departament de funció pública de noves

tecnologies, suport SAP, o sigui, una sèrie de mecanismes que no existien fins ara i això ho necessitem també per gestionar, per planificar, per ordenar, i això també forma part de la reforma de la funció pública encara que no es vegi reflectida en el text del Projecte de llei.

Després també, quan parlem de la reforma de la funció pública també parlem... No està reflectida en el text però el Govern ho està realitzant de forma paral·lela, la reforma de l'Administració. Estem simplificant, estem agilitzant, estem introduint noves tecnologies. Hem introduït també el Projecte de llei de modificació del Codi de l'Administració per la notificació electrònica, per tant, hi ha tota una línia en aquest sentit de reforma de l'Administració en paral·lel a aquest Projecte de llei, no són únicament els recursos humans. Iestic d'acord amb vostè que aquesta reforma és molt més transversal i té un abast a tots els nivells de l'Administració.

Altrament, pel que fa al desplegament reglamentari, bé efectivament se'ns ha recriminat que no s'hagin desplegat els reglaments de la Llei de l'any 2000 i aquí jo crec que com a poc hi déu haver responsabilitat compartida dels diferents governs que hi han passat. El que sí que jo li vull dir és que aquest Govern sí que té la ferma determinació de desplegar aquests reglaments.

Fa una setmana vam publicar ja al BOPA la licitació d'un concurs internacional pel Reglament del complement de carrera i de la carrera professional. Per tant, amb el compromís que també hem assolit amb els sindicats de què en sis mesos es dugui a terme aquest desplegament reglamentari per tant de no retardar encara més la implementació d'aquesta nova llei.

Jo crec que aquestes són accions que deixen ben clara quina és la voluntat d'aquest Govern que és tirar endavant aquest Projecte de reforma de la funció pública.

Pel que feia referència el conseller Pere López en relació a la mobilitat o la reubicació, bé, jo sincerament on vostè veu arbitrarietat i discrecionalitat, jo el que veig són oportunitats pel personal de l'Administració, per tenir noves experiències, per tenir nous projectes i aquesta és la nostra visió.

Després comentava, crec que era el conseller Josep Pintat, en relació als concursos i la forma de reclutar l'Administració. Bé, aquí també parlava d'aquesta arbitrarietat. Jo crec que també se'ns ha dit des dels sindicats, i potser de manera raonable, doncs que volien aquesta participació en aquests comitès justament per poder veure ells mateixos que no hi ha

cap arbitrarietat i que tot es du de forma normal, doncs també hem acceptat aquestes propostes.

I després deia el conseller Pere López que no havíem arribat a cap acord amb els sindicats. Bé, jo li puc dir que les reunions que es van celebrar amb el Govern i els sindicats durant el primer trimestre del 2018, doncs hi ha dotze acords o propostes que ells valoraven positivament, si no parlo d'acords.

I també vull deixar molt clar que el nostre punt de desacord amb els sindicats és bàsicament la jornada laboral de 35 hores i el canvi de règim de triennis a quinquennis. Si vostès estan d'acord amb aquestes propostes jo crec que també haurien de ser valents i les haurien posar al programa electoral, perquè aquestes són les seves demandes.

En relació al sistema retributiu que diferents consellers s'hi han referit, jo crec que a la memòria econòmica sí que es reflecteixen les dades i jo crec que el nostre canvi, no és un canvi de triennis a quinquennis, és un canvi de règim triennis a quinquennis per poder ampliar el règim retributiu a un complement de carrera i a un complement de productivitat. Sense aquest canvi de triennis a quinquennis l'altre model retributiu que premia el mèrit, l'eficiència, el compromís i la capacitat de treball no podia ser retribuït i aquesta és realment la nostra proposta, proposta que es reflecteix en la memòria econòmica, potser no ho hem sabut explicar bé, ja ho reconec.

Aquesta despesa és de 117 milions. Si únicament mantenim el sistema de triennis sabent que hi ha d'haver una avaluació de l'acompliment, i amb això jo crec que tots hi estem d'acord i una diferència de 100... I amb el nou model tindríem una despesa de 120 milions d'euros.

Efectivament, no estem estalviant! Estem millorant la retribució del personal de l'Administració. No hi ha una despesa certa. Efectivament no coneixem les avaluacions dels nostres treballadors i això pot fer variar la despesa. Dit això nosaltres hem fet un estudi econòmic de màxims suposant que tots els treballadors doncs, compleixen amb les seves obligacions, són eficients, tenen el màxim compromís i la màxima dedicació.

I de moment em quedaria aquí.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, no hi ha intervenció...

Sra. Sílvia Bonet...

Sr. Víctor Naudi...

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, jo crec que és important parlar de la situació. S'ha parlat abastament doncs amb les diferents intervencions, en tot cas, de forma resumida. I per la meua forma de veure, l'únic que ha aconseguit en aquests vuit anys, Sr. Martí, és fraccionar la societat andorrana una part contra el sector públic i l'altra contra el sector privat.

Aquesta reforma, igual que la resta de reformes estructurals, doncs eren necessàries i per encarar el futur responsablement i amb perdurabilitat jo crec que aquestes reformes doncs hauran quedat en un retrocés.

Jo crec que el que ha aconseguir és desprestigiar i rebaixar el principi d'autoritat de l'Administració amb la contractació massiva de personal de Relació Especial. Hi ha hagut un trencament de confiança, una pèrdua de respecte i greuges comparatius. I per altra banda, un aspecte important és la desnaturalització del funcionari.

Per part meua doncs -tant que defensa els progressistes-, defensem amb clara voluntat la necessitat d'encarar responsablement una reforma de l'Administració pública -crec que en això hi estem tots d'acord-, i que només això serà possible des del diàleg i la concertació. Ens hem d'allunyar del que heu estat fent. Jo crec que això s'hauria d'aturar i començar en la nova legislatura un nou diàleg i anar a buscar aquesta concertació, no? Per tal d'assolir una Administració més eficient, àgil i dignificada el més possible. Per tant, el que nosaltres proposaríem són cinc propostes concretes basades en aquells famosos trenta-tres acords que es van plantejar en el govern Bartumeu l'any 2010 i que feia referència el Sr. López abans.

La primera, seria introduir mesures que afavoreixin l'harmonització de la vida laboral i familiar dels treballadors públics estudiant alternatives a la jornada laboral que permeti alhora ampliar els horaris d'atenció al públic; segon punt, donar un rol més rellevant a la comissió consultiva de la funció pública; tercer punt, obrir un debat transparent i constructiu sobre el règim d'incompatibilitats dels treballadors, i aquesta ha de ser real i no interessada com s'ha fet darrerament; quart punt, garantir un sistema de carrera professional i salarial per a tots els treballadors i treballadores de l'Administració; i el cinquè punt, cal recuperar la figura del funcionari per a reforçar la independència del càrrec davant del poder polític garantint així els drets dels ciutadans

governi qui governi -i aquest punt jo crec que és molt important i s'ha perdut.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, hi ha intervenció...

Sr. Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La veritat és que davant de les intervencions de tots els grups, la ministra de forma molt diligent i fent-ne meves les aportacions o els atributs que li ressaltava el Sr. Gallardo, deia que ho ha fet de manera brillant la contesta a tots els punts que han presentat.

Tot i així sí que m'agradaria fer algunes consideracions d'àmbit més generals que han fet alguns dels intervinents.

Amb el tema del Sr. López -i a això també s'hi ha referit la ministra-, és que és veritat, quan vostè des d'aquesta tarima ha llegit aquell resum executiu dels acords de la taula de treball que es va fer a l'any 2010, és que la majoria d'aquells punts es veuen reflectits en la Llei, en els principis que recull.

Vostè també ha dit una cosa molt important, és a dir, i ho ha dit també em sembla el Sr. Gallardo, que: *"Comparteixen plenament la majoria d'aquests principis"*. Ja m'agrada que estem d'acord- però que: *"El que toca veure és la seva implementació"*. Bé... Jo crec que potser en la forma, si estem d'acord amb els principis que recull aquesta Llei i que hauria de tenir però que hem de veure com s'acaba implementant, una forma fàcil d'actuar sobre això era incidint a través d'esmenes en aquells punts de l'articulat on es recullen aquells principis, perquè si compartim la filosofia de la Llei i l'únic que és el parc d'implementació, anem a incidir sobre aquells punts.

Igual que la part de desplegament reglamentari. Jo m'hi he referit en la meua intervenció. Una part important del resultat que tindrà aquesta Llei serà com es fa l'aplicació i el desenvolupament reglamentari a tots els punts que porta, perquè recordem que aquesta Llei és un marc general que dóna a l'Administració pública, a la funció pública la manera de gestionar i com afrontar la seva evolució futura, però aquesta es veu reflectida amb la implementació reglamentària que se'n faci després. Doncs, treballem en aquest sentit, incidim en aquesta part i tinguem tots el convenciment en què de la manera de com implementem aquest desplegament reglamentari de la manera de

funcionar, dóna compliment als principis que volem que donin aquesta Llei.

Llugo amb això perquè també li ha fet referència el Sr. Pintat. Feia referència en dir què... ha incidit de forma concreta en què la Llei no recollia el Pla estratègic de recursos humans o les necessitats de personal. Bé, la Llei com bé ha explicat la ministra, recull la incorporació d'aquestes eines que abans no existien, i no només aquesta, n'ha citat quatre o cinc, ha fet un recull molt exhaustiu d'això. El que ha de permetre aquesta Llei és que aplicant aquests mecanismes tinguem la capacitat, no d'assegurar una bona gestió de la funció pública en els propers anys, sinó que ho puguem fer en els propers deu, en els propers quinze, en els propers vint, perquè són eines que permetran analitzar l'evolució constant de la nostra societat i pugui aplicar aquests mecanismes necessaris per adaptar l'Administració.

El Sr. Pere López, també s'hi ha referit la ministra, deia que si la ministra o DA no llegíem els comunicats que fan els sindicats... Sí que ens els llegim però, potser el que vostè no es llegeix són els comunicats que fa el Govern o les explicacions també que fa en roda de premsa el grup parlamentari, perquè certs d'aquests aspectes dels que vostè reclamava que no es donaven, doncs, quedaven recollits en els acords que hi van haver en les taules finals i que s'han recollit en forma d'esmenes, altres els hem incorporat també al grup parlamentari a través d'esmenes, i és en aquest punt on jo crec que ens podem assentar i debatre en aquests aspectes. Esmenes que tracten de molts temes, i entre ells Sr. Víctor Naudi, jo crec que dels cinc que vostè ha plantejat de com són les seves línies d'actuació, estan recollits amb esmenes, per tant, jo crec que en el debat en la comissió podem debatre sobre el tema de la conciliació laboral, el règim d'incompatibilitats, la carrera professional, etc. Jo crec que de tot això en podem parlar.

Per l'altra part, finalment, només reiterar que creiem que aquesta Llei és un avenç important, un avenç en el sentit de posar en valor la figura del treballador públic, del funcionari, del treballador públic.

I també amb el règim disciplinari que ha fet referència el Sr. Gallardo, aquí sí que li haig de reconèixer que com a mínim vostè en aquest sentit és coherent. Va expressar el mateix neguit amb les lleis dels cossos especials i, després, el mateix neguit ara. I en aquell moment doncs defensava el mateix que van defensar en la Llei dels cossos especials en què el règim disciplinari bàsicament significa per dignificar la professió i les tasques que desempenyem, i per respecte també a la ciutadania que és a la qual li hem de donar el servei, i és la forma que tenim per garantir i assegurar de què

aconsegüem que aquestes funcions que han de desenvolupar, aquestes altes funcions que han de desenvolupar els treballadors públics es fan de la millor manera vers la ciutadania i, per tant, crec que és necessari que hi hagi aquest règim disciplinari.

Que dic, que vostè considera que és molt dur i en el seu moment amb els cossos especials va utilitzar el terme -i també s'hi va afegir el Partit Socialdemòcrata- d'un "règim militar", etc, i espero que amb la Llei de la funció pública no tingui aquesta concepció, però sí que és un règim que el que busca és garantir que puguem donar el millor servei a la nostra ciutadania i això dignifica també la feina del treballador públic que li dóna seguretat i garantia.

A part d'això, de ser un règim disciplinari que tipifica molt millor totes les accions i defineix de forma molt més clara i a més amb diferents tipus de procediments per garantir la seguretat jurídica també dels treballadors públics.

Com deia crec que és una llei que posa en valor al treballador públic, que el posa en valor proporcional per primera vegada un pla de formació -s'hi referia el Sr. Gallardo en la seva intervenció. La Llei reconeix aquest Pla de formació per tots els treballadors i, per tant, es treballarà en aquesta direcció; posa en valor la seva feina i falta coneixement a través d'una carrera que ja sigui horitzontal (de creixement personal dintre del seu lloc de treball) o una carrera vertical, però una carrera horitzontal on es valori la feina que es fa, com es fa, la qualitat del seu servei, l'adquisició de les competències necessàries del seu lloc de treball i també la formació que rep. I no només es premia l'antiguitat, aquí també alguns s'hi han referit i han volgut ficar en el debat la contraposició de triennis versus quinquennis, i la ministra ho ha explicat molt bé: no és una contraposició de triennis versus quinquennis, és canviar un model retributiu que tenim actualment que només valora l'antiguitat del treballador públic en el seu lloc de treball, en un sistema que a part de valorar l'antiguitat -perquè aquesta també la manté en una part-, hi afegeix altres conceptes com la formació, l'adquisició de capacitats, el seu desenvolupament professional i el desenvolupament de la seva feina en el seu dia a dia.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Nosaltres no ho hem fet abans, Sr. Pintat, és veritat. Nosaltres també votarem favorablement a les dues altres esmenes a la totalitat que s'han presentat.

I en aquesta intervenció volia parlar de la figura del funcionari perquè al nostre entendre no entenem per què Govern vol que les persones que fan informes de Medi Ambient, o les persones que fan informes de Patrimoni Cultural, o pels mestres, o els metges, al límit, els administratius i tècnics dels departaments no siguin funcionaris. I sobretot perquè no es diu la veritat? Perquè en l'àmbit jurídic -i això ho podríem estendre a altres qüestions que també s'han debatut en aquest Consell General-, si dues coses són iguals han de tenir el mateix nom. Si no tenen el mateix nom és que no són iguals.

Per tant, aquesta insistència a què vostès no es volen carregar la figura del funcionari és una fal·làcia i és una mentida, perquè si volen fer-ho doncs, han de posar negre sobre blanc funcionari a tots els treballadors públics que han de ser-ho. Quan obren la porta a crear dos tipus de treballadors públics doncs, és evident que es volen carregar la figura del funcionari però, a més, no tenen la valentia de dir-ho alt i clar, com és el que correspon a algú que governa.

Després vostè ens parlava del consens i que el consens no pot bloquejar l'acció política. Però és clar, és que estem parlant de la reforma de la funció pública, la reforma de tots els treballadors públics de l'Estat. I els hi torno a dir, jo crec que haurien d'adonar-se que això és un fracàs absolut. És a dir, una reforma que es tira sense els treballadors públics i sense cap consens polític, on vol anar a parar aquesta reforma?

És evident que això serà un fracàs. És evident, que això no va enlloc. I és evident que vostès ho han volgut forçar i s'han quedat sols.

I a demés i jo crec Sra. ministra que no pot desqualificar, entre cometes, les reclamacions dels funcionaris dient que només els hi preocupa els temes dels triennis o quinquennis o de les 35 hores. No és veritat. Aquí el que hi ha debat és el model de la funció pública, tot el que li parlava abans de la figura del funcionari. Evidentment, el règim disciplinari que preocupa i que preocupa molt. Ja preocupava amb el tema dels cossos especials i també preocupa aquest. Règim disciplinari, evidentment que hi ha de ser. Ara, si ha de ser una amenaça o un element que els empleats ho han de percebre com un risc permanent a discrecionalitat, nosaltres no ho compartim. Si vostès volen tenir permanentment els treballadors públics espantats per qüestions que

poden ser gestionables segons per poder-los fer fora, doncs, endavant. Nosaltres no compartim, i ja ho va dir el Sr. Alís, el règim disciplinari dels cossos especials i tampoc compartim aquest règim disciplinari. Aquest règim disciplinari, que no vol dir que no n'hi hagi d'haver, evidentment que n'hi ha d'haver.

Però, això ho lligo una mica i volia posar un exemple amb el tema dels principis que es recullen de la taula de treball i els principis que no es recullen. Hi posaré, perquè és clar, dir que hi ha mobilitat. Bé, parlem el que és la mobilitat PS i parlem el que es mobilitat DA.

Mobilitat PS és, parlem amb funcionaris. És que nosaltres som absolutament favorables a la mobilitat, creiem que és imprescindible. Ara, a partir d'un funcionari que vulgui treballar un canvi de departament en el que es pugui plantejar, doncs, aquestes situacions, que es pugui fer un dibuix de circulació de funcionaris. Això és mobilitat PS.

Mobilitat DA és aquest funcionari que no m'agrada aquí, el canvi i el porto en un altre lloc.

És clar, al principi tots volem mobilitat. Home! Però és clar, la manera com s'aplica aquesta mobilitat és una cosa molt positiva o és una cosa tremendament negativa i coercitiva.

I així ho perceben els funcionaris. Els funcionaris estaven d'acord amb la mobilitat del PS; estan espantadíssims, perquè a més és el que estan fent, és el que estan fent avui en dia, és a dir, quan algú no els hi agrada la feina en un departament, doncs, el canvien. Doncs, ja saben que si això tira endavant, com anirà la propera legislatura. Cosa que no desitjo si vostè estan governant.

I després, i ja vaig acabant perquè no m'agradaria excedir-me del meu escàs temps que dispo en aquestes segones intervencions.

Vostè parlava de noves experiències quan em parlava de la mobilitat. El que vostès estan fent amb aquesta Llei, amb els articles de reestructuració, amb els articles de supressió, és portar els funcionaris a una nova experiència que no han tingut mai, que és que algú els pugui fer fora d'un dia per l'altre sense haver fet res malament. No per compliment d'un règim disciplinari, sinó els poden portar a una excedència forçada per una reestructuració de llocs, els poden portar a una excedència forçada per una supressió de departaments, i com que vostès actuen amb una tremenda arbitrariedad, entendrà que els funcionaris i treballadors públics estiguin tremendament espantats amb aquesta reforma.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ja per anar concloent, aprofito, doncs, per contestar algunes de les... o per discutir una mica més amb la ministra.

Aquí coincideixo amb el Sr. López. La ministra ha dit la "manca de consens no em pot paralyzar la tramitació del projecte". Suposo que es referia a la manca de consens en aquest cas que han estat capaços de trobar amb els sindicats o amb els representants dels treballadors públics, cosa que permeti'm que li digui, demostra que no hi ha hagut aquest consens. Però és que quan després portem aquest intent de consens en l'àmbit polític, tampoc no sé si és que no l'han volgut buscar o no l'han sabut trobar.

Jo li he insistit abans. Vam intentar llançar un guant perquè es pogués trobar aquest consens polític, no per tacticisme polític, perquè de vegades s'ha dit que, per exemple amb aquestes esmenes a la totalitat s'ha buscat o es busca el tacticisme polític. Home! Si nosaltres tinguéssim clar que aprovant aquesta Llei, per exemple això té unes connotacions negatives cap a DA a nivell electoral, no retardaríem la tramitació del Projecte de llei que és el que fa fer o el que pot semblar que pretenem amb una esmena a la totalitat. Vull dir, quan abans l'aprovin millor perquè si això ha de tenir conseqüències negatives.

Per tant, no estem aquí... quan nosaltres vam fer la proposta de fer un debat obert sobre el model era per intentar trobar els objectius comuns, el que entenem uns i altres de cap on ha d'evolucionar la funció pública. I parlo d'objectius comuns perquè el Sr. Ballestà ha dit que estava satisfet o que li semblava que nosaltres havíem manifestat que els objectius que persegueix aquesta Llei els compartíem. Nosaltres perseguim els objectius de l'evolució i dels canvis de model de funció pública. I jo he insistit des de la primera intervenció que aquesta Llei, des del nostre punt de vista no és un canvi del model de funció pública. És més, la ministra Descarrega quan ella ha parlat en la seva segona o la darrera intervenció, encara m'ho fa pensar més. Perquè quan em diu no només hem tractat aspectes econòmics perquè també dins del Departament de Funció Pública estem preveient quins són els recursos que necessitem. Si ja em sembla bé, però és que li afegiria, però és que no és només el Departament de Funció Pública que necessita aquesta reflexió i

aquesta visió estratègica de cap on hem d'anar. Són tots els departaments de l'Administració, no és només el Departament de Funció Pública que sí que efectivament ho necessitarà.

Perquè jo no sé si ho han fet o no. Vostè parlava jo m'he incorporat que s'havia fet una feina prèvia amb anterioritat. No en dubto, no ho he dubtat mai, però crec, almenys nosaltres no tenim coneixement, que un punt de partida interessant per saber quina era la situació de la funció pública en el seu moment o a dia d'avui, és la realització d'una auditoria de carreres de feina en tota l'Administració per saber com estan els departaments. Estan poc dimensionats, ben dimensionats, tenen més recursos dels que necessiten, hi ha departaments que li'n calen més dels que necessita? I a nosaltres no ens consta que s'hagi fet una auditoria de carreres de feina dins de l'Administració que per a nosaltres hauria de ser un punt de partida essencial.

Després, vostè em parla que s'està fent aquesta reforma en paral·lel. Em parlava del Codi de l'Administració i la implementació d'eines telemàtiques. Aquí és on està l'error des del nostre punt de vista. És que no ha de ser en paral·lel, perquè sinó estarem fent reformes inconnexes.

Per això hem insistit que no ens podem limitar a fer reformes concretes o des d'una visió que estrictament afecti a un sol ministeri o a un sol departament. La funció pública va molt més enllà del Ministeri de Funció Pública, dels recursos humans de la funció pública o dels recursos econòmics que pugui tenir la funció pública. Almenys ho entenem així i crec que hem intentat d'explicar que és el principi que compartim nosaltres.

Després en relació al cos dels dos models, és a dir el model que hi havia avui vigent, que és amb triennis i cap on aniríem, amb el seu model de retribució cap a quinquennis i uns complements salarials que no premiarien únicament l'antiguitat. Vostè em diu, amb l'antic model 117 milions, amb el nou model 120. Per tant, l'objectiu de reduir els costos no s'assoleix, però ja m'agrada que no sigui aquest l'objectiu, cosa que no acabo d'entendre, perquè aquí s'ha dit moltes vegades que la funció pública és insostenible. Però anem a buscar un model que ens costarà més, però ja està bé, perquè jo mateix li he dit, escolti, hem d'invertir més en funció pública. Però invertir en funció pública no és només en política retributiva, és en d'altres aspectes més enllà de la política retributiva. El que no entenc és com els funcionaris no entenen aquesta oportunitat. Perquè si per ells l'essencial fos només cobrar més, una oportunitat com aquesta, amb un sistema que en teoria els hi ha d'aportar millor i més retribució, no se la podrien deixar escapar. I en canvi, jo no li faré

demagògia, no diré que tothom està en contra, però hi ha una bona part del funcionariat que no està a favor. Per tant, escolti, no sé, potser és que no ho sabem explicar millor, o no ho saben explicar millor, o els hi costa veure aquesta oportunitat als funcionaris, però és clar, si és un sistema que els hi ha de permetre millor retribució, penso que davant d'això és fa difícil d'entendre que no ho comparteixin. Jo insisteixo, a mi se'm fa difícil d'entendre que això sigui així, a no ser que els mateixos funcionaris entenguin que no és només una qüestió salarial, que hi han altres aspectes en el Projecte de Llei que són prioritaris que no pas la retribució salarial, que és el que a mi em sembla que passa.

Fins i tot estan disposats a renunciar a cobrar més consolidant altres aspectes que també els hi preocupen, com els que jo he dit anteriorment, com ara parlava el Sr. López, com ha dit el Sr. Pintat, etc.

120 milions parlava vostè, en base a uns estudis que nosaltres no hem arribat a veure. Vostès diuen que les tenen, les projeccions. Jo crec que això hagués estat una informació i és una informació importantíssima perquè puguem entendre cap on va aquest model. Però sense saber si en aquesta projecció, vostè ha parlat, diguéssim ha dit, si m'ha semblat bé entendre, que era el màxim que podrien cobrar o el màxim que podria costar amb un desplegament o assolint, diguéssim, tots els conceptes que els funcionaris podrien assolir, i els reptes cap on portarà la pròpia Administració als treballadors públics o els polítics a l'Administració pública? Perquè això va de la mà. Si nosaltres volem fer un acord d'associació, com ja he insistit en la meva primera intervenció, això obligarà a desplegar i assumir més cabal comunitari, més obligacions, més recursos, entenc que més personal o no, no ho sabem, no sé si en aquest càlcul també hi és.

Jo crec que hi hauria d'haver aquesta visió i aquest anàlisi i no limitar-nos, com he dit al principi, i en parlar només dels costos de la retribució salarial dels funcionaris.

I finalment, respecte al règim disciplinari, nosaltres compartim una òptica totalment diferent. Pensem, ho vam manifestar com ha dit el Sr. Ballestà, amb l'aprovació de les lleis dels cossos especials vam manifestar el nostre desacord amb aquest règim disciplinari, però és que partint de la base que el règim disciplinari no és l'eina que ha d'assegurar que es doni millor servei a l'administrat.

No la compartim, nosaltres. Hi ha d'haver un règim disciplinari, hi estem d'acord, com en qualsevol feina i com en qualsevol àmbit de la vida, però un règim disciplinari no és l'eina que permetrà que els

administrats rebin un millor tracte per part de l'administració. Això ho aconseguirem amb millor motivació, amb millor retribució, amb millor dignificació del treballador públic, i amb això crec que hi hauríem d'estar tots d'acord.

Aquesta és la nostra visió sense descartar, òbviament, doncs, que hi ha d'haver un règim disciplinari per aquests treballadors públics que no compleixin les obligacions que tenen en el moment que se'ls contracta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana...

No hi ha intervenció...

Per part del Govern, Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, intentaré agrupar diferents qüestions.

En primer lloc, doncs, el tema de la desfuncionalització, el desprestigi, la falta de neutralitat, imparcialitat amb aquest canvi, amb aquestes diferents categories. Jo crec que en el Projecte de Llei queda molt clar que hem reservat, doncs, la denominació de funcionari a aquelles persones dels cossos especials. Doncs, ho ha dit molt bé també el conseller Gallardo, doncs, que exerceixen autoritat o prerrogatives de l'Estat. I el que hem fet és per la resta de treballadors de l'Administració general és anomenar-los treballadors públics, uns seran indefinits i els altres seran interins.

Quina és la diferència finalment entre funcionari i treballador públic? Doncs, essencialment la nacionalitat. Sap vostè molt bé que en els cossos especials el requisit és la nacionalitat. I ja actualment, Sr. López, sap vostè molt bé que la condició d'agent de l'Administració de caràcter indefinit es va crear pels no nacionals i avui en dia tenim una Administració on el 80% són nacionals i el 20% són no nacionals, perquè en el seu dia vam concloure uns acords trilaterals que permeten a no nacionals treballar a l'Administració. Per tant, el que fem és no diferenciar en llocs de l'Administració general funcionari treballador públic, i tots s'anomenen treballador públic.

Dit això, això no va lligat ni al desprestigi, ni a qualsevol pèrdua de condició. De fet, aquestes condicions de neutralitat, d'equitat i d'imparcialitat ja ho preveu l'article 72.3 de la Constitució i diu:

"l'Administració Pública serveix amb objectivitat i actua d'acord amb els principis de jerarquia, eficàcia, transparència i plena submissió a la Constitució". És més, la Llei de l'any 2000 ja deia que els principis informadors del règim de la funció pública exigibles en tot comportament de l'Administració i el seu personal són l'eficiència, la professionalitat, la neutralitat i l'equitat. I el Projecte de Llei preveu a l'article 2 els principis d'actuació. Els treballadors públics han d'actuar d'acord amb els principis de compromís, professionalitat, imparcialitat, probitat, honestat, respecte, integritat, responsabilitat, transversalitat. I li puc assegurar que aquest article 2 va ser acordat i revisat amb els sindicats de l'Administració general.

Per tant, sobre aquesta qüestió jo crec que hem estat molt clars i que no hi ha cap intenció amagada de distingir el personal, simplement per les pròpies funcions que fan i per aquest concepte de nacionalitat que és real avui en dia en la nostra Administració, Sr. López.

Després en relació al règim disciplinari, aquí també jo voldria precisar que malgrat es posi èmfasi en aquesta qüestió, tenim molt pocs expedients disciplinaris. Per tant, podríem dir que la nostra Administració Pública és pràcticament exemplar, perquè de 2.700 funcionaris potser en mitjana els diferents anys podem tenir entre 10 a 15 expedients disciplinaris. Per tant, aquesta no és una qüestió cabdal que jo crec hagi de preocupar a cap treballador de l'Administració pública, a cap treballador que compleixi amb les seves obligacions i amb els deures que té com a personal de l'Administració. Jo crec que és una qüestió menor.

Després, en relació insistint amb la mobilitat i amb aquestes reubicacions obligatòries i aquests moviments que diu també el conseller López que es produeixen a l'Administració i que jo no n'he vist mai cap. Així li dic Sr. López. I el que hi ha són oportunitats, els departaments es posen d'acord, les comissions de servei les estem traient actualment també per edicte. I per tant, o sigui on vostè vol veure que hi ha moviments forçats, jo no n'he vist mai cap, Sr. López, així li dic.

Després, a nivell de desqualificar als sindicats en relació a les seves demandes sobre la proposta de 35 hores i el canviar el règim de triennis i quinquennis. Miri, jo en cap cas em permetria desqualificar, però no qualsevol membre del sindicat, qualsevol persona. Per tant, prego que tingui el màxim respecte per les meves paraules, perquè jo l'únic que he fet és traslladar la posició dels sindicats que ells van transmetre a al taula de Govern. Per tant, ho sap vostè molt bé i els hi pot demanar que aquesta és la qüestió essencial del desacord entre el Govern i el

sindicat, les 35 hores i el canvi de règim de triennis a quinquennis.

I aquí vaig una mica al que deia el conseller Gallardo que deia que com és que sent una millora, doncs, els treballadors de l'Administració o els sindicats no els sembli bé aquest canvi de model retributiu. Doncs, una de les qüestions és que efectivament en aquest model retributiu hi ha una part d'incertesa, perquè està subjecta a una avaluació de l'acompliment, a un compliment del treball d'aquesta persona en el seu lloc de treball, i per tant, doncs, no és una quantitat certa i no és una quantitat consolidable. I per tant, és un canvi important en el model. Ara, efectivament, per aquella persona, doncs, que compleixi amb el seu treball i estigui motivada, doncs, probablement serà un règim de millora. I així els ho hem traslladat als sindicats de l'Administració.

És més, també vull informar als consellers. En aquestes converses que hem mantingut amb els sindicats, una part de les seves reivindicacions és aquest passat, doncs, del moment que es va aturar aquest sistema d'avaluació de l'acompliment fins el dia d'avui. Unes mesures correctores que el Govern ha accedit, doncs, a tenir-les en compte, però això anirà lligat amb el desplegament reglamentari, que impliquen 50 milions d'euros més en 25 anys. La seva proposta era de 62 milions d'euros. Per tant, sempre anem a parar amb el tema econòmic, que entenem és important, efectivament, però també hem de tenir en compte que amb aquestes mesures correctores d'aquest període on es va aturar el sistema, no hi ha hagut cap avaluació de l'acompliment. Per tant, també hem de ser curosos, i encara que es puguin produir algunes avaluacions més ràpides, hem de tenir cura, perquè insisteixo, no hi han hagut avaluacions.

Després volia també comentar en relació al tema de la planificació i l'auditoria, doncs, del personal, els diferents departaments de l'Administració Pública. No hi ha hagut mai cap auditoria cap aquest sentit. Si em demana la meva opinió, doncs, es podria tirar endavant. Per què no? Podria ser una acció a tirar endavant. Personalment jo no hi veig inconvenient. Ara bé, també li avanço, això no s'ha produït mai fins a dia d'avui a l'Administració.- Però podria ser una bona mesura per, efectivament, veure si aquesta Administració que tenim està ben dimensionada o es poden optimitzar els recursos que tenim.

I en relació a les 5 propostes que esmentava el conseller Naudi, sí que vull dir que en relació a una d'elles, la conciliació de la jornada de treball, doncs, que el Govern ja ha iniciat des de després de Meritxell una prova pilot, doncs, flexibilitzant aquesta jornada de treball. I hem de fer una avaluació, doncs, a finals de novembre. Aquest és el

compromís també que vam acordar amb els sindicats, i veurem, doncs, si això es pot continuar tirant endavant. Aquesta flexibilització també com deia el conseller Naudi, garantint però unes hores d'obertura dels edificis administratius per tal que el servei al ciutadà tampoc es vegi afectat. I en aquest sentit, l'Administració està per promoure tot aquest tipus de mesures, que efectivament millorin les condicions de treball del personal de l'Administració.

També en relació a les excedències, que parlaven diferents consellers, bé, aquest també és un reglament de permisos administratius. Reglament que no necessitem el nou projecte de llei aprovat per tirar-lo endavant. Si hi ha voluntat de totes les parts, doncs també podem revisar aquests permisos administratius. Són qüestions que amb bona voluntat doncs podem tirar endavant entre tots. I em quedaria aquí de moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Víctor Naudi, no hi ha intervenció tampoc...

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà, teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Bé, sí molt breument i agafant el fil de la intervenció que acabava la senyora ministra. Molts d'aquests aspectes que avui hem estat aquí parlant i debatent, finalment també han quedat recollits dins del conjunt d'esmenes presentades. Per tant, jo crec que serà una molt bona oportunitat dins del treball en comissió perquè puguem confrontar els models, perquè al final aquí s'ha parlat molt de conceptes, però jo crec que són importants aquests conceptes com els implementem i com els baixem dins de la llei. Per tant, també serà bo de conèixer aquests posicionaments concrets dins dels aspectes, dins del treball en comissió.

Només breument al Sr. Gallardo perquè no voldria que de la meua intervenció anterior es desprengués de què jo pensés que l'únic mecanisme per fer que es doni un bon servei a la ciutadania sigui el règim disciplinari. Si s'ha interpretat d'aquesta manera, deixi'm corregir. Ja li he parlat jo de tot el conjunt de la filosofia d'aquesta llei, els mecanismes que dona i parla de formació, parla de valoració dels llocs de treball, parla d'una carrera professional tant en sentit horitzontal com en sentit vertical. Parla de la mobilitat, parla de la flexibilització de l'Administració i un altre dels aspectes és el règim

disciplinari. Vostè mateix ha dit que aquest també hi ha de ser. Per tant, el que nosaltres diem és que aquest règim disciplinari el que ha d'acompanyar és amb la valorització aquesta de la figura del treballador públic perquè nosaltres creiem que és una figura molt important.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Hauríem d'anar conclouent el debat.

Sr. Pere López:

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic, de forma brevíssima, però només volia dir dos coses.

Una, ens reconeixia ara per fi la Sra. Descarrega que efectivament hi ha dos figures. La del funcionari i la del treballador públic. Ja està bé que per fi això es reconegui i s'accepti, siguin quines siguin les motivacions, perquè fins ara això s'ha negat.

I després Sra. Descarrega deixi'm que li digui que algunes de les coses que vostè ha explicat avui crec que no són del tot certes. En tot cas quan ha parlat dels moviments forçats o d'algunes altres actuacions, ens costa que hi ha molt interès en seguir aquest debat avui per part dels treballadors públics i segurament ho faran en algun moment i segurament algunes de les coses que vostè ha dit, no sé si ells entendran que són del tot certes i no sé si els hi deixa del tot bé en la seva posició, però en tot cas evidentment vostè és lliure de manifestar el que vulgui, només faltaria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, la darrera intervenció, en primer lloc per dir que donarem suport també a les dues esmenes a la totalitat presentades pels altres consellers, i només sobre dos aspectes. Sobre la condició de funcionari, em deia la ministra Descarrega, el 80% avui són nacionals, el 20% no ho són, això ens preocupa. Ens preocupa que amb aquesta modificació la figura que tant s'està reproduint en aquesta legislatura, que és la figura del coordinador que és andorrà i que

apareix com a responsable en molts departaments de l'Administració, barrant la porta a gent nacional, doncs això sigui una manera d'oficialitzar-ho. I per tant això ens preocupa molt. Li hem dit en la primera intervenció que un dels aspectes és andorranitzar dins del màxim possible en un context en el qual doncs cada vegada tenim gent del país més preparada, més formada. Gent dins de l'Administració que té aspiracions, i pel que poden veure doncs també com una manera que aquesta aspiració no arribi mai, és amb aquesta pràctica que ja s'ha instaurat. Tenim coordinadors en diferents departaments, estadística. També tenim coordinadors em sembla a la funció pública, en varis departaments s'ha assolit aquesta figura. Per tant, aquest és un tema que ens preocupa i ens preocupa molt.

I respecte al règim disciplinari, vostè ha dit que era un tema menor. Ja me n'alegro que hi hagi pocs expedients, per tant, si és menor no sé per què endurim el règim disciplinari. Però jo penso que no és un tema menor. El règim disciplinari, quan passem d'un règim disciplinari que fins i tot de vegades la caducitat de les faltes acaba sent en un període molt més llarg que no pas en el Codi de relacions laborals. Per tant, jo crec que pels treballadors públics, això no és un tema menor. La durabilitat o el temps que això ha de tenir perquè les faltes siguin lleus, greus doncs deixin de tenir vigència, i me n'alegro que sigui un tema menor el fet de què n'hi hagi pocs, però si n'hi ha pocs no entenc per què hem d'endurir aquest règim.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sra. ministra.

La Sra. Eva Descarrega:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en relació a les últimes consideracions del conseller Gallardo en relació a la condició de funcionari i treballador públic i aquesta figura de coordinador que ha sorgit, jo crec que aquí hem de diferenciar quan utilitzem aquesta figura en dos casos.

Uns coordinadors que els tenim però que aquests són relacions especials. Vull dir que en cap cas formen part de l'Administració, però sí que tenim la figura de coordinadors amb no nacionals, però que sí que formen part de l'Administració. És a dir que són agents de l'Administració de caràcter indefinit. En

aquest sentit, aquestes persones que tenen tota la capacitat tècnica perquè probablement porten molts anys o poden portar tants anys com un nacional al mateix departament, doncs a mi em sembla que és de justícia que aquestes persones també puguin tenir altres responsabilitats als departaments. Però insisteixo, jo crec que hem de diferenciar els coordinadors, relacions especials que no formen part de l'Administració dels coordinadors no nacionals que sí que formen part de l'Administració. Crec que és una diferència important i que hem de tenir en consideració.

Pel que fa al règim disciplinari, efectivament i deia quina era la voluntat d'endurir aquest règim per part del Govern. Jo crec que més aviat que una voluntat d'endurir, ha sigut una voluntat d'equiparar el règim disciplinari amb la resta de cossos especials de l'Administració.

Podria estar d'acord amb vostè amb el tema de la prescripció i he vist que les seves esmenes, algunes d'elles van en aquest sentit. Jo crec que hi haurà ocasió a nivell de comissió de poder-les treballar i si escau, revisar-les.

Altrament, jo sí que voldria agrair en general el to d'aquest debat i algunes de les aportacions jo crec que positives i constructives i algunes crítiques que entenc que ens han d'ajudar a millorar aquesta funció pública i a millorar potser el diàleg i a tenir més present també els grups parlamentaris en aquest tema de funció pública.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, donaríem per acabat el debat i procediríem tot seguit a la votació de les tres esmenes a la totalitat.

En primer lloc, anem a procedir a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Gerard Alís, Rosa Gili i Pere López. Recordant que sí és sí a l'esmena i no és no a l'esmena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

11 vots a favor, 15 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat.

A continuació procedim a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pel Sr. Jordi Gallardo, president del Grup Parlamentari Liberal.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

11 vots a favor, 15 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat.

Finalment, procedirem a la votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Josep Pintat, Josep Majoral, Carine Montaner, Carles Naudi i Joan Carles Camp.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

11 vots a favor, 15 en contra, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda també desestimada aquesta tercera esmena a la totalitat, i havent-se presentat esmenes a l'articulat el projecte de llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Interior.

Abans de passar al segon punt de l'ordre del dia, suspenem la sessió durant 15 minuts.

(Se suspèn la sessió)

Són les 11.45h

(Es reprèn la sessió)

Són les 12.13h

El Sr. síndic general:

Reprenem la sessió.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, president del Grup Parlamentari Liberal, al Projecte de llei d'ocupació.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 24/2018 del 12 d'abril.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada pel Grup Parlamentari Liberal, intervé la Sra. Judith Pallarés.

Teniu la paraula

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei d'ocupació que ens ha entrat, no ens agrada. No ens agrada gens, ni a mi ni al meu grup. És un text que considerem innecessari, i amb una estranya voluntat intervencionista que no compartim.

És un compendi de generalitats, és feixuc, molt feixuc i ple de definicions excessives i redundants.

El Govern va necessitar de fet, una presentació de 47 fulls, per explicar de forma resumida els 69 articles d'aquest text. Una mica més necessita fer un resum del resum per poder explicar tot el que aquesta llei estava dient.

69 articles i 4 disposicions finals per intentar definir el que jo crec que són únicament 4 accions concretes, que algunes les he deduït.

Informatitzar el servei, oferir programes de formació i empenedoria, ampliar les relacions entre els departaments i les empreses i gestionar l'ajut per desocupació involuntària que de fet, ja gestiona el Departament d'Afers Socials.

Segons l'exposició de motius, la llei vol recollir el que el departament ja està fent en aquests moments per donar atenció a les persones sense feina, en la qüestió de les formacions i oferir el contacte amb les empreses, en definitiva la gestió entre les ofertes i demandes de personal del mercat laboral, que els hi arriba això sí amb un suport més important per ajudar a persones que segurament troben més dificultats d'inserció en el mercat laboral, i reforça criteris d'igualtat i no discriminació.

Segurament endreçar els reglaments actuals i les ordinacions en aquesta qüestió era un fet necessari.

Entenem que al llarg dels anys, i amb la crisi econòmica que es va patir va ser necessari intentar oferir respostes bàsicament a totes aquestes persones que hi ha instal·lades al país durant molts anys, doncs estaven desocupats i no trobàvem una opció.

Però avui aquesta situació ha canviat. Les dades en relació a ocupació semblen positives en aquest últim any. Positives perquè ha baixat el nombre de desocupats fins i tot en les franges d'edat de més difícil contractació com són les persones de més de 60 anys.

L'atur ha disminuït, el nombre d'assalariats ha crescut i tots ens hem d'alegrar per aquest fet. Però, com s'entén doncs, que ara s'aprofitin d'aquest moment per fer una llei que en comptes de centrar-se en endreçar i polir aquest departament, el que fa és incrementar les seves competències, contractar més personal i incrementar la despesa de funcionament, si teòricament hauria de donar un servei a menys persones.

En definitiva, el que vol la gent que no té feina és treballar, i el que no volen és que els hi facin perdre el temps amb paperassa i formacions que no sempre són útils i estan ben encaminades a les seves capacitats..

I els empresaris, què volen en relació amb aquesta qüestió? Doncs volen treballadors competents. El Servei d'Ocupació encara no ha aconseguit ser un referent en cap d'aquestes dues qüestions, ni per donar un servei eficient a les persones que busquen feina, ni tampoc a les empreses.

I la llei no ho millora, el que fa és dotar de diners i competències a un departament que no té ni tan sols o sembla, una estratègia clara, i si la té força enrevessada. en relació a les accions que vol fer.

De fet, la mateixa llei ja torna a dir que és necessari elaborar una estratègia, quan al 2016 ja se'ns va parlar d'una.

No és de més sentit comú que abans d'ampliar aquesta partida pressupostària i les seves competències es tingui una mica més clar el que es vol fer.

Al 2016 el Govern va presentar l'estratègia en matèria d'ocupació centrada en nous programes de polítiques actives i d'inserció laboral de les persones amb discapacitat per al període 2016-2019 i també en altres aspectes. Per fer-ho va desenvolupar 5 reglaments diferents.

Ara semblaria que volem comprimir tot aquest material, també hi ha reglaments i ordenacions anteriors. De fet, no ho he anotat aquí, però recordaria que és des del 2012, que ja es funciona amb aquesta qüestió. I s'intenta comprimir-ho amb

una fórmula complexa per drogar part d'aquests reglaments, alguns dels quals es van fer al 2016, traspasar-lo a la llei, amb matisos i després tornar a fer nous reglaments que també ho desenvolupin.

Bé, al ministeri li encanta fer això de fer reglaments per derogar-los amb una llei, i ara en tornarem a fer de reglaments.

Segurament és una conseqüència entenc, de la professió del ministre, però la gent en general a les lleis el que fa i els reglaments és complicar-los la vida, en comptes de facilitar-la.

El que hem de fer és simplificar i encara més en assumptes com el que ara considerem que d'entrada han de ser àgils i fàcils de gestionar per l'usuari, que és en definitiva qui ho necessita. I aquesta llei no ho fa.

Entraré en algunes parts del contingut del text.

Per exemple en la qüestió del conceptes. L'article 2 mostra 26 definicions sobre conceptes utilitzats en el text.

Crec que fins i tot encara se n'han deixat alguna, com per exemple el d'Economia Social, que se'n parla però resulta que en l'article 2 no surt definit. Normalment és una qüestió que pot passar quan un fa textos tan complicats que al final quan tot es vol marcar, alguna cosa queda fora.

En relació als objectes de la llei, l'article 3. Hi ha 13 punts diferents en els quals s'inclouen termes com la territorialitat.

En un punt es comenta mantenir polítiques homogènies arreu del Principat d'Andorra en relació amb el mercat de treball, tot tenint en consideració les característiques específiques de cada territori, i conclou dient: "i promoure la correcció dels desequilibris territorials i socials."

Sincerament no sé què vol dir això.

No crec que per intentar marcar en una llei que s'incrementaran els esforços en treballadors que no siguin dins de les parròquies centrals, i per exemple pel Pas de la Casa concretament, que sabem que és un problema, s'hagi d'afegir una frase d'aquestes característiques en un text legal, que obre la porta a no sabem què.

Al mateix article en el seu punt m), un tema que li he de dir que m'agrada. El voler ajudar a les persones que estan desocupades per un llarg temps a poder auto ocupar-se.

Potser la idea de què iniciïn un negoci propi amb les seves pròpies habilitats i no esperar que algú els contracti, podria ser una bona opció.

I comparteixo el fet que necessitarien una formació específica i també que el departament en aquest fet hauria de poder ajudar.

És més, es pot oferir algun incentiu per tal de què si inicien un petit negoci, doncs que estigui ubicat fora d'aquestes parròquies centrals i incentivar i fer una mica més de diversificació.

Però el que passa és que la llei se'n va de parlar d'incentivar l'auto ocupació a dir que el departament s'ocuparà de promocionar l'emprenedoria de forma genèrica i de forma molt àmplia.

De fet, el Govern ja disposa d'altres departaments específics per tractar l'emprenedoria en general i poder disposar de suport en aquests altres departaments, si fos necessari, doncs segurament seria molt més fàcil en comptes de pretendre que el departament d'ocupació vulgui tirar endavant projectes d'emprenedoria propis.

De fet, l'article 27 és un dels que em fa creure això quan diu que serà la: "Promoció del desenvolupament parroquial i de les zones allunyades. El Servei d'Ocupació ha de desenvolupar accions i mesures adreçades a generar ocupació, fomentar l'activitat empresarial i dinamitzar i impulsar el desenvolupament econòmic en entorns parroquials específics. De manera especial, procurar, a través dels instruments pertinents, la posada en marxa de projectes innovadors per millorar el mercat de treball a les parròquies, i en especial a les zones allunyades dels nuclis de població principal."

Sincerament, no crec que això sigui una tasca ni una competència d'un departament d'ocupació.

L'article 9 parla també en relació a les entitats prestadores de serveis i modalitats de prestació. I també d'una forma un tant confusa.

No sé, volen privatitzar? Què volen privatitzar? Quan diu: "La cartera de serveis es pot prestar directament pel Servei d'Ocupació o per entitats col·laboradores".

Potser no és mala idea que del Servei d'Ocupació en algunes qüestions s'ocupi un privat, de fet segurament hi ha empreses privades que jo m'atreveria a dir que ho fan força millor.

Crec que la relació entre el departament d'ocupació i la concertació de certs serveis per part de privats no està clara ni ben definida en aquesta llei, tot i que segurament serà necessària però no s'entén.

A més a més, s'intervé en una qüestió, l'assessorament a les empreses per millorar la qualitat de la contractació, en l'article 28 i també en l'article 17.

El 28 comenta: "El marc de les competències que té atribuïdes el Servei d'ocupació s'han de desenvolupar mesures a favor del teixit empresarial amb l'objectiu de: millorar la contractació i, per tant, contribuir a elevar la qualitat de l'ocupació. Aquestes mesures han d'incloure eines d'informació, formació i assessorament en matèria de gestió de recursos humans d'acord amb el que s'estableix per via reglamentària."

Seriosament pensem que amb els diners de l'Estat hem de pagar l'assessorament a les empreses privades en matèria de recursos humans?

Volem que a les empreses, des del Departament d'ocupació, se'ls hi digui el que han de fer?

Traslladen la culpa del fet de què el Departament d'ocupació, fins ara, no sempre funciona de la millor manera a la mala gestió que tenen les empreses amb aquesta matèria?

Sap què volen les empreses Sr. ministre? Que des d'Immigració se'ls hi faciliti contractar a qui ells volen i necessiten; volen poder quedar-se amb treballadors que quan vénen per la temporada i són bons no se'ls poden quedar per a tot l'any i han de marxar i tornar a agafar persones que no els hi són de la mateixa utilitat; volen que el Govern revisi la política de "cupos" en benefici de sectors que ho necessiten. Tot això seria de molta més ajuda que no pas una llei que pretén que un departament intervingui en la forma de gestionar unes empreses. Hi ha una gran necessitat de contractació que ara mateix no s'està cobrint i que les empreses gestionarien amb millor eficiència si no estiguessin saturades, de vegades, de certes burocratitzacions per l'Administració ni per l'obligació que tenen de vegades imposada... No, que tenen imposada, per aquest Departament d'ocupació quan necessiten algú, tot sent conscients que les probabilitats de què els arribi algú a qui puguin contractar, normalment són poques.

Una empresa que tingui una vacant per cobrir el Departament pot trigar fins a set setmanes en enviar-li una persona. Seriosament pensa que el Departament hauria d'arribar a tenir aquestes competències? Penso que no hauria de tenir més pretensió que millorar la relació entre la demandes i ofertes del mercat laboral i no pretendre intervenir en allò que no li pertoca.

I després tenim el capítol sisè "Prestació per desocupació involuntària". Potser aquest al passar la prestació per desocupació voluntària del Departament de socials al Departament d'ocupació té sentit, però jo crec que no. No perquè els criteris per atorgar aquesta prestació en definitiva ja són els mateixos que ara mateix tenim, ja són existents, la

prestació continuarà sent una ajuda social i canviar-la de lloc, de fet, no millora res. A això, Sr. ministre, se li diu: “Desvestir un sant per vestir-ne un altre”.

Aquestes últimes setmanes se n'ha parlat molt d'una possible obligació a tenir a Andorra una prestació per desocupació de caràcter contributiu, tot i que l'origen d'aquest debat van ser uns desafortunats comentaris del Sr. Borrell i de l'interès d'algun grup polític que al generar un cert desconcert social en algunes qüestions, la realitat és que en cap cas s'ha plantejat en aquesta Llei un model contributiu per a subsidi d'atur, i per tant no veiem cap raó en no canviar de criteris per desplaçar aquesta qüestió.

Senyores i senyors consellers, el Departament d'ocupació no necessita aquesta Llei. El Departament d'ocupació necessita una llei que clarifiqui i simplifiqui les seves tasques i que millori els seus procediments. La inversió en un sistema informàtic modern, probablement és necessària per millorar el desenvolupament de les tasques que li pertocuen però no necessiten una llei d'aquestes característiques per fer-ho, es pot fer a través de la Llei del pressupost.

El Departament d'ocupació no ha de desenvolupar programes d'emprenedoria ni intentar assessorar en recursos humans a les empreses, òrgans com la Cambra de Comerç organitza formacions molt variades que segur que si alguna empresa necessita ajuda en aquest aspecte ho podrà trobar. La Cambra ja té eines i de fet ja rep diners públics per aquesta funció i no cal que en donem més al Departament d'ocupació per realitzar aquesta tasca. La relació entre el Departament i les empreses ha d'existir però s'ha de precisar. Una relació de col·laboració no significa donar assessorament.

Espero que puguin donar suport a aquesta esmena a la totalitat, facin un favor als empresaris i també als usuaris i encomanin al Govern que entri una llei sense generalitats, sense ambigüitats ni prosa legislativa, sinó amb allò que el mercat laboral necessita i, en conseqüència, unes competències competents i ben marcades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre, Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El Grup Parlamentari Liberal fonamenta aquesta esmena a la totalitat -a grans trets- perquè considera,

en primer lloc -ho ha dit la consellera Pallarés-, que el Projecte de llei d'ocupació és excessivament intervencionista. A mi em sembla que qualificar aquest text d'excessivament intervencionista no és només una exageració, sinó que a més a més també és un error conceptual.

El Projecte de llei d'ocupació que ha presentat el Govern és un text que incentiva, que intermèdia, que incideix en la formació i l'ocupabilitat de les persones, però no és un text que intervingui de forma exagerada i alteri el funcionament essencial del mercat de treball.

Evidentment, alguns articles d'aquesta Llei afecten al funcionament del mercat de treball perquè establir incentius perquè les empreses contractin de manera indefinida i creïn nous llocs de treball és incidir en el mercat. Com també és incidir en el mercat fixar una prestació per desocupació involuntària. Però aquests programes avui ja existeixen i no crec que es pugui dir que hagin distorsionat el mercat de treball o que hagin tingut un efecte negatiu sobre l'economia del país, sinó tot el contrari.

Molt sovint el legislador es veu confrontat a haver de fer compatibles la llibertat d'empresa i l'economia de mercat amb les necessitats pròpies d'un Estat de dret, democràtic i social com el nostre. De fet, la mateixa Constitució recull la necessitat de conciliar aquests dos objectius.

En aquest sentit, entenc que les mesures contingudes al Projecte de llei que incideixen en el mercat de treball són mesures moderades, són equilibrades. Perquè si qualsevol regulació ens ha de semblar una intervenció intolerable, aleshores suprimim el salari mínim, les jornades laborals, els festius, les vacances, la cobertura sanitària, el sistema públic de pensions o l'edat màxima de jubilació. Perquè totes aquestes institucions també intervenen de manera molt directa sobre el mercat de treball; de fet, qualsevol d'aquestes institucions que he citat intervé de manera molt més directa i profunda sobre el mercat de treball que cap dels articles del Projecte de llei que estem debatent avui.

Aquest Projecte de llei no és un Projecte de llei intervencionista Sra. Pallarés, però és que, a més, l'objecte d'aquest Projecte de llei no és regular el mercat de treball ni les relacions laborals.

L'objecte d'aquest Projecte de llei és fixar un marc perquè el Govern -en concertació amb els agents econòmics i socials- dugui a terme polítiques efectives i actives d'ocupació. Polítiques que, en molts casos, ja s'estan duent a terme, però que precisen, requereixen d'una cobertura legal adaptada a la realitat actual.

És per aquesta mateixa raó que el Projecte de Llei que ens ocupa, amb bon criteri, des del meu punt de vista, refon i actualitza la regulació de la prestació per desocupació involuntària. Si l'esmena a la totalitat promoguda pel Grup Parlamentari Liberal prosperés, aquesta prestació hauria de seguir regulada en un reglament obsolet i tot ell gairebé derogat. I no a la Llei de serveis socials i socio-sanitaris, com s'argumenta en la motivació de les esmenes a l'articulat del mateix grup parlamentari, on mai s'ha regulat aquesta prestació.

En el mateix sentit, el Grup Parlamentari Liberal no pot dir que amb el Projecte de Llei, l'òrgan encarregat de la prestació per desocupació involuntària passi a ser el Servei d'Ocupació -de fet vostè ho ha dit textualment fa un moment-, ja que el text només diu que a aquest servei li correspon la gestió i el seguiment de l'acord d'activació i de les obligacions en matèria d'intermediació i formació, però també diu que els òrgans competents pel que fa a la resta de competències associades a la prestació es determinen reglamentàriament. Per tant, no és cert que el Projecte de Llei confereixi la gestió integral d'aquesta prestació al Servei d'Ocupació.

També s'argumenta des del Grup Liberal que les polítiques de suport a l'emprenedoria i l'autoocupació fan la competència a d'altres departaments del Govern. Miri, jo no ho miraria en aquests termes, crec que hi ha qüestions transversals que s'han d'abordar des de diversos àmbits. És evident que el Ministeri d'Economia, Competitivitat i Innovació porta a terme polítiques de suport al teixit productiu, i aquestes polítiques es poden complementar perfectament amb polítiques de suport a l'autoocupació que, evidentment, van adreçades als emprenedors i als petits empresaris. Però són polítiques diferents, no duplicades. Cadascú des del seu departament, i cadascú des de les seves competències respectives, i el que ens hauria de preocupar, Sra. Pallarés, és que cap departament s'ocupés d'aquestes qüestions.

Tampoc no li agrada al Grup Liberal que el Servei d'Ocupació assessori a les empreses en qüestions d'ocupació. Ja admeto que potser la redacció del Projecte de Llei quan parla d'assessorar en matèria de recursos humans és millorable o massa genèrica, però en qualsevol cas, el que el Projecte de Llei pretén és donar al Servei d'Ocupació un rol d'assessor que vagi més enllà de la simple intermediació. Un rol d'assessor que, de fet, ja s'està implementant i que molts empresaris agraeixen. Hem d'entendre que els problemes d'ocupació van més enllà d'un problema de desconexió entre l'oferta i la demanda de treball. Molt sovint cal trobar els perfils adequats, cal orientar a les empreses en la recerca d'aquests perfils

i cal també orientar les persones que busquen feina per redefinir el seu perfil i per potenciar la seva ocupabilitat. Però en qualsevol cas, el Servei d'Ocupació no es convertirà en una empresa de recursos humans ni farà la competència a aquest tipus d'empreses perquè ni és el que vol, ni és el seu rol.

D'altra banda, quan s'afirma des del Grup Liberal que no queden clars quins són els objectius del Projecte de Llei, a mi em sembla que la llista és àmplia, però ben definida: garantir el dret al treball reconegut a l'article 29 de la Constitució; garantir un servei públic de qualitat; garantir el dret subjectiu a l'ocupabilitat de les persones; instaurar un sistema eficaç, preventiu i proactiu de protecció de la desocupació; regular polítiques d'inclusió laboral específiques per persones en situació de vulnerabilitat; facilitar la mobilitat geogràfica de les persones assalariades; coordinar la política d'immigració amb la d'ocupació, dos polítiques que vostè crec que ha barrejat de forma bastant poc ajustada -i posteriorment intentaré argumentar-ho-; acompanyar les empreses en la recerca dels perfils que millor s'ajustin a les seves necessitats, o fomentar la cultura emprenedora i l'esperit empresarial, entre d'altres.

Se'ns fa també el retret que el Govern no disposa d'una estratègia d'ocupació perquè el Projecte de Llei preveu que aquesta estratègia es defineixi i s'aprovi periòdicament. Des del meu punt de vista, això no significa que d'estratègia i els múltiples programes d'ocupació implementats -vostè els ha esmentat- al llarg de les últimes legislatures en són la prova.

El que fa el Projecte de Llei és donar cobertura legal -i per tant- seguretat jurídica a aquesta estratègia. És la garantia que, en el futur, els governs seguiran aprovant una estratègia d'ocupació i presentant-la tant a les institucions públiques com als agents econòmics i socials del país.

És una evidència, des del meu punt de vista, que una llei que té vocació de permanència en el temps, no pot detallar quina ha de ser l'estratègia d'ocupació, bàsicament perquè aquesta estratègia depèn de les circumstàncies econòmiques i socials de cada moment que, com és ben sabut, són sempre canviant. Del que es tracta, doncs, és d'establir l'obligatorietat que existeixi aquesta estratègia sense la qual no es poden portar a terme les polítiques d'ocupació que siguin coherents, harmonitzades i per tant efectives, però també cal que la concreció de la mateixa s'adapti a la realitat de cada temps.

Si aquesta Cambra avui decideix donar suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal, estarem tancant la porta a fer

més i millors polítiques actives d'ocupació i sobretot a fer-les amb la cobertura legal adequada que ara no tenim.

També estarem dificultant que es puguin continuar duent a terme accions per fomentar la contractació indefinida i la creació de llocs de treball. Estarem deixant de costat els programes de suport a l'emprenedoria pel que fa a la vessant concreta de l'ocupació. Estarem impedit també que el Servei d'Ocupació evolucioni i respongui encara millor a les necessitats de les empreses i a les necessitats de les persones que busquen feina. Estarem, en definitiva, deixant en paper mullat tota la feina que s'ha fet colze a colze amb els agents econòmics i socials al llarg dels últims mesos, i això crec que no ens ho podem permetre.

Aquesta Llei no és una llei intervencionista, ni tampoc pretén que el Servei d'ocupació substitueixi una part del mercat. És una llei conceptual i general que obre la porta a què el Govern dissenyi la seva pròpia política d'ocupació, que serà més o menys incisiva i més o menys intervencionista en funció òbviament de la majoria d'aquesta Cambra que doni suport al Govern; com no pot ser d'una altra manera.

Aquest Projecte de llei és el projecte de llei que les associacions empresarials i sindicals han demanat durant molt temps i que té l'aval de tots, i dic bé "tots", els membres de la taula permanent per a la formació en el treball on es troben representats interlocutors socials, per tant: patronals, sindicats i Cambra de Comerç.

Un Projecte de llei que ha de permetre que el mercat laboral funcioni de manera més eficient i equitativa, que les empreses trobin els perfils que necessiten, i que les persones sense feina tinguin noves oportunitats de formació i de capacitat.

Per tot l'exposat, doncs, demano als consellers i a les conselleres generals el seu vot contrari a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obrim el torn d'intervenció dels grups parlamentaris. Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Els que durant la crisi econòmica vam tenir responsabilitat de Govern, vam tenir moltes dificultats i vam haver d'utilitzar molt la imaginació

per poder desenvolupar accions per poder resoldre una situació greu, d'atur en la qual ens vam trobar abocats fruit d'evidentment aquesta crisi econòmica.

En aquell moment, ja anteriorment i posteriorment, es van desenvolupar diferents seccions orientades cap a... amb l'objectiu de fomentar l'ocupació a través de polítiques actives d'ocupació com pot ser el Reglament d'ajuts per a les persones sense ocupació, el Reglament per al foment de les polítiques actives d'ocupació, el Reglament regulador del programa per al foment de la contractació de treballadors provinents del sector de la construcció i el Reglament regulador del programa per al foment de l'ocupabilitat i la formació pràctica i la teoria en el si de l'empresa. Segurament programes que havien d'intervenir i que eren necessaris per poder intentar donar resposta a aquella crisi econòmica i a aquella quantitat d'aturats que tenia la nostra societat i a la qual no estàvem acostumats.

Entenc que el Servei d'ocupació actualment, tot i tenir un atur estructural, té l'obligació d'adaptar-se als nous perfils dels desocupats i plantejar accions diferents i innovadores per aconseguir la fita de què tots puguin reincorporar-se al mercat laboral. Entenc que aquesta llei el que fa, o com a mínim aquesta és la meua interpretació, ha intentat reincorporar certs dels principis que hi havia dintre d'aquests reglaments que s'han estat desenvolupant al llarg d'aquests anys, per la qual cosa no donaré suport a aquesta esmena a la totalitat. He fet esmenes amb l'objectiu de millorar certament el contingut d'aquesta llei i sobretot millorar-la, però entenc que és un repte continuar treballant perquè el tema de la desocupació no és un tema que tingui un final sinó que és un tema que hem de seguir continuar treballant i amb molta més imaginació perquè si no tenim un número de persones que no són capaços de retornar al mercat laboral i tenim obligació envers ells.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El Projecte de llei que avui és objecte d'una esmena a la totalitat presentada pel Grup Liberal, al meu entendre és un projecte de llei incomplet, que tot i que fixa i precisa les facultats del Govern per a la definició de l'estructura del sistema de polítiques

actives d'ocupació en el seu conjunt, deixa de banda aspectes substancials del que hauria de ser la promoció d'unes polítiques compromeses per al foment de l'ocupació.

Així, el text deixa la porta oberta als aspectes de la formació i la requalificació professional sense abundar en els processos.

No reorganitza el Servei d'Ocupació per a fomentar i ajudar a la contractació real i efectiva, i es limita únicament a la formalització dels procediments per a prestar ajuts i recolzar les persones en dificultat.

Caldria anar més enllà i incidir més en recolzar les formacions i facilitar els canvis entre els diferents sectors professionals. Es troba a faltar un recolzament i mesures concretes per als joves.

No facilita la col·laboració amb les empreses, i més aviat n'augmenta les dificultats, i els règims de control i de sancions poden acabar generant un efecte contrari al cercat.

Bàsicament és un projecte de llei que malgrat ordena certs processos i els millora, i introdueix la defensa de la no-discriminació, no fomentarà l'augment de l'ocupació, i acaba potenciant la figura del Govern com a dispensador d'ajuts socials.

Malgrat en el seu dia no vaig presentar esmenes a l'articulat, entenent que probablement caldria un text alternatiu, tampoc m'han convençut els arguments de la Sra. Pallarés, en particular en relació al que ha dit i exposat relatiu a la Llei d'immigració.

Per tant, no donaré suport a l'esmena a la totalitat, el que tampoc vol dir que sigui un suport previ al Projecte de llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers del PS dins del Grup Mixt, Sr. Gerard Alís, teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Entenem en part algunes de les motivacions argüïdes pel Grup Parlamentari Liberal per fomentar la referida esmena.

Si bé els socialdemòcrates estem totalment d'acord amb el principi que conté l'article 1.2 del Projecte de llei quan diu: "*Una de les finalitats de la política d'ocupació és promoure el desenvolupament del dret a l'ocupació digna, estable i de qualitat*". El que ha de permetre veure en bons ulls una iniciativa legislativa en aquests termes, creiem que això està totalment

contraposat amb el contingut de la Llei i amb les actuacions de Demòcrates per Andorra en matèria de normativa laboral, que ja hem denunciat en altres ocasions. Això creiem que condueix a precaritzar el mercat laboral i de retruc a fomentar la desocupació.

Al nostre entendre, el Projecte de llei tot i anunciar principis lloables, és més una màscara de cara a la galeria estant totalment buida de contingut, no establint realment quina ha de ser la política d'ocupació que es vol per al nostre país, quedant totalment en mans del Govern de torn, i és que cal tenir en compte que el text remet a més de 20 reglaments que l'hauran de desenvolupar, no deixant entreveure de cap manera quines són les polítiques d'ocupació actives que volem per al nostre país.

Miri'n, creiem que si realment el que es vol és una ocupació digna, estable i clara, com marca la Llei, el que cal és que la Llei defineixi amb rotunditat els eixos a aplicar garantint així seguretat i durabilitat de les mesures i no deixar-ho pel desenvolupament reglamentari.

L'anàlisi del projecte, a primera vista, ens suggereix una certa precipitació. Sí que es fa una recopilació dels reglaments actuals, però es preveuen coses que posen en dubte sobre el treball efectuat. Que per exemple creiem que la creació d'un organisme, el Consell econòmic i social .part de les funcions del qual podem compartir, quina regulació es remet a una altra llei, una llei que actualment no existeix, en concret la Llei qualificada d'acció sindical, que certament es troba avui a tràmit parlamentari, però donant el Govern per suposat que el text s'aprovarà en l'Estat i, per tant, menystenint novament la tasca i el treball que s'efectua al Consell General, la tasca i el treball dels consellers en comissió.

En segon lloc, hem detectat que el règim sancionador presenta algunes incoherències, per exemple l'article 66 del Projecte preveu sancions per les entitats col·laboradores en matèria d'intermediació laboral, per infraccions lleus i per infraccions molt greus, però l'article 60 únicament tipifica faltes greus per aquestes entitats.

En tot cas detalls. L'important és que des d'un punt de vista polític aquesta Llei presenta mancances al nostre entendre.

Primer, la Llei sembla facilitar l'ocupació amb la realització de treballs sense remuneració. Així, el concepte d'experiències ocupacionals en llocs de treball, amb aquest concepte es pot tenir personal treballant sense ser retribuït i anant a càrrec de l'Estat la cobertura per accident. Al nostre entendre aquesta pràctica pot conduir a precaritzar el mercat laboral en comptes de fomentar l'ocupació.

Doncs, si bé es preveu que una experiència concreta estarà limitada a una setmana, res es diu al respecte de l'abús que una empresa pot fer de la mateixa, pot ser de manera volguda.

També i més important, es manté la prestació per desocupació com a prestació no contributiva. Aquesta prestació, com bé ha recordat la consellera Bonet, fou creada per nosaltres, però creiem que estaria bé anar més endavant. Aquesta prestació, avui en línia amb altres prestacions és una prestació de caritat, amb un llarg seguit de criteris que condicionen i dificulten la seva obtenció.

Creiem que s'eludeix el debat i que calia afrontar la decisió política de crear una real prestació de desocupació contributiva que sigui un dret per a tots els treballadors en la línia que fan els països de la Unió Europea.

En resum, creiem que el Projecte de Llei d'ocupació presentat pel Govern s'allunya del nostre projecte polític, i malgrat compartir que cal una regulació legislativa de l'ocupació. Per aquest motiu no hem presentat esmenes al text i presentarem oportunament als ciutadans les nostres polítiques en matèria d'ocupació.

Acabo manifestant que per aquestes circumstàncies ens abstindrem en la votació a l'esmena a la totalitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sra. Carine Montaner, teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Se sotmet a votació l'esmena a la totalitat del Projecte de Llei d'ocupació presentada pel Grup Parlamentari Liberal. Aquest Projecte de Llei segons el nostre entendre assenta i sobretot reforça l'estructura ministerial per acompanyar les persones desocupades en tots els sentits.

Reforça aquest servei d'ocupació de forma estructural. És la base per anticipar possibles reestructuracions del sector bancari previsibles en un futur via les fusions. I també per anticipar futures crisis econòmiques que tindrien sense cap dubte un impacte negatiu sobre el teixit social del nostre país.

Reforçar aquest servei presenta, doncs, una mesura preventiva. En tots els seus sentits quan veieu que el fons monetari internacional alerta de l'escalada del deute global i que ja comença a detectar indicis d'una crisi mundial amb un creixement negatiu en

els pròxims anys. Doncs, veiem que és útil preocupar-se de tot el tema de desocupació.

Creiem que Andorra ha de preparar-se a afrontar possibles dificultats futures i a protegir el teixit social. És fonamental, doncs, dur a terme programes concrets des del ministeri, programes que caldran ajustar segons la realitat de cada moment, acompanyar la persona desocupada a créixer, a trobar la seva via laboral, a formar-la, i perquè no, acompanyar-la a crear la seva pròpia empresa. Cosa que es fa en molts països de l'entorn, que han posat en marxa programes per convertir persones desocupades en empresaris, posant en marxa un suport, però suport reforçat els primers anys d'existència de l'empresa.

Desenvolupar aquest esperit emprenedor de les persones desocupades em sembla, doncs, important per tirar endavant el nostre país i que és una bona via per tractar el problema de la desocupació, perquè cadascú té un domini de predilecció i s'ha d'acompanyar aquesta persona a desenvolupar les seves competències i les seves capacitats. Aquests programes hauran de ser canviants i adients en cada moment. Estem parlant de coses que canvien en el temps.

Entenem, doncs, que no podem posar els programes que tenen un caràcter purament executiu i canviants en una llei, que l'objectiu d'una llei és perdurar en el temps i els programes van canviant i, per tant, és totalment diferent. Nosaltres no ho posaríem això en una llei.

És per això que els membres del Grup Mixt UL-Independents de la Massana votaran en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal.

Ara, no n'hi ha prou amb una Llei que assenta l'estructura ministerial. Caldrà en un futur pels pròxims governs, perquè ara s'acaba la legislatura i, per tant, ja suposo que no es posaran en marxa nous programes, però pels futurs governs de posar en marxa programes eficaços i àgils que donin resposta a la problemàtica de la desocupació laboral. És la pràctica que compta.

Sra. Pallarés estem d'acord amb vostè sobre el fet que hem d'implantar programes eficaços, però això en el nostre entendre no es pot fer amb aquesta Llei.

Per acabar, coincidim amb la Sra. Pallarés que s'hauria de fer una reflexió sobre la Llei d'immigració pel que fa a les quotes per satisfer les necessitats dels empresaris, però aquí no és el nostre tema que ens ocupa avui.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el conseller, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. Alís comentava que no havia presentat esmenes i, doncs, sincerament ho lamentem, perquè ens hagués agradat veure les seves esmenes i com les votaria en front les esmenes del seu soci futur de Govern. Ho dic perquè on vostè diu caritat, ell diu taula rasa, on diu que és massa poc, ells diuen que és excés, i on diu que vostè lluita per aquells drets, ells diuen que hi giren l'esquena. Això seria interessant veure, potser no les presenten perquè no poden presentar unes esmenes i contradir-se amb els seus socis de govern futur.

L'abril del 2018 el Govern a través del Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior, va aprovar el Projecte de Llei d'ocupació. L'objectiu final d'aquest text era crear un marc legal que afavorís la modernització del sistema públic d'ocupació, és a dir, que permetés assentar les bases per la creació d'un servei d'ocupació del segle XXI. I aquest objectiu només es pot assolir posant com a element central del servei la persona que busca feina, la persona.

Estem davant d'un Projecte de Llei que fixa objectius concrets a partir d'aquest gran objectiu global de modernització amb serveis i propostes que a partir dels criteris d'eficiència i d'eficàcia permetran que Andorra faci un pas endavant en la línia de les polítiques europees vigents en matèria d'ocupació. Un text, per tant, que té tot el sentit en el context de modernització que Demòcrates per Andorra impulsa des de fa més de 7 anys.

Aquest Projecte de Llei és una peça més i no poc important d'aquest projecte de transformació cap a l'Andorra competitiva, moderna i social. I ho és perquè ens trobem davant d'un text que en primer lloc, impulsa programes específics per a col·lectius determinats que necessiten millorar la seva ocupabilitat atenent i donant respostes concretes a les necessitats concretes que presentin. En segon lloc, que dóna resposta, dóna suport al teixit empresarial per trobar els millors perfils professionals, posant en contacte ofertes i demandes de treball i millorant en conseqüència la intermediació entre l'oferta i la demanda. I en tercer lloc, que posa en marxa sistemes de gestió transparents i orientats a resultats, gràcies, d'una banda, a una estructura de servei en unitats que assumiran funcions ben diferenciades per tal de garantir una atenció integral

i integrada, i de l'establiment de mecanismes d'avaluació, seguiment i control dels diferents serveis i programes.

Ens trobem també davant d'un text que contempla com a eix fonamental de la seva acció, dels seus programes i serveis, variables com el territori i la temporalitat en determinats sectors productius. Estem davant d'un canvi substancial de concepte per crear allò que entenem que ha de ser un sistema públic d'ocupació, que introdueix l'acompanyament i l'assessorament continuat com a missió del servei i en el context d'un procés que haurà de capacitar la persona usuària i demandant de feina per afrontar els reptes del mercat laboral.

Ens trobem també davant d'un Projecte de Llei que regula les mesures necessàries per garantir el dret al treball. Un dret fonamental i elemental, tenint en compte que aquest és l'element clau per la configuració de la progressió personal i social dels individus. Estar sense feina és un factor determinant que augmenta el risc d'exclusió social i la vulnerabilitat de les persones. Aspectes contra els quals estem obligats a lluitar des de la nostra responsabilitat. Garantir aquest dret passa per generar més ofertes i més oportunitats de treball i, en aquest sentit, es fa un pas més garantint el dret subjectiu a l'ocupabilitat de les persones, dret que aquesta Llei estableix com un dels seus objectius. És a dir, que tota persona sense feina ha de tenir garantit l'accés als recursos públics pel que fa a orientació, formació i orientació per poder entrar o retornar al mercat laboral.

En definitiva, ens trobem davant d'una Llei que ens permet un canvi essencial per seguir progressant en un entorn global laboral, que dóna eines reals a les persones perquè trobin feina, alhora que contribueix a la millora de la competitivitat de les nostres empreses.

Sres. i Srs. consellers, què implica, doncs, donar suport a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal? S'ho ha preguntat vostè M. I. Sra. Judith Pallarés, M. I. Srs. Jordi Gallardo i Ferran Costa?

Jo en el meu parer, diria que no. I els hi explicaré perquè veig tan clar que no s'ho han qüestionat. Principalment perquè cada un dels objectius que he mencionat fa un moment queden en res i deixen de ser una oportunitat per impulsar programes específics per millorar l'ocupabilitat de les persones, per impulsar un sistema d'intermediació que és imprescindible per posar en contacte la demanda de les nostres empreses amb les persones demandants de feina i així facilitar l'accés als perfils professionals que necessiten, perquè suposarà renunciar a

programes i serveis adaptats a les necessitats de les persones que busquen feina, però també a les necessitats i les particularitats del sector del nostre teixit productiu i de les especificitats del nostre territori. Perquè deixa passar l'oportunitat d'assentar les bases de donar servei públic d'ocupació que ens situa al nivell de la política d'ocupació d'Europa, però, sobretot, que està a l'alçada de les necessitats i expectatives de totes les persones que estan sense feina i que en volen trobar.

Srs. i Sres. consellers del Grup Parlamentari Liberal, impedir que prosperi la tramitació d'aquest Projecte de llei implica renunciar, per exemple, a donar rang legal a la prestació per desocupació involuntària i a convertir-la en una prestació garantida, que donarà protecció a les persones en situació de desocupació. Però ja sabem que el liberalisme que vostès defensen no permet precisament avançar cap a la inclusió social, tampoc cap a la reducció de la desigualtat. Les seves esmenes deixen ben clara quina és la seva visió del paper que ha de tenir els poders públics en l'economia i en el mercat laboral. Cap ni un!

Entre l'intervencionisme extrem i l'accés de cel regulador, i el liberalisme a ultrança que traspuen les seves esmenes, hi ha un ampli espai per desenvolupar polítiques eficaces i resultants positives per les persones que viuen a Andorra. És evident que vostès no són partidaris de cap tipus d'intervenció per part dels poders públics en l'àmbit sociolaboral, i per aquest motiu ens trobem amb esmenes, concretament la 2 i la 6, que jo diria que neguem al Govern la facultat per contribuir juntament amb agents econòmics i socials, a definir el marc de referència per les polítiques d'ocupació.

De veritat creuen redundant i innecessari que la Llei d'ocupació contempli un paper fonamental al consell econòmic i social. Redundant i innecessari és una altra forma de dir que les polítiques d'ocupació passen a ser en aquest cas residuals.

El seu pànic a l'intervencionisme i passió pel lliure mercat, els porta a l'extrem en plantejar esmenes, com l'esmena 8, relativa al concepte d'intermediació laboral que impossibiliten la confluència d'objectius econòmics i social. Per què el Departament d'Ocupació no pot proposar línies d'actuació i mesures per facilitar la iniciativa empresarial i empenedoria?

Analitzant les 24 esmenes que han presentat a l'exposició de motius i a l'articulat, hem observat a tenor dels arguments amb que les sustenten, possibles errors d'interpretació. Em refereixo, per exemple a l'esmena 13 de supressió de l'article 27, relatiu a la promoció del desenvolupament parroquial i de les zones allunyades. Pensem que han

interpretat erròniament el text, perquè la promoció del desenvolupament parroquial i en zones allunyades no té l'objectiu no de lluny, de fer la feina dels privats, com vostès argumenten. Entenem que posar les condicions per incentivar el teixit social són fonamentals per contribuir a un reequilibri en el territori, tant al país, com dins d'una mateixa parròquia.

Veiem també com eliminen amb arguments no gaire desenvolupats i un punt arbitraris, propostes com ara que el Servei d'Ocupació assessori i informi les empreses amb aspectes relacionats amb recursos de polítiques actives, com ara la captació, experiències ocupacionals en el lloc de treball o foment de l'ocupació, especialment en el terreny de les persones amb discapacitat. És el cas de la seva esmena 14.

Pel que fa a l'esmena 22 de supressió del capítol sisè sobre la prestació per desocupació involuntària, no reiteraré el que he expressat anteriorment. El Grup Parlamentari Demòcrata compartim la necessitat per coherència amb el model social i econòmic que defensem que cal donar rang legal a la prestació per desocupació involuntària en el termes que proposen els 14 articles que vostès finiquiten per la via ràpida. Quan allò que es pretén és crear un marc legal sòlid en matèria d'ocupació, aquest ha de combinar polítiques actives amb polítiques passives i que aquestes es reconeguin en un text de rang legal i no per via reglamentària, doncs, això implica millors garanties.

Voldria fer una referència també a l'esmena 7 de supressió d'un apartat a l'article 8 referent als criteris bàsics de la cartera de serveis que estableix el criteri d'activació personalitzada i que vostès assimilen al criteri següent, al d'atenció personalitzada. Si el llegeixen dues vegades, són tres línies per apartat, un fa referència exclusivament al demandant de serveis, és a dir a la persona que busca feina, i el segon a demandants, però també a les empreses. Ens dona la sensació -i disculpi'ns si no és així- d'una certa improvisació en el plantejament d'esmenes fruit, creiem d'una lectura poc acurada del text. S'han deixat endur per uns plantejaments polítics i econòmics temeraris, a vegades tremendistes, i ens hem trobat amb esmenes sense lògica, ni amb una argumentació sòlida.

He posat com a exemple aquesta esmena, però detectem aquest afany simplificador en altres esmenes menors o de contingut més específic. Creiem que un Projecte de llei com aquest que ens ocupa, amb la voluntat de transformació i els elements d'innovació que aporta, i amb la solidesa i aposta per construir un sistema públic d'ocupació modern, mereix, mereixia més atenció que la que vostès han donat al text. I cregui'm que ho lamento!

Ja acabant, Sr. síndic, som davant d'una reforma que esdevindrà punt de referència tant per empreses com per treballadors.

Estem davant d'un repte engrescador llargament demanat perquè era necessari fer del Servei d'Ocupació un element de referència, un gestor i dinamitzador en l'àmbit de l'ocupació. En definitiva, un canvi essencial per seguir progressant com a país i com a societat principalment per tots aquells com Demòcrates per Andorra treballem per avançar.

Per tot el que he exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Liberal. I per últim, veient que unes i altres qüestions són clarament distintes, creem un repte, que aquesta legislatura o la que ve presentin conjuntament amb el seu soci de govern una llei en aquest àmbit i que estiguin en acord.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Obriríem ara si s'escau un segon torn d'intervencions.

Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Jo li agraeixo al Sr. Enseñat que ens ubiqui al Govern, ja sigui junts o per separat. Pel moment, el pacte és per arribar a unes eleccions numèric, però tot i així segons el que ha comentat el Sr. Gerard Alís penso que em seria bastant fàcil posar-me d'acord per moltes més coses, fins i tot per una llei d'ocupació que sigui com a mínim més entenedora que la que hem de debatre avui. Que tal i com hem vist les intervencions, cadascú ha trobat coses diferents i uns pensen que no arriba prou lluny, com deia el Sr. Naudi i altres que es queda curta.

Per tant, crec que el text dóna a moltes interpretacions.

Si nosaltres agafem aquest text legal sense tenir en compte una feina prèvia que a més ha estat acurada durant els últims anys i que el mateix ministre, ja al 2016 va comentar i que hi ha molts programes que s'estan duent a terme, i un agafa la llei sense tenir en compte això, no arribaria mai a les conclusions que molts de vostès han arribat, perquè no s'entendria tal i com l'expliquen. La poden explicar sota aquests preceptes perquè coneixen la feina prèvia que hi ha i aquests programes que ja existeixen, i per això entenen que la llei no té voluntat de destruir-los sinó

de potenciar-los, que això ja ho he entès jo també amb aquesta llei.

Però per això no es tanca cap porta amb el vot a una esmena a la totalitat a aquest text. No es tanca cap porta perquè molts d'aquests programes estan funcionant i ja estan ajudant a moltes qüestions. El que necessitem és un text que sigui fàcil, acabem de debatre abans en relació a la simplificació, amb una funció pública que sigui facilitada, que faciliti absolutament tot i anem a una llei que absolutament ho complica i a més, a més com deia abans, amb una prosa legislativa difícil i amb un text molt feixuc de llegir.

Segurament per això, perquè era feixuc, el Sr. Enseñat com deia, hi ha coses que no és que me les hagi llegit, perquè me l'he hagut de llegir més d'una vegada aquesta llei sinó que potser no s'ha interpretat com vostès pensen que s'ha d'interpretar o jo no he entès el que allà es diu.

De fet, el Sr. ministre comentava que era exagerada la meua presentació, de dir que era intervencionista, però quan vostè explica el fet que no ho és, això no es deriva de la lectura d'aquest text, independent d'altres coses, no es deriva. No és poc concret, no s'entén, hi ha moltes qüestions que ja existeixen i que cal revisar. Jo no dic que no calgui una llei que pugui portar a terme algunes de les qüestions que segurament són necessàries, el que he dit és que aquest text legal que ha presentat avui aquesta llei d'ocupació, no és la que es necessita, no és la que simplifica els tràmits, no és el que ajuda les persones. Parlem de reglaments i de continguts i de programes i de polítiques actives i de moltes coses a fer, que és necessari des de l'Administració, però també parlàvem de garanties i de drets i dels drets de les persones perquè ells entenguin i tinguin garanties, han de poder llegir una llei, han de poder entendre-la, han de poder saber quins són aquests drets que tenen i què diu la llei en relació al que ells poden demanar i què poden esperar. I aquesta llei i els reglaments la gent no se'ls mira quan necessita trobar una feina, volen respostes directes i àgils i aquí no es troben.

Orientar les persones. Evidentment, les persones que ho necessiten, nosaltres no estem gens en contra de tot això i ajudar a garantir el dret de treball. Però intervenir i participar amb els agents socials, són coses diferents. I intentar assessorar en qüestions que altres organismes del principat també ja ho fan, pensem que el departament no s'hi ha d'ocupar.

La lectura d'aquesta llei mostra que es parla de competències que sincerament, tot i que en algunes qüestions ja s'estan fent, sobretot en l'ajuda a la inserció per exemple de les persones amb

discapacitat funcional i pensem que és mol útil i que s'ha de continuar endavant, s'estan fent i no necessiten d'aquest text legal.

Pensem que hi ha una manca pel que es comentava, segurament de certa... a mi em sorprèn que digui que la vocació de la llei és que tingui permanència en el temps, i per fer-ho el que es necessita són textos que siguin clars. La permanència en el temps d'un text tan complex és difícil. Estic convençuda que serà un text legal que haurem de tornar a revisar de forma continuada, perquè quan es parla de persones i de coses que afecten tant directament, no es poden legislar. No es pot donar resposta a través d'un text legal. Un dona resposta a través de programes, de programes que ja existeixen i que aquest text legal no canviarà en res, no tanca cap porta a fer-ho, al contrari. Jo penso que ho compliquen i que no simplifica, com ja he comentat, absolutament res.

Estic d'acord amb el que havia comentat la Sra. Bonet, jo ja ho comparteixo el que ha dit. Però com deia, aquesta voluntat que vostè comentava, aquesta ajuda que es necessita en aquestes persones i que ja se'ls hi està oferint, no queda clarificada en aquest text.

Vostè dona per fet que sí perquè ja coneix el que es fa, però si no hi hagués res, ningú entendria absolutament que això es pogués desenvolupar a través d'aquest text legislatiu.

Estic d'acord amb el Sr. Víctor Naudi, crec que no fomenta l'ocupació perquè de fet, de forma bàsica estandarditza una sèrie de procediments que segurament la complicaran. I després es deixen qüestions molt importants en relació a la quantitat de reglaments que s'hauran de desenvolupar. El Sr. Gerard Alís ho ha dit, per exemple en aquesta qüestió de com serà aquesta relació amb les empreses, es deixa via reglament. Aquí no es concreta, tot i ser un text llarg i difícil, no queda gens clar i a mi també em fa una mica de por com desenvoluparan aquests reglaments.

Penso que té mancances, penso que no ajuda tampoc a qüestions com la que comentava la Sra. Carine Montaner també, en relació a reforçar i a acompanyar. Estic d'acord en què ens hem d'anticipar, no podem arribar a tenir polítiques d'ocupació i tornar a passar una crisi econòmica i resulta que no sapiguem què fer, sinó que s'han establert unes bases no en aquest text sinó amb anterioritat, i amb això s'han d'acompanyar les persones que ho necessiten, però també penso que la llei tampoc no canviaria res absolutament al que ara s'està fent.

I en relació a alguns dels comentaris que ha fet el Sr. Enseñat a part del principi, també penso que quan

diu garantir el dret, ja és un dret, ja el tenim clar, ja sabem, segurament és necessària la llei, jo crec que es necessita potser una llei per posar arran de llei l'ajuda per desocupació involuntària. Es podria fer independentment, no deixar-la colar amb aquest text també que és feixuc, si això fos necessari i no complicar molt més la situació.

En principi crec que és un debat molt més de fons del que es pretén i del que es diu que aquesta llei farà, que senzillament crec que amb el text no clarifica, no ho defineix i que complica absolutament tot allò que necessitem simplificar i reduir. I que no ajuda en definitiva a què les persones que necessiten ser ateses quan arriben a un front office, únicament es deixen portar per la persona que tenen davant, i són aquestes persones les que hem de potenciar en aquest treball i en aquests programes perquè donin resposta àgil. I també que doni resposta àgil a les empreses que necessiten cobrir aquests llocs de treball que de moment és una qüestió que el departament d'ocupació no està donant resposta i que tal i com està el mercat actualment, em penso que tampoc no ho farà amb aquest text legal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, després d'haver escoltat les intervencions de tots els grups parlamentaris, jo crec que s'ha fet palès que l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Liberal que a priori, -només a priori-, només tindrà tres vots favorables, des del meu punt de vista no té raó de ser ni ha quedat suficientment justificada i argumentada.

De fet, jo crec que a excepció del Grup Parlamentari Liberal, tothom d'una forma més o menys explícita ha reconegut que aquest projecte de llei constituïa un avenç i òbviament hi ha determinats aspectes que són susceptibles de millora, i per aquest motiu el treball en comissió ha de servir en aquest objectiu. Però no li donen suport i per tant jo crec que refrenen la poca justificació, la poca argumentació que hi ha al darrera d'aquesta esmena a la totalitat.

De fet, jo crec que aquesta esmena a la totalitat quan hem escoltat en els dos torns d'intervenció a la Sra. Pallarés, ha quedat àmpliament demostrat que es fonamenta en el que considero qüestions de detall, en dubtes, en incomprensions que potser vostè Sra. Pallarés si m'ho hagués demanat, jo amb molt de

gust li hagués pogut aclarir però que també li puc garantir que tant els treballadors del Servei d'Ocupació que són els que hauran d'aplicar aquesta llei com tots i cadascun dels interlocutors socials que formen part de la taula permanent en el treball i que han avalat aquest text, no tenen.

Parlem d'algun d'aquests detalls, molts crec que ja els ha desgranat i els ha argumentat el conseller Enseñat, però potser n'hi ha alguns d'altres que mereixen alguna explicació complementària.

Vostè ha dit que els programes ocupacionals es comprimien, els cinc programes ocupacionals que actualment estem desenvolupant, es comprimien en una mena de fórmula complexa. Jo crec que això no és així, aquests programes ocupacionals, i de fet vostè ha dit que la disposició derogatòria de la llei derogava una multiplicitat de reglaments, aquests programes ocupacionals que cadascun d'ells es regula en un reglament específic, es mantenen i no es deroguen en virtut d'aquest projecte de llei.

El que fa aquest projecte de llei no és altra cosa que establir els principis generals, els principis programàtics que han de seguir les polítiques actives d'ocupació del Govern. I òbviament després d'acord amb les circumstàncies econòmiques i socials de cada moment, aquests programes ocupacionals que es desenvolupen per via reglamentària, tot i haver-se d'adaptar a aquests principis programàtics, també s'adapten per la via reglamentària, com li dic doncs, a les circumstàncies de cada moment. No són les mateixes polítiques actives d'ocupació que s'han de desenvolupar en un període de greu crisi econòmica com la que vam conèixer a principis de l'anterior legislatura, que requereixen doncs mesures potser de caràcter més ampli, de caràcter més global i per tant programes ocupacionals que s'adrecin a un nombre de ciutadans molt més importants que els programes ocupacionals que per exemple s'han de dissenyar i s'han de portar a terme en un context com l'actual de clara represa econòmica en què la situació de la desocupació ha baixat enormement. Hi ha més ofertes de lloc de treball que demandes de treball i per tant aquests programes ocupacionals el que han d'estar és dirigits a fomentar l'ocupabilitat d'aquelles persones que estan en una situació de major vulnerabilitat. Persones amb discapacitat, persones amb risc d'exclusió social i això és el que hem fet a través de la modificació, any darrera any d'aquests reglaments. Però evidentment, aquests reglaments ni es deroguen, i no es refonen amb virtut d'aquest projecte de llei.

A vostè tampoc li agrada la referència al concepte de territorialitat o de correcció dels desequilibris com a conseqüència de la territorialitat. Bé, potser a vostè no li agrada però jo el que li puc dir és que molts

comerciants, molts treballadors, molts empresaris del Pas de la Casa, d'Arinsal, de diferents zones allunyades dels principals nuclis de població d'Andorra se senten escoltats i estan agraïts perquè establim i incorporem a aquest projecte de llei l'obligació del Govern de tenir en compte en el disseny de les polítiques actives d'ocupació, aquest concepte de territorialitat i aquest concepte de foment o de reequilibri de les problemàtiques que poden patir zones allunyades dels principals nuclis de població i per tant zones que tenen dificultats afegides a l'hora de poder trobar treballadors.

Tampoc li agrada la menció a l'economia social i a les entitats prestadores de serveis. Bé, jo no veig quin problema hi ha en el fet que es reguli per via legal la possibilitat que per exemple entitats com l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell puguin col·laborar amb el Govern i puguin contractar amb els suports idonis per part del Govern persones per exemple amb discapacitat. O que altres entitats sense ànim de lucre segueixin el camí de l'Escola Especialitzada Nostra Senyora de Meritxell i per tant, col·laborin amb el Govern, col·laborin amb les administracions públiques a l'hora de donar ocupació a les persones que tenen més risc d'exclusió social. Crec que és una bona cosa que incorpora aquest projecte de llei i que per tant, s'ha de mantenir.

I tampoc li agrada el fet que el Servei d'Ocupació pugui assessorar les empreses perquè vostè considera, -i puc estar d'acord amb vostè-, que el Servei d'Ocupació no és una empresa de recursos humans. Òbviament que no és una empresa de recursos humans, però jo li recordo Sra. Pallarès que el 98% de les empreses del nostre país són petites i mitjanes empreses.

Per tant, són empreses que no tenen els mitjans humans i materials per poder configurar un departament de recursos humans, un departament de gestió de persones propi, i per tant, li puc garantir també que aquestes empreses estan molt agraïdes i veuen amb molt bons ulls que el servei d'Ocupació com a institució pública de referència en l'àmbit d'ocupació en el nostre país els hi pugui donar un cop de mà des d'un punt de vista de l'assessorament en la gestió dels recursos humans o en la gestió de les persones. Òbviament això, sense suplantar i sense desmerèixer les competències que tenen empreses especialitzades en la matèria perquè nosaltres creiem en la col·laboració público privada. I per tant entenem que junts, empreses privades i administracions públiques podem fer molt més camí.

Jo crec que vostè, en tot cas així ho interpreto de la seva intervenció, vostè té una visió estàtica del que han de ser les polítiques d'ocupació, i per tant vostè

entén que aquest projecte de llei havia de definir i concretar una determinada política d'ocupació.

Nosaltres no ho veiem així, i crec que els altres grups parlamentaris tampoc ho veuen així. Altra cosa, i ho he dit abans és que la llei pugui establir principis generals. Que la llei pugui establir una sèrie d'obligacions a càrrec de les administracions públiques de fomentar l'ocupabilitat de les persones i molt concretament de les persones que tenen més dificultats per ser incloses en el mercat de treball. Però el que vostè ha d'entendre és que la política concreta d'ocupació ha de ser una política adaptada a les circumstàncies econòmiques i socials de cada moment.

Li he dit abans, de la mateixa manera que els programes ocupacionals en un context de crisi econòmica no poden ser els mateixos que els programes ocupacionals en un context de represa de l'activitat econòmica, la política d'ocupació que inclou aquests programes de polítiques actives, però que va molt més enllà perquè inclou totes i cadascuna de les accions que s'han de fer en matèria d'ocupació, també ha de variar en funció de les circumstàncies de cada moment.

Jo crec que aquesta és la idea mestra que hi ha al darrera d'aquest projecte de llei, i crec que seria bo, si així ho entenen els consellers, de mantenir-la.

De la seva primera intervenció, no tant de la seva segona intervenció, però sí que de la seva primera intervenció, la veritat és que em quedo una mica decebut de la valoració o de la definició que ha fet del Servei d'Ocupació.

No sé si ho ha volgut fer d'una forma deliberada però entenc que no ha fet justícia a la bona feina que està fent aquest servei i a la bona feina que estan fent concretament els seus treballadors.

Vostè ha parlat de formacions innecessàries, vostè ha parlat de la no necessitat de dotar de més recursos i de més mitjans el Servei d'Ocupació. En definitiva, a mi m'ha donat la sensació que vostè, no diré que ha menyspreat la feina que fa aquest Servei d'Ocupació però vostè ha considerat que la feina que fa aquest Servei d'Ocupació, com a mínim, no s'ha d'ampliar i la que fa ara bé, crec que la valoració que n'ha fet, no ha estat massa positiva.

Jo li diré que això no obeeix a la realitat perquè des de l'any 2016 el Servei d'Ocupació està desenvolupant un projecte molt ambiciós de desenvolupament, de modernització i de millora dels processos d'ocupació.

Li donaré alguns exemples, només des de l'any 2016, ja no li parlo de la feina que s'ha fet abans.

Des de l'any 2016 s'ha millorat i s'ha simplificat la comunicació i la informació de les persones demandants d'ocupació, per exemple, incorporar en el correu electrònic com a eina d'intercanvi.

S'ha actualitzat el contingut de la web del Servei d'Ocupació i per tant, tots els formularis per poder fer justament aquests tràmits que vostè deia que eren tant burocràtics, ara estan disponibles a la web per consulta, per poder ser complimentats i per poder ser impresos directament.

També s'ha creat un compte twitter per fer difusió dels serveis prestats a través de les xarxes socials. Hem modernitzat la gestió dels tràmits, també hem respost al que deia vostè abans, i qualsevol tràmit ara es pot sol·licitar amb cita prèvia per evitar cues i esperes i per donar també un servei personalitzat als usuaris del Servei d'Ocupació. Hem creat un nou servei d'orientació laboral que és voluntari per totes les persones demandants de feina que ho desitgin. Hem dissenyat noves capacitacions laborals en forma de píndoles formatives capacitadores per aportacions pràctiques i donar un major suport en la recerca de feina dels nostres treballadors. També hem incorporat millores substancials del catàleg de formació ocupacional. Aquestes formacions que vostè deia que eren innecessàries o sobreres. No ho són, les hem adaptat a la realitat de cada moment i ara tenim un catàleg de formacions ocupacionals que s'estructura per sectors i que és molt més professional del que era abans.

Hem incorporat una nova figura de prospector laboral perquè pugui apropar i millorar els serveis que presta al Servei d'Ocupació sempre des d'aquesta perspectiva d'individualització, d'adaptar-nos al perfil concret de l'usuari del Servei d'Ocupació.

N'hem parlat moltes vegades, hem creat aquesta xarxa d'empreses inclusives amb l'objectiu de poder incloure, de poder incidir en el mercat de treball les persones amb discapacitat, i evidentment li he dit abans també, hem anat adaptant any darrera any els diferents programes d'ocupació a la realitat de cada moment.

Per tant, a mi em sembla que la constatació que vostè ha fet, que el diagnòstic que vostè ha fet, no obeeix a la realitat i com li dic doncs m'ha semblat una mica injust.

No sé si encara em queda una mica de temps, Sr. síndic? Sí?

Només per finalitzar aquesta intervenció sí que m'agradaria també, de la mateixa manera que he trencat una llança a favor de la feina que es fa des del Servei d'ocupació, m'agradaria també rebatre algunes de les afirmacions que vostè ha fet en

matèria d'immigració. És veritat que ens allunyem una mica de la temàtica del Projecte de llei, però també no deixa de ser un àmbit competencial que em correspon i, a més a més, evidentment es tracta de dos departaments que han de treballar i treballen de forma molt coordinada.

Jo crec que el diagnòstic que vostè ha fet de la situació immigratòria o de les polítiques immigratòries del nostre país tampoc obeeix a la realitat, perquè vostè sap, i de fet tots els interlocutors socials ho reconeixen de forma explícita, que la política immigratòria, que la gestió de les quotes, que l'atenció a les persones en el Servei ha millorat substancialment en els darrers anys. De fet, li donaré dos dades molt senzilles: el termini mitjà per obtenir una autorització de residència i treball des del moment en què s'entra la sol·licitud fins el moment en què s'atorga és de quaranta-vuit hores (dos dies hàbils); el termini mitjà per obtenir una autorització de residència passiva o autorització de residència sense treball des del moment en què s'entra la sol·licitud fins el moment en què s'atorga és de quinze dies. L'hem reduït substancialment en els darrers anys. Per tant, jo crec que aquesta burocratització a la qual vostè avui dia ha deixat de ser-ho.

De la mateixa manera la política de quotes s'ha flexibilitzat enormement. I enllaço una mica amb el que li deia abans. De la mateixa manera que aquesta política immigratòria en un context de crisi econòmica ha de ser més restrictiva, en un context de represa de l'activitat econòmica també ha de ser més flexible, i és per aquest motiu que avui en dia en totes i cadascuna de les ocupacions professionals, llevat de dos o tres ocupacions professionals concretes les quotes estan plenament obertes. I li diré més, en el cas dels treballadors comunitaris ni tan sols exigim el requisit de l'experiència prèvia. Per tant, ens hem d'anar adaptant progressivament i des d'una perspectiva raonable a les necessitats dels empresaris en matèria de treballadors.

I justament una de les qüestions que vostè ha esmentat, aquesta possibilitat de poder quedar-se temporers en finalitzar la temporada també hem introduït molts mecanismes, any rere any, que permeten aquesta possibilitat. Ara mateix no tinc la xifra perquè evidentment no és la temàtica que ens ocupa avui, però amb molt de gust li faré arribar el nombre substancial de treballadors que per exemple van ser temporers la temporada passada i que s'han pogut quedar en virtut de la quota prorrogable i, per tant, amb una autorització de residència i treball de caràcter permanent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Per part del Grup Mixt, no sé si hi hauria intervencions...

Sra. Sílvia Bonet...

Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans el Sr. Carles Enseñat deia que fer del Servei d'ocupació un gestor i dinamitzador es converteix... s'ha de convertir en un òrgan, no? Bé, jo crec que més aviat és el contrari, no? Aquest Projecte de llei l'escuda cap a un sistema que premia l'assistència que no pas incentiva la formació i la contractació empresarial. És veritat que hi ha aspectes positius també. Aquest Projecte de llei ordena moltes disposicions que ja existien i que s'estaven aplicant dins del propi Servei d'Ocupació i, per tant, reordena i obre el marc per emparar tota aquesta dinàmica.

D'altra banda, el que trobo que no comparteixo del Projecte de llei, i ja ho he dit abans en la meua primera intervenció, és que el Govern es converteix en un distribuïdor quasi bé discrecional fomentant més els ajuts que no pas les oportunitats per impulsar la recerca de feina, les oportunitats individuals o fundar empreses.

El que trobo a faltar també és... -al Servei d'ocupació per fomentar justament aquesta facilitat per formar empreses i millorar la formació- és una manca de diàleg potser més directa entre les persones amb recerca de feina i les empreses.

És veritat, el Sr. Esport ho ha dit abans, que no es pot fixar per llei l'estratègia, seria baixar molt en el detall, però com a mínim crear aquest marc, orientar amb una clara voluntat política doncs, de dinamitzar, de facilitar aquesta presa de contacte amb una mena de borsa de treball... no sé si és la paraula o la terminologia però, en tot cas, que aquesta borsa de treball des del Departament d'ocupació doncs, s'agilitzés. La Sra. Pallarés abans en la seva última intervenció parlava de respostes àgils -i jo crec que cal anar cap aquí-, que fos des del Servei d'ocupació que fes la feina d'anar, sense convertir-se en una empresa de recursos humans-, que es posés en contacte ràpidament i molt més àgilment que no es fa ara amb les persones en recerca de treball i els llocs de feina disponibles a les empreses. Jo crec que aquesta via no queda prou posicionada en aquest Projecte de llei i crec que és una de les mancances.

Bé, ho deixo aquí de moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers del PS, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, per començar Sr. Enseñat, senyors de DA, si fem esmenes, entorpidim l'acció de Govern; si no en fem, no permetem confrontar idees; si reprotxem a Govern que tiri endavant un projecte de llei -perquè no el tira- fem una proposició; si fem una proposició no l'admeten a tràmit... Estem amb el de sempre! És criticar per criticar.

Miri, jo crec que han de deixar de posar-se a casa nostra i de valorar les nostres decisions polítiques. Al PS, a casa nostra, encara manen els seus militants i afiliats, i democràticament prenen les decisions que toquen i les iniciatives polítiques que han de prendre.

Centrant el tema, jo ja els he dit que compartim el principi bàsic d'aquesta Llei, el compartim, i fins i tot creiem que cal una llei que reguli l'ocupació. El que passa és que no compartim la política d'ocupació que la llei marca i creiem que està oposat a la seva política. Per aquest motiu no hem presentat esmenes. Oportunament presentarem aquest projecte polític als ciutadans i podrem decidir tirar-ho endavant.

Insisteixo, creiem que era necessari, en el moment actual perquè està a l'ordre del dia, debatere i parlar de la necessitat d'implementar a Andorra un real subsidi d'atur, i aquesta qüestió és un debat polític que s'eludeix i que passem per l'aire.

Per tant -i acabo amb el que he començat-, quan ens situem en l'escenari de Govern -i de passada li agraeixo que ens situï en aquest escenari, crec que és una cosa que l'honora i, en tot cas, conscientment o inconscientment valora el treball que els consellers del PS fem en aquesta Cambra-, però en tot cas, quan estiguem en aquest escenari nosaltres ja farem les actuacions oportunes per tirar endavant la política d'ocupació que creiem que és necessària pel país.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

No sé si hi ha intervenció...

No hi ha intervenció...

Per Unió Laurediana...

Pel Grup Demòcrata, Sr. Carles Enseñat.

El Sr. Carles Enseñat:

Gràcies Sr. síndic.

Molt breu.

I tant que els veig a Govern, i és més, hi veig el Sr. Pere López de cap de Govern. I els senyors liberals donaran suport al Sr. Pere López.

Però no passarà d'aquí a quatre anys ni d'aquí vuit... Potser d'aquí dotze.

(Se sent riure)

Però bé... Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

També de forma breu.

Bé, li afegiria al Sr. Carles Enseñat que tampoc no hauria de veure tan estrany que tenim un cap de Govern que era liberal i un ministre de Finances que crec que sortia de les files socialdemòcrates... Així que hi ha coses que ja han passat, eh? Que no són tan rares!... No són tan rares!

A part d'això, en relació a alguns dels comentaris que ha fet el Sr. ministre, i tampoc no m'estendré, crec que ha quedat clar que jo no comparteixo el text. Penso que s'ha volgut complicar absolutament qüestions que ja es fan i que funcionen. De fet, crec que s'equivoca quan diu que jo he dit que no m'agradí el concepte en relació a la situació de l'economia social. A mi ja m'agrada! Crec que la xarxa que s'ha creat per ajudar a persones inclusives, penso que és un bon projecte i estic d'acord. El que li dic és que s'ha descuidat de definir-ho perquè hi ha tantíssimes definicions en aquesta Llei que resulta que en el primer article que hem parlat no defineix això.

Només és per escenificar una mica el fet del feixuc que és aquest text, més que no pas el fet de què no m'agradí aquesta qüestió, que ja li puc dir que comparteixo.

Considero que el text en si insisteix en aquesta qüestió de què crec, i bé, ja veurem els reglaments com es desenvoluparan, però crec que s'haurà de

concretar molt bé fins on es vol arribar a aquesta relació entre empreses i el Departament d'ocupació perquè crec que la Llei no és clara en aquesta qüestió i que dóna error.

I també penso que s'equivoca. Quan jo parlo del Departament d'ocupació, i en relació a la formació que he comentat i que comentava també de què jo, doncs, estava decebut perquè pensava que menystenia aquesta qüestió. No, jo crec que el Departament d'ocupació té unes competències que ha d'exercir però penso que no acaba de donar resposta a la situació del mercat i també a la situació d'algunes persones. I en relació a les formacions, jo vindré a dir-li, algunes de les persones amb les que jo he parlat que ja no han tornat a anar mai més al Departament d'ocupació doncs, perquè consideren que no els hi canviarà més, no els ajudarà a trobar la feina i perquè, a més a més, persones que han sortit, senyors de 55 o 58 anys que surten del món de la construcció que els enviïn a aprendre anglès per anar a treballar al comerç doncs, sincerament ni ells es veien ni es pensaven que aquesta fos la formació que els corresponia.

Jo crec que aquí hi ha una tasca amb persones que estan en una situació difícil i vulnerable que de vegades necessiten que siguin molt més precises i que es tingui en compte que per omplir aquestes formacions, no es pot enviar a tothom que s'apuntarà a aquest Departament. Penso que s'ha de tenir un cert criteri perquè les persones també es frustren i es decepcionen quan veuen que no hi arriben.

Crec que aquí s'ha de ser més curós i penso que això es pot fer doncs, en temes interns de formació de dins del mateix Departament d'ocupació i d'atenció al client, que no pas segurament amb el que es determina en aquesta Llei.

I després, també dir-li que en la qüestió de la territorialitat. Penso que també està molt mal definida tal com s'explica. Sembla ser que hauran d'enviar a les persones a fora de les parròquies centrals sigui on sigui, amb això també hi ha hagut problemes, amb persones que no tenen vehicle per desplaçar-se i que viuen al centre perquè els seus recursos són pocs i es pretén que hi vagin i se'ls hi paga l'autobús per anar al Pas de la Casa, però de vegades és molt difícil depenent de la situació familiar que tinguin.

Aleshores jo penso que hi ha coses que s'han de polir i és en base als comentaris que he rebut de certes persones doncs de les quals jo trec aquestes conclusions, igual que les trec dels empresaris que m'han dit que han trigat set setmanes perquè els

enviïn una persona i els donin resposta a la demanda que han fet.

Són aquestes les coses que s'han de polir. Crec que la Llei no ho fa, crec que es farà en un treball intern i que per tot el que ens ha explicat doncs entenc que hi haurà la voluntat en fer-ho.

Tot i així insistirem en algunes de les esmenes d'aquestes que li preocupaven tant al Sr. Enseñat per poder definir aquests criteris d'una forma més acurada si és possible i intentar que el text que surti no sigui ni intervencionista ni tampoc pretengui arribar a qüestions que no li pertocuen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Molt breument, lamento dir-ho Sra. Pallarés però del conjunt de la seva argumentació jo en dedueixo moltes contradiccions.

Quan l'escolto fa un moment, puc pensar que el *leiv motiv* de la seva esmena a la totalitat és la manca de concreció de la Llei. En canvi, quan anem a veure les esmenes a l'articulat ens adonem que vostès eliminen parts substancials i importants de la Llei perquè, com ha dit molt bé el Sr. Carles Enseñat, en traspua de les seves esmenes a l'articulat que vostès el que volen és el liberalisme absolut, la llibertat total i per tant, que ni empreses ni treballadors tinguin obligacions però tampoc deures perquè en definitiva... ni tampoc drets perquè en definitiva doncs, els drets no deixen de ser el corol·lari de les obligacions.

Crec que s'haurien de posar d'acord!

Una altra contradicció que li esmentaré. Vostè en la seva primera intervenció diu que s'ha de donar llibertat completa a les empreses i que no és normal que les empreses hagin d'inscriure prèviament una oferta al Servei d'ocupació quan vulguin contractar un treballador de fora. Però, per un altre costat en el debat sobre la Llei de la funció pública, el que vostè ens diuen és que hem de ser molt restrictius a l'hora de permetre que determinades persones puguin accedir a càrrecs de responsabilitat dins de l'Administració, i he volgut entendre que donaven a entendre que s'havia de reservar només als andorrans.

Tot això és molt contradictori!

El que no pot ser és tancament i exigència per algunes coses, i liberalisme absolut per altres coses.

Jo crec que nosaltres, tant en el Projecte de llei de la funció pública com en el Projecte de llei d'ocupació el que mantenim és una línia coherent. És una línia raonada, equilibrada entre evidentment incidir en el mercat de treball quan es tracta de millorar la cohesió social, de fomentar l'ocupabilitat de les persones que estan en situació de vulnerabilitat, i també donar un marge ampli de llibertat a les persones i, en concret als treballadors i empresaris, per poder evidentment actuar i interactuar en el mercat de treball d'una forma que els permeti també evidentment ser competitiu i poder incidir correctament en les seves actuacions.

Per tant, jo crec doncs que aquestes contradiccions és el que en el fons motiva que vostès avui s'hagin quedat una mica sols en la defensa d'aquesta esmena a la totalitat. I jo crec que molts dels aspectes que vostè senyala, i que certament hi ha molts articles d'aquest Projecte de llei que són millorables, es poden portar a terme a través d'esmenes a l'articulat sense que calgui fer una esmena a la totalitat que des del meu punt de vista no està justificada.

De la mateixa manera, insisteixo, no trobo just que quan vostè parla del Servei d'Ocupació faci afirmacions negatives i taxatives en base a situacions anecdòtiques. Potser sí que en un cas concret, com vostè diu, se li va demanar a una persona que venia del sector de la construcció de fer un curset d'anglès; potser sí que en un cas concret van tardar tantes setmanes a donar-li resposta, però el que jo li puc dir és que el Servei d'Ocupació intermèdia centenars i centenars d'ofertes i demandes de treball, i la gran majoria d'aquestes intermediacions es fan amb absoluta professionalitat i a més a més es fan en terminis molt raonables de temps. I jo crec que és amb aquesta idea que ens hem de quedar, i això no vol dir evidentment que hi hagi aspectes susceptibles de millora; és per aquest motiu que al 2016 vam engegar aquest pla de modernització del Servei d'Ocupació. Ara estem en una fase final d'implementació però evidentment a aquest pla li haurem de donar continuïtat en el futur per adaptar el Servei d'Ocupació a les necessitats dels nostres empresaris o treballadors.

Però, insisteixo, crec que el seu diagnòstic no és just i és excessivament negatiu i en aquest sentit jo vull trencar una llança en favor de la feina que faig.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels grups parlamentaris...

Pel Grup Mixt, no hi ha intervenció...

Pel Grup Demòcrata...

Sra. Judith Pallarés.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

Crec que no hi ha contradicció Sr. ministre.

Hem fet una esmena a la totalitat perquè considerem que és un mal text. Perquè és feixuc, difícil de llegir, molt difícil de seguir i pensem que no concreta el que hauria de concretar.

I després, eliminem amb les esmenes algunes de les qüestions precisament per no deixar la porta oberta a la discrecionalitat dels reglaments que puguin fer. És a dir, pensem que la comissió amb aquestes esmenes potser ho podem acotar, però l'esmena sincerament és perquè el Reglament no quedi i no hi hagi discrecionalitat en aquestes decisions quan es tracti de parlar de la col·laboració amb les empreses, que ja li he dit també en la meva primera intervenció que puc entendre que sigui necessària, però que potser si no es delimita sembla un tant excessiva.

I en relació a inscriure's al Departament d'ocupació, doncs crec que la gent estaria més motivada a inscriure's si fos sincerament per part de les empreses, si la resposta fos més àgil, que és el que li he comentat. I li he comentat un cas anecdòtic en relació a una qüestió perquè no li podria comentar molts més que m'arriben, però és que jo ho lamento i és molt trist dir-ho però és que jo no m'he trobat a ningú, seriosament, que em parli meravelles d'aquest departament, ni per un costat ni per l'altre. Aleshores jo penso que aquí hi ha temes que s'han de tractar i que no es faran a través d'una llei, no es fan a través del text legal sinó a través de polítiques com dels programes que desenvolupa i de les persones que les duen a terme. Únicament això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Molt ràpidament Sr. síndic.

Repeteixo, tot és susceptible de millora i evidentment el Servei d'ocupació en casos puntuals pot no donar una resposta adequada als ciutadans

però globalment crec que ha millorat d'una forma substancial en els darrers anys.

En qualsevol cas el que li puc dir és que aquest Projecte de Llei neix justament de l'anàlisi de les necessitats que ens han expressat any rere any als interlocutors socials, per tant, als representants dels empresaris i dels treballadors i en aquest Projecte de Llei es plasmen justament aquestes propostes i aquests suggeriments, i justament un dels suggeriments evidentment és que el Servei d'Ocupació cada dia sigui més eficient, i jo crec que amb aquest Projecte de Llei així ho serà.

És per aquest motiu que crec que avui és una bona notícia que aquesta esmena a la totalitat, que vostès han promogut, no prosperi, i és per aquest motiu que la convido a què treballi en comissió per millorar el contingut d'aquest Projecte de Llei i que al final hi pugui votar favorablement.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha més intervencions, donaríem per acabat el debat i procediríem a la votació de l'esmena a la totalitat.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí, gràcies Sr. síndic.

3 vots a favor, 21 en contra, 2 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat el Projecte de Llei seguirà el seu tràmit en la Comissió Legislativa d'Afers Socials.

Passem al tercer punt de l'ordre del dia.

3- Examen i votació de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

L'informe de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient ha estat publicat en el Butlletí número 99/2018, del 18 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió, el M. I. Sr. Antoni Missé Montserrat, nomenat ponent per part de la comissió.

Teniu la paraula.

El Sr. Antoni Missé:

Gràcies Sr. síndic.

En la reunió del dia 24 de setembre del 2018, la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient, em va nomenar ponent de la Proposició de Llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social. Em correspon avui presentar una síntesi de l'informe de la comissió.

La Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient en el decurs de les reunions celebrades els dies 24 de setembre, 1 i 15 d'octubre del 2018, ha analitzat la Proposició de Llei i les esmenes que li han estat presentades.

A l'esmentada Proposició de Llei li foren presentades 5 esmenes a l'articulat: 4 esmenes per part del Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot i 1 esmena per part del Grup Parlamentari Demòcrata.

La Sindicatura, el dia 20 de juny i 2 de juliol del 2018, i als efectes determinats per l'article 18.1.d) del Reglament del Consell General, va constatar que les esmenes formulades pels grups parlamentaris no eren contràries a les disposicions de l'article 112 del Reglament del Consell General, i les va admetre a tràmit.

D'acord amb el que preveu l'article 45 del Reglament del Consell General, l'esmentada Proposició de Llei, així com les esmenes a l'articulat que han estat presentades, foren trameses a la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient el dia 2 de juliol del 2018.

De les esmenes que hi figuren a l'informe de la ponència: 4 esmenes han estat retirades per obrir el pas a establir unes transaccions que han estat aprovades per unanimitat; i 1 esmena ha estat retirada.

Del resultat de la votació de les esmenes se'n desprèn l'informe de la Comissió, el text del qual se sotmet avui a consideració d'aquesta Cambra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Passem al torn d'intervencions dels grups parlamentaris.

Pel Grup Parlamentari Liberal, Sra. Judith Pallarés, teniu la paraula.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

La Proposició de Llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social que prenem en consideració és una bona proposta. Una modificació de la llei de la CASS per tal que persones que estiguin en una situació que siguin donants d'òrgans, doncs, puguin gaudir d'una baixa per malaltia, sigui equiparable, i per tant, pensem que donar resposta a una situació necessària i a la qual nosaltres hi donarem suport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

En què es basa la donació en viu? A part del que ja sabem que és una persona que dóna un òrgan, jo penso que es basa en el que representa, que és un gran gest de generositat. Generositat d'una persona que en vida comparteix un òrgan per ajudar una altra persona a millorar la seva vida que està malmesa per un problema de salut.

Sota aquest principi de la generositat, com ens podíem negar a recollir la proposta de la Sra. Carine Montaner a incloure aquesta cobertura al 100% de la Llei de la seguretat social? Doncs, evidentment, no ho podíem rebutjar. Tot al contrari, hem d'estar a l'alçada i oferir tot l'ajut que calgui per ajudar a l'èxit d'aquest procés.

Per aquest motiu la meva votació serà a favor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També pel Grup Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

El meu vot serà favorable a la Proposició de Llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social.

Amb aquesta Llei es donarà un respir i un recolzament a aquelles persones que de forma altruista decideixen ser donants d'òrgans en viu.

Sovint aquestes donacions es realitzen en circumstàncies difícils i traumàtiques en què la presa de decisions es basen en qüestions d'urgència i necessitat, i malgrat la satisfacció d'haver contribuït a millorar o, fins i tot, salvar una vida, es donaven circumstàncies en les quals el donant en viu podia patir dificultats econòmiques lligades a la seva pròpia baixa. I en el cas que no existeixi cap urgència imperativa, els inconvenients econòmics associats al període de baixa laboral per a un donant en viu, poden ser elements determinants per a la presa de decisions en el sentit positiu i aquesta Llei de ben segur contribuirà en bona part a facilitar les coses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Pere López, teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Crec que serà fàcil la meua intervenció en aquest cas.

El vot dels consellers del PS serà favorable en aquesta Proposició de Llei. Ja vaig dir-ho el dia de l'admissió a tràmit, amb una qüestió tan social i tan humanista com és el tema dels donants i del transplantament d'òrgans. Era una molt bona iniciativa. És veritat que el treball en comissió crec que ha millorat des del punt de vista formal, doncs, el redactat final del Projecte de Llei, i el nostre vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de la Massana, Sra. Carine Montaner, teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Avui se sotmet a votació la Proposició de Llei de modificació de la Llei 17/2008, del 3 d'octubre, de la seguretat social presentada pel Grup Parlamentari Mixt UL-Independents de la Massana, grup al qual pertanyo.

L'objectiu d'aquesta Proposició de Llei és facilitar la donació d'òrgans i teixits en viu destinats al transplantament eliminant les traves econòmiques per a les persones sanes que volen ser donants.

Actualment la incapacitat temporal que suposa la donació d'òrgans i teixits destinats al transplantament representa una pèrdua parcial del salari del donant, el que implica que moltes persones no puguin ser donants en viu, malgrat la voluntat de ser-ho.

La intenció d'aquesta iniciativa parlamentària és fomentar les donacions d'òrgans i teixits en viu destinats al transplantament, evitant un desequilibri econòmic negatiu per als donants.

En definitiva, el que es pretén és cobrir totalment la pèrdua d'ingressos econòmics deguda a la baixa per incapacitat temporal per part d'aquelles persones que decideixin donar òrgans i teixits en viu destinats al transplantament.

La donació d'òrgans en viu és un acte altruista que dóna qualitat de vida o vida a determinats malalts. El transplantament consisteix en la substitució d'un òrgan o teixit deteriorat per un altre que funciona correctament. És un tractament que serveix per millorar les condicions i la qualitat de vida de certs malalts i que per d'altres constitueix l'única esperança de cura de la seva malaltia i, per tant, de conservar la vida amb una qualitat acceptable.

Recordo a la Cambra que aquesta Proposició de Llei va tenir un criteri favorable del Govern, qualificant aquesta mesura com avantguardista. Gràcies Sra. ministra pel seu criteri. Govern en el seu criteri veu que aquesta mesura posicionaria Andorra com un dels països més avançats en la matèria, homologant Andorra amb les millors pràctiques internacionals.

Volia agrair la Comissió de Sanitat pel bon ambient de treball i les seves aportacions que van contribuir sense cap dubte a la millora del text. Moltes gràcies, doncs, Sr. president, que és el Carles Jordana, Sra. Gili, que no hi és avui, la Sra. Judith Pallarés, la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, la M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila, l'Antoni Missé i l'Antoni Fillet.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula el Sr. Antoni Missé.

El Sr. Antoni Missé:

Gràcies Sr. síndic.

Tal com diu l'exposició de motius, aquesta Proposició de Llei vol facilitar la donació d'òrgans en viu eliminant les traves econòmiques per a les persones sanes que volen ser donants en viu d'òrgans o teixits.

Val a dir, que persones amb la voluntat de ser donants en viu, no els representi un fre la incapacitat temporal que suposa la donació d'òrgans, degut a la pèrdua parcial del salari del donant.

Aquesta Proposició de Llei, serà complementària amb el Projecte de Llei d'òrgans, cèl·lules, teixits i sang, que ja disposa la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient i que esperem, en breu, portar-la al Ple del Consell General per la seva aprovació.

També vull dir, que aquesta Llei ha de permetre millorar les condicions i la qualitat de vida de determinats malalts, amb l'esperança de curar la seva malaltia.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari Demòcrata votarà a favor d'aquesta Proposició de Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Carles Àlvarez.

El Sr. Carles Àlvarez:

Gràcies Sr. síndic.

Podria estendre'm novament en les bondats d'aquesta Llei, però crec que ja s'ha fet àmpliament pels meus predecessors.

Per tant, reiterar que és una mesura oportuna, justa i pertinent, perquè contribueix a fomentar donacions d'òrgans en vida, fent que el menyscapte econòmic per al donant sigui compensat en la seva totalitat, representant un avenç en equitat.

Sí que tornaré a posar en relleu el que ha dit la Sra. Montaner i el Sr. Missé que aquesta Llei juntament amb la Llei d'òrgans, cèl·lules, teixit i sang, si escau si s'aprova, faran que Andorra s'homologui amb les millors pràctiques internacionals quant a donacions.

Per tant, només em resta felicitar l'autora, a tots els membres de la comissió legislativa que han consensuat el text i a tots vostès, en cas que aprovin la Llei, que sembla que així serà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

No hi ha més intervencions...

Sra. Carine Montaner, teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Volia agrair a tots els consellers d'aquesta Cambra, tots els grups parlamentaris per votar a favor d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Alguna altra intervenció...

Si no hi ha més intervencions i si no hi ha objeccions, vist el manifestat, proposo l'aprovació de la Proposició de Llei per assentiment.

Declaro aprovada la Proposició de Llei.

Passem al quart punt de l'ordre del dia.

4- Examen i votació del Projecte de Llei de modificació de la Llei 8/2018, del 17 de maig, dels serveis de pagament i el diner electrònic.

L'informe de la Comissió Legislativa d'Economia ha estat publicat en el Butlletí número 97/2018, de l'11 d'octubre.

Intervé per exposar l'informe de la comissió en substitució del M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, nomenat ponent per part de la comissió, el M. I. Sr. Carles Jordana Madero.

Teniu la paraula.

El Sr. Carles Jordana:

Gràcies Sr. síndic.

En nom del ponent, Josep Majoral, passo avui a presentar els treballs de la Comissió fets en relació al Projecte de Llei de modificació de la Llei 8/2018, del 17 de maig, dels serveis de pagament i el diner electrònic.

"El passat 16 de juliol va entrar a tràmit parlamentari el Projecte de Llei de modificació de la Llei 8/2018, del 17 de maig, dels serveis de pagament i el diner electrònic sota el procediment d'urgència a petició del Govern.

De conformitat amb l'article 92.2 del Reglament del Consell General, es va obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes, el qual va prorrogar-se una vegada.

Durant el termini d'esmenes, només el Grup Parlamentari Demòcrata va presentar esmenes a l'articulat, en total, 14 esmenes.

Un cop el Projecte de Llei i les esmenes presentades van ser tramesos a la Comissió Legislativa

d'Economia, que aquesta es va reunir els dies 28 de setembre i 5 d'octubre, per debatre i votar les esmentades esmenes.

Del total d'esmenes presentades: 12 esmenes van ser aprovades per unanimitat, i 2 esmenes van ser aprovades per majoria, les relatives a la modificació de l'article 85.5 de la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada.

Del resultat d'aquests treballs se'n desprèn l'informe de la Comissió, que avui se sotmet a consideració d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Seria el torn del Govern. Pel Govern, té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Ara fa uns mesos, Sres. i Srs. consellers, quan es va aprovar la Llei dels serveis de mitjans de pagament i el diner electrònic, ja els hi vaig avançar que en pocs mesos caldria fer una modificació del text inicial. Com recordaran la Unió Europea ha fet evolucionar els darrers anys les seves directives i reglaments relatius a aquesta matèria i, de fet, encara durant el present any 2018 un bon nombre de països de la Unió Europea estan adaptant-se als preceptes introduïts per la directiva 2015/2366 sobre serveis de pagament en el mercat interior, coneguda popularment com a PSD2. En aquest sentit, també els hi vaig explicar en l'anterior debat i en la meua compareixença davant la Comissió Legislativa d'Economia, que el Govern havia optat per introduir la legislació relativa a mitjans de pagament de forma esglaonada principalment per dues raons.

La primera, accelerar el procés per facilitar una propera incorporació d'Andorra a l'espai únic europeu de pagaments en euros, conegut com SEPA, on els mitjans de pagament estan harmonitzats, principalment mitjançant l'ús de tres grans tipus d'instruments: les transferències, els càrrecs domiciliats i les targetes de pagament.

La segona raó, adaptar la resta de legislació vinculada al sector financer que es veu afectada cada cop que transposem algunes de les noves directives europees en l'ordenament jurídic andorrà.

En relació al primer punt els hi puc avançar que hem anat seguint el full de ruta traçat.

Andorra ha presentat dues opinions legals seguint les exigències previstes en el document de l'*European*

Payment Council intitulat: "Criteris de participació en els esquemes SEPA per a bancs o institucions financeres fora de l'Espai Econòmic Europeu", per tal de demostrar que el Principat d'Andorra un cop aprovada la nova legislació complirà les condicions essencials per a la seva inclusió en l'àmbit geogràfic de l'àrea SEPA.

En aquest marc, Sres. i Srs. consellers els puc informar que el Consell de l'*European Payment Council* ha aprovat provisionalment l'aplicació del Principat d'Andorra dins del seu organisme. Ens han informat que la Secretaria d'aquest organisme ha rebut el mandat de revisar la darrera legal opinió i que la seva conclusió definitiva resta pendent de l'aprovació definitiva de la legislació andorrana que transposa la normativa europea requerida. És a dir, la Llei que avui se sotmet a vostres molt il·lustres senyories.

Un cop finalitzat aquest procés, calculo que abans de final d'any, se'ns informarà mitjançant una carta formal de la seva decisió i es redactarà un comunicat públic relatiu a l'extensió territorial de l'espai SEPA, que estarà destinat a tots els participants de SEPA i que també es farà, doncs, públic.

Cal recordar que un cop comunicada la decisió hi haurà un període de tres mesos per tal de fer efectiva l'extensió operacional de l'esquema SEPA, per tal que tots els participants en el mateix tinguin temps suficient per ajustar els seus sistemes a aquest canvi.

Així, per tal que aquest procediment pugui cloure, avui mateix un cop sigui aprovat el Projecte de Llei enviarem la legal opinió actualitzada. Entre tant també estem ja treballant en el reglament que serà aprovat tan bon punt la Llei sigui publicada en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra. Amb tot això crec que podem dir que abans de finals del primer trimestre del 2019 Andorra ja serà plenament país SEPA.

En relació al segon punt que els hi deia que va portar a seguir aquest procediment esglaonat, efectivament aquest Projecte de Llei és un bon exemple del que acaba sent una constant en la majoria dels projectes de Llei que presentem per transposar directives i reglament de l'UE. Tot i referir-se normalment a una qüestió o matèria puntual, acaben tenint incidència en molts altres aspectes regulats en altres lleis, i que per tant, cal també adaptar. Per aquesta raó la majoria dels projectes de Llei vinculats a l'acord monetari tenen un nombre molt significatiu de disposicions finals. Em permeto cridar la seva atenció sobre aquest fet perquè ha acabat condicionant el calendari de presentació dels projectes de Llei. Els hi poso un exemple de rigorosa actualitat: actualment tenen a tràmit parlamentari el projecte de Llei que

regularà dues qüestions tan importants com la solvència i liquiditat de les entitats financeres. I al mateix temps hem d'entrar a tràmit parlamentari la modificació de la Llei de resolucions bancàries o la modificació de la Llei 8/2013, però les dues estan íntimament lligades a la que avui en dia tenen a tràmit.

Si les gestionessin totes al mateix temps, assumirien un risc d'errors i de solapaments molt difícil de gestionar.

Exposat tot això faig alguna referència als aspectes més destacats que s'introdueixen en el projecte de llei que avui debatem.

El projecte consta de 12 articles, 4 disposicions transitòries i, finalment, després de les esmenes aprovades, 10 disposicions finals.

Del contingut de la Llei en voldria destacar alguns elements:

1- Amb la modificació de la llei aprovada el maig es regulen noves activitats que permetran prestar dos nous serveis en l'àmbit dels mitjans de pagament: els serveis d'iniciació de pagaments; i els serveis d'informació de comptes.

2- S'obre la possibilitat a què tipologies d'empreses diferents de les que habitualment presten serveis de pagaments, entrin en aquest mercat. Així uns serveis que fins ara han estat molt focalitzats en les entitats bancàries, podran ser oferts per empreses especialitzades. Per això, s'han definit requisits específics perquè aquestes tipologies d'empreses cada cop més presents arreu, també puguin operar a Andorra.

3- Es fa un nou pas significatiu en la regulació encaminada a protegir els usuaris dels serveis de pagament. L'aparició de notables innovacions tècniques que han donat lloc a diverses formes de pagaments electrònics, a l'ús de dispositius mòbils i plataformes especialitzades obliguen a prendre mesures per millorar la seguretat en l'ús dels nous sistemes de pagament i la prevenció de riscos, protegir la informació dels usuaris i les seves transaccions, prevenir potencials frauds, i altres matèries vinculades a la seguretat. I tot això s'ha de fer afavorint la innovació, l'homogeneïtat operativa i ampliant les opcions de pagament. Per aconseguir aquests objectius s'incideix en la transparència en la relació entre proveïdors de serveis de pagaments, ordenants i usuaris.

Com deia la introducció de tots aquests nous actors, serveis i obligacions obliga a adaptar diverses lleis vinculades a la regulació del sector financer i els seus serveis per encabir les novetats en aquest cas, que

introduïm en els serveis de pagaments i el diner electrònic.

Així el projecte de llei preveu l'adaptació del règim d'autorització per la creació de noves entitats operatives del sistema financer andorrà, també preveu modificacions necessàries en el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà, igualment ho fa en els requisits organitzatius i les condicions de funcionament de les entitats operatives del sistema financer andorrà, la protecció de l'inversor, l'abús del mercat i acords de garantia financera.

Amb la modificació de la llei també introduïm una modificació a la llei de l'autoritat financera andorrana, introduint-se les quotes anuals de supervisió per a les entitats de pagament, i alhora i finalment s'adapta al mateix temps, el règim disciplinari del sistema financer; de manera que aquest també quedi adaptat per poder supervisar tot el que està vinculat amb aquesta activitat, de la mateixa manera que també s'introdueixen alguns factors nous en la llei de prevenció i lluita contra el blanqueig de diners o valors i el finançament del terrorisme, per evitar que també aquestes noves activitats puguin ser una porta oberta al blanqueig.

Menció a part he de fer de la disposició final setena introduïda mitjançant una esmena promoguda pel Govern i que sense tenir relació directa amb aquesta llei permet corregir un error detectat en la llei 16/2018, del 26 de juliol, de suport a l'activitat empresarial i al foment de l'emprenedoria que modificava la llei 20/2007, del 18 d'octubre, de societats anònimes i de responsabilitat limitada.

Efectivament amb posterioritat a la seva aprovació el Govern va detectar que el text proposat no era prou explícit en definir aquells casos en què s'hi concorren unes circumstàncies concretes segons les quals cal procedir a la dissolució d'una societat. Un error que assumeix plenament el Govern i que via l'esmentada disposició final introduïda en el projecte que avui debatem es vol subsanar.

Una breu referència finalment a la necessitat de les quatre disposicions transitòries per regular l'adaptació a la nova llei de les empreses que històricament han prestat serveis de pagaments, per regular l'adaptació també del pas de preceptes de la llei aprovada el passat mes de maig a la que avui s'aprovarà i finalment, i molt important, per regular l'adaptació dels contractes establerts entre usuaris i proveïdors afavorint l'adaptació dels contractes sense generar un col·lapse, però alhora garantint que els preceptes més favorables als usuaris siguin d'aplicació immediata.

En definitiva Sres. i Srs. consellers el present projecte de llei ens permet fer un nou pas segons el definit en l'acord monetari amb l'UE i, un pas que té implicacions fonamentals i positives per la plaça financera andorrana i per la nostra economia.

És imprescindible que les operacions que es facin des d'Andorra i cap a Andorra, es facin sota les regles i condicions homogènies a les de la resta de països que formen part de SEPA, garantint així, la mateixa rapidesa, seguretat i eficiència que si les operacions es fessin des de qualsevol altre país.

Novament vull acabar la meua intervenció agraint la col·laboració dels grups parlamentaris i en aquesta ocasió, en particular, dels membres de la Comissió d'Economia. Sóc plenament conscient que el contingut d'aquesta legislació és molt tècnic i el projecte ha hagut d'acompanyar-se de molta informació complementària i igualment feixuga.

Malgrat tot, la comissió ha fet la seva feina amb una notable celeritat i una predisposició, que insisteixo, agraeixo sincerament.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Liberal, té la paraula el conseller, Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a votació el Projecte de llei de modificació de la llei 8/2018, del 17 de maig, dels serveis de pagament i el diner electrònic.

És evident que en virtut de l'Acord Monetari, Andorra està compromesa a implementar dins del nostre ordenament jurídic les directives europees en relació a aquest acord.

A l'efecte de complir els compromisos esmentats, en la sessió del 17 de maig del 2018, vam aprovar la llei 8/2018, dels serveis de pagament i el diner electrònic, que tenia per objecte la inclusió de les entitats de pagament i les entitats de diner electrònic com a noves entitats operatives del sistema financer andorrà, amb un règim jurídic propi, i regular els drets i les obligacions de proveïdors i usuaris en relació amb la prestació i la utilització de serveis de pagament i l'emissió de diner electrònic.

Tanmateix, però ja aleshores, quan discutíem la llei en comissió vam advertir que aquell text pretenia transposar a l'ordenament jurídic andorrà les dues directives comunitàries a les que es feia referència en

el seu títol, que eren la Directiva 2007/64/CE, i la Directiva 2009/110/CE.

Aleshores vam denunciar la poca lògica al nostre entendre, que suposava proposar un nou text legal que es basés en la directiva 2007/64/CE, ja que havia estat derogada per una altra directiva, la Directiva 2015/2366 del 25 de novembre del 2015, sobre serveis de pagament en el mercat interior.

Els efectes de la derogació referida ho eren a partir del 13 de gener del 2018, data abans de la qual els estats membres haurien d'haver establert les disposicions necessàries per a la seva aplicació.

Dèiem aleshores, doncs, que hagués estat convenient i lògic que la transposició a la legislació andorrana de la directiva sobre serveis de pagament es basés en el contingut de la directiva en curs, la Directiva 2015/2366 i no pas en l'antiga, en la que ja havia estat derogada, atès que aquesta última ja no era vigent. Això encara tenia més sentit perquè justament la nova directiva tracta de donar resposta a molts productes o serveis de pagament innovadors, la qual cosa avui sí que fem.

Davant d'aquestes evidències, el ministre de Finances, el Sr. Jordi Cinca va comparèixer davant la comissió i va proporcionar tota mena d'explicacions i detalls tècnics, els quals, ja ho vam fer al seu dia, i li agraïm ben sincerament.

La conclusió, aleshores, va ser que malgrat les evidències exposades, que eren del tot certes, però els tempos amb els quals s'havien gestionat la llei, no hi havia més alternativa que tirar endavant el text que vam votar el passat maig, tot i essent plenament coneixedors que pocs mesos després, això és avui, haurien de modificar el text en seu parlamentària.

Permetin-me en aquest sentit una reflexió més àmplia, arrel de la situació que avui vivim en primera persona, tots i cadascun dels consellers generals d'aquesta sala. Fer lleis de manera frenètica, sense la reflexió i la prudència oportunes, ens aboquen irremeiablement a la seva modificació posterior, per esmenar els errors comesos o adaptar-les a les noves demandes internacionals. És en aquest sentit que els demano un esforç addicional, per no haver de duplicar feines i processos, per no haver d'esmenar lleis amb maneres poc ortodoxes, com la que ara mateix mencionava el ministre Cinca, i evitar de servir a la ciutadania amb lleis que neixen coixes o incompletes.

Dit això, i com els explicava al començament, el compromís del nostre Grup Parlamentari Liberal amb els acords que Andorra ha subscrit internacionalment és inequívoc.

És per aquest motiu que votarem a favor de l'aprovació d'aquest text legal.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sra. Sílvia Eloïsa Bonet, teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

No em tornaré a repetir per una banda perquè la llei és molt tècnica i el ministre ja ha explicat perfectament el seu contingut tècnic, però també refermaré i tampoc em repetiré pel que acaba d'explicar el Sr. Costa de la situació que ens vam trobar que quan estàvem treballant la primera llei de diner electrònic doncs vam detectar aquesta situació de què s'estava regulant sobre un text que la Unió Europea acabava de derogar, el ministre va venir a la comissió va comparèixer davant tots, ens va explicar els motius pels quals s'havia de fer aquesta modificació, i penso que no cal afegir gaires coses, està tot a la nostra disposició per afegir-nos tota la informació que ens ha calgut pel contingut tan tècnic i tan concret d'aquesta llei, per la qual cosa el meu vot serà favorable.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pel Grup Mixt, també per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Aquest Projecte de llei s'emmarca dins del desplegament de l'Acord Monetari europeu ratificat el novembre del 2011, aconseguint un pas més en la bona direcció, en el sentit de reforçar encara més el nostre compromís de transparència i col·laboració internacional, alhora que reforça el sistema financer andorrà.

Tot i que l'acord monetari estableix un calendari i fixa les directives a aplicar, cal recordar que aquest Projecte de llei no es recordarà com un dels millors treballs formulats des del Govern, malgrat l'esglaonament que ha argumentat el ministre, i que no haurà estat exempt de polèmica i pràcticament haurà estat un temps excessiu entre la seva tramitació i la votació del text final a data d'avui.

En una qüestió delicada com l'adopció de les lleis reguladores del conjunt del sistema financer emanant de l'acord monetari europeu, caldria evitar allargaments innecessaris provocats pel fet de si era millor posposar l'adopció de les noves directives o no via esmenes, una vegada tramitat el projecte de llei inicial.

Malgrat tot, i en coherència amb els posicionaments que he vingut adoptant en el conjunt del desplegament legislatiu que emana de l'acord monetari europeu, i que venim defensant els progressistes d'ençà del compromís adoptat durant la legislatura del 2009-2011, el meu vot serà favorable al Projecte de llei presentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

També dins del Grup Mixt, pels consellers del PS, Sr. Gerard Alís, teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, com acabem de sentir, sotmetem a debat la modificació de la Llei sobre els serveis de pagaments i el diner públic, en aquesta Sala que aquest Ple va aprovar el 17 de maig passat.

Aquesta modificació és per adaptar dita norma a la directiva de la Unió Europea aplicable al respecte, donant així compliment als compromisos adquirits per Andorra en el marc de l'Acord Monetari.

No m'estendré tampoc sobre el text ni motivació de la modificació només cinc mesos després de l'aprovació de la llei. El text és de caràcter tècnic i crec que els meus predecessors i el ministre han exposat llargament el seu contingut.

Anuncio simplement, en aquest sentit, que com ja ho vàrem fer amb la llei inicial, els socialdemòcrates donarem suport a aquesta llei.

No puc però deixar de fer una menció especial a la disposició final setena incorporada per via d'esmenes que modifica indirectament la Llei de societats. Dita disposició té per objecte corregir la modificació que Demòcrates d'Andorra va incorporar a la Llei de societats mitjançant les esmenes presentades a la Llei de l'emprenedoria.

Com vaig exposar en la meua intervenció relativa a la Llei d'emprenedoria, Demòcrates per Andorra procedia a modificar de la Llei de societats- i en concret al seu article 85, de manera que a partir d'aleshores les persones que hagin optat per constituir una societat mercantil per desenvolupar la

seva activitat ja no tindrien la llibertat de dissoldre dita societat, essent un nou requisit de motivar la decisió de dissolució; motivació imposada per llei sense cap criteri o manera de fer concreta, quedant a l'arbitrarietat de l'Administració competent admetre si la motivació és convenient o no, és suficient o no, i en tot cas impeding la llibertat en la decisió de dissolució d'una societat. Com deia aquella mesura atemptava a la llibertat d'empresa, i més quan es feia en el marc d'una llei per fomentar l'emprenedoria.

Avui però, dita errada es corregeix, almenys en part, atès la incorporació per Demòcrates de la disposició final esmentada que matisa aquella obligació tornant a incorporar els criteris legals de dissolució. Òbviament ens n'hem d'alegrar. Però no em puc estar de fer constar que això palesa el tarannà prepotent de DA amb l'oposició que en nombroses ocasions ja hem tingut ocasió de denunciar. Si evidentment l'error és humà, no em sembla de rebut que tot i els nombrosos insistents efectuats en el si de la comissió que treballava la Llei d'emprenedoria perquè es revisés aquella modificació, avui haguem de fer un pegat legislatiu per resoldre l'error comés. Crec que aquesta manera de fer s'ha de reveure i valorar que l'opinió de l'oposició no és una nosa per l'acció del Govern, sinó que també treballa pel país!

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Moltes gràcies.

Pels consellers d'Unió Laurediana-Independents de La Massana, dins del Grup Mixt, Sr. Joan Carles Camp, teniu la paraula.

El Sr. Joan Carles Camp:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a aquest ple l'aprovació del Projecte de llei de modificació de la Llei 8/2018, del 17 de maig, dels serveis de pagament i el diner electrònic.

La Llei 8/2018 posava les bases comunes entre la Unió Europea i Andorra quant a la regulació de la prestació de serveis de pagament i l'emissió de diner electrònic, incorporant el contingut de la Directiva 2007/64.

La norma facilitava, també, l'aplicació operativa dels instruments de pagament en euros dins de la zona única de pagament, coneguda com "SEPA".

El que estableix la Directiva 2015/2366 és una revisió del marc jurídic existent a la Directiva 2007/64.

Creiem doncs oportú que els canvis introduïts amb el nou règim s'implementin a Andorra mitjançant una modificació de la Llei 8/2018.

Els consellers d'Unió Laurediana + Independents de La Massana donarem suport a aquest Projecte de llei. Principalment, perquè considerem que s'han d'honorar els compromisos contrets a nivell internacional. Només faltaria! Ens hi va la nostra reputació internacional.

Ara bé, malgrat l'exposat, s'ha de significar, una vegada més, que Andorra va a remolc a l'hora d'implementar la normativa de l'acord monetari.

És un acord que vàrem signar entre les parts i que ara el que cal és complir-lo, estem convençuts de què si no ens haguéssim capficat en encunyar euros andorrans, les obligacions respecte a l'Acord monetari serien molt més suportables pel nostre petit Estat.

Aquest Acord monetari ens hauria de servir per a fer-nos obrir el ulls sobretot amb el que respecta als compromisos internacionals contrets, de què si no complim amb el que ens hem compromès, com és el cas que avui ens ocupa, els serveis de pagament i el diner electrònic a Andorra podrien quedar col·lapsats i així de retruc tot el país.

Aquesta és una mostra més que volem transmetre al Govern, a les conselleres, als consellers i a totes les ciutadanes i ciutadans d'Andorra. La nostra preocupació pel que fa a la implementació del cabal comunitari en el marc de la negociació d'un acord d'associació sense tenir uns estudis d'impacte.

Que una vegada l'hauem signat, l'hauem de complir per molt que ens costi.

Com no pot ser d'una altra manera i com he dit abans, per responsabilitat i respecte, els consellers generals d'Unió Laurediana i Independents de la Massana emetrem un vot favorable.

M'ha quedat algun dubte al respecte del que ha comentat el Sr. ministre de què es deixava la porta als mitjans de pagament. Per tant, doncs vist que vostès al 2015 proposaven el Paypal al seu programa electoral i que en algun debat d'Orientació Política vostès també van dir que estava al caure, doncs volia saber si actualment amb aquesta modificació d'aquesta Llei de serveis de mitjans de pagament i de diner electrònic aquest servei podrà ser possible amb el benefici dels nostres emprenedors.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, té la paraula la consellera, Sra. Patrícia Riberaygua.

La Sra. Patrícia Riberaygua:

Gràcies Sr. síndic.

Avui sotmetem a aquesta Cambra l'aprovació del Projecte de llei de modificació de la Llei dels serveis de pagament i el diner electrònic.

La llei que modifiquem va estar aprovada, per una àmplia majoria el passat 17 de maig. En el moment del seu debat al Ple va aixecar molts dubtes tot i que era una llei d'adequació del nostre ordenament jurídic, segons el calendari que marca l'Acord monetari ratificat pel Consell General el 24 de novembre del 2011.

De fet, es va discutir del seu contingut però també hi va haver debat sobre el tempo de la implantació de les directives europees d'aquest àmbit.

En efecte, la Llei aprovada posava en el nostre ordenament jurídic la Directiva Europea 2007/64 coneguda com a PSD1, entre altres, quan la nova directiva coneguda com PSD2 ja estava en vigor a Europa. La pregunta era, per què no ho fem amb la nova PSD? Per a Andorra era important tenir legislat els serveis de pagament i el diner electrònic sota les directives de la unió Europea a fi de poder incorporar-se l'espai SEPA, Espai Únic de Pagaments en Euros, i per poder fer-se abans de finals d'any havíem de tenir la Llei aprovada i en vigor. Així ens ho va plantejar el ministre de finances, Jordi Cinca i avui ens ho ha recordat. Havíem d'implementar la primera directiva per continuar les negociacions amb SEPA amb el compromís que, més endavant, incorporariem la segona normativa d'Europa, la PSD2.

Un dels avantatges de fer part del SEPA és permetre de crear condicions econòmiques favorables al comerç a la zona Euro. Les despeses i els terminis per transferir fons cap a un altre país de l'espai europeu, per exemple, es veuran disminuïts entre altres. Serà, sens dubte, una millora pel nostre sistema financer, però també pels usuaris de serveis de pagament i diner electrònic.

La modificació que tractem avui té com a principals objectius, a més d'incorporar 2 nous serveis de pagament, facilitar i millorar la seguretat en l'ús dels sistemes de pagament a través d'internet i del mòbil, reforçar el nivell de protecció a l'usuari contra frau i abusos potencials respecte del previst en la normativa anterior, com ens ha explicat el ministre.

Voldria agrair la predisposició que en tot moment el ministre ha ofert a la Comissió d'Economia per a la comprensió d'aquestes 2 lleis molt tècniques. Va

venir a la comissió per explicar-nos en detall les directives d'Europa, el calendari d'aplicació i la normativa que havíem d'adoptar. També aquest estiu, quan Govern va entrar aquesta Llei a tràmit, el ministre Cinca ens va facilitar un quadre on exposava els canvis introduïts i les seves explicacions, que sincerament, ens va ser de molta utilitat per treballar la Llei.

De les esmenes que es van presentar, 14 en total, 12 van ser proposades per l'AFA per corregir a nivell de terminologia, de concordança i matisar algun punt. Tots els membres de la comissió vam estar d'acord de presentar-les i aprovar-les.

El nostre grup parlamentari vam presentar, a més, 2 esmenes: 1 que afegia una disposició final per modificar una disposició final de la Llei d'emprenedoria que modificava un punt d'un article de la Llei de societats anònimes i de responsabilitat limitada, com ja han manifestat altres consellers que m'han precedit.

En el treball de la Llei d'emprenedoria, per error, vam eliminar part d'un article de la Llei de societats i quan ens em vam donar compte, vam voler corregir l'error introduint la modificació en aquest text, en concret era el punt que preveia la dissolució forçosa de les societats.

La forma potser no agrada però, per responsabilitat, ho havíem d'arreglar, i s'ha fet en aquest text per tenir-ho resolt al més aviat possible per a la seguretat jurídica de les societats.

Des d'aquí voldria agrair el ministre Cinca per la seva disponibilitat en tot moment per explicar nos, a tots els consellers de la Comissió d'Economia del contingut de la Llei fent nos arribar la comparativa de la Llei i la modificació que avui tractem, com facilitar-nos en tot moment les explicacions necessàries per treballar aquesta Llei.

Llei que permet l'homologació internacional d'Andorra en matèria de serveis de pagament per poder ser més competitius en el món que ens envolta.

Per tot l'exposat, el Grup Parlamentari de DA votarà a favor d'aquesta Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part del Govern...

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Vagi per endavant i abans que res l'agraïment ja pels vots expressats i, en tot cas, en la línia del que ja deia abans de la col·laboració que en tot moment he tingut de la Comissió d'Economia, per tant, agrair aquesta predisposició i també el vot favorable a la Llei.

I alguns breus comentaris en relació a algunes de les coses que han anat expressant alguns dels consellers que han intervingut. Un té la sensació a vegades que el Govern reitera sempre el mateix argument i voler anar sempre a parar al mateix lloc, no sempre facilita ser encertat amb l'exemple que es vol trobar.

El Sr. Víctor Naudi ens deia, tenim una situació frenètica legislativa que a vegades ens fa estar i que a més a més sempre anem a remolc i acabem arribant tard; segurament es poden posar molts exemples, i vinculats a l'acord monetari se'n poden posar moltíssims, certament, perquè com els hi he dit, adaptar la modificació de diverses lleis a l'hora de trasposar les directives no és fàcil i has d'anar modulant aquest calendari. Però precisament si una llei no compleix aquesta situació és aquesta. A l'acord monetari deia que PSD2 havia d'estar trasposat a Andorra al setembre del 2018. És veritat, estem al mes d'octubre, però em sembla que el nivell de compliment és exquisit en aquest sentit perquè també li dic, el propi comitè mixt de la Unió Europea i Andorra de seguiment de l'acord monetari, en cap cas fila tan prim, el que et fan és donar-te un calendari d'aproximació, i en aquest cas, PSD2 s'havia de trasposar al setembre del 2018, i ja l'estem trasposant. Per tant, no és veritat que anem a cavall, mal exemple per voler demostrar que el Govern no és rigorós en l'aplicació de l'acord monetari.

El mateix li podria dir al Sr. Joan Carles Camp, perquè utilitzar per reiterar el discurs anti-acord d'associació, utilitzar l'acord monetari em sembla també un molt mal exemple.

L'acord monetari no és un caprici per poder encunyar euros. L'acord monetari és una necessitat per poder mantenir un sistema financer andorrà propi, perquè no desapareguin les entitats bancàries del país. És impossible, estar al bell mig d'Europa, intentar tenir intercanvis financers i poder oferir els serveis des d'una plaça financera que no tingui la seva regulació i la seva supervisió adaptada a les directives que emanen de la Unió Europea. És impossible.

Per tant, els que van en el seu moment tenir l'encert de començar a negociar l'acord monetari, van afinar en aquesta qüestió, perquè gràcies a aquell treball el qual l'actual Govern li va donar continuïtat signant-lo i portant-lo en aquesta Cambra i després posant-lo en pràctica, avui en dia podem dir que tenim una

plaça financera sòlida i amb un futur per endavant, doncs, pròsper.

Per tant, això no obeeix a un caprici i, efectivament, fruit d'aquest esforç, un dels avantatges que se'n deriven és el fet de poder encunyar euros. Però no hem de confondre els fets.

I l'anàlisi, aquest anàlisi de costos al qual vostès sempre fan referència, aquí es ben senzill de fer. I li acabo d'expressar. Sense acord monetari o si ho prefereix, sense trasposar totes aquestes directives, avui no tindríem plaça financera. Aquest era el cost! Aquest era el cost, per tant, no cal reincidir ni evocar l'acord monetari per reiterar, doncs, la ben legítima oposició a un acord d'associació amb la Unió Europea.

Ho ha explicat fa un moment la consellera Riberaigua i els hi reitero. Tot i que, el que havíem de fer per complir amb l'acord monetari era aquest mes de setembre del 2018, és a dir al tomb d'aquestes dates que estem ara, incorporar a la nostra legislació la directiva de PSD2, vam optar per aquesta fórmula esglaonada. I crec sincerament que ho vam encertar. Gràcies a fer-ho d'aquesta manera, hem avançat un any en la incorporació d'Andorra a l'espai SEPA. Sense PSD1 i fent el salt directe a PSD2, que ho hauríem pogut fer, sense PSD1 no hauríem pogut iniciar els tràmits que hem començat des del mes de maig i que ens han permès que avui, ja, com els hi he explicat en la meva primera intervenció, l'organisme que ha de validar la nostra incorporació, ja ens hagi dit que estem en disposició de fer-ho en el moment en què la Llei que avui aprovarem, entri en vigor.

Per tant, va ser una decisió encertada, perquè ens ha fet guanyar un any, i em podem creure que estar el més aviat possible en aquest espai SEPA, sí que és un element d'enfortiment també de la plaça financera andorrana.

Ja per acabar, en relació a la qüestió de PAYPAL a la qual es referia el conseller Joan Carles Camp. Primer clarificar. En la meva intervenció he intentat explicar-ho però possiblement no he sigut prou explícit. És veritat, aquesta Llei el que fa és introduir noves activitats. No em refereixo en aquest pas a PAYPAL perquè PAYPAL no és una nova activitat.

El que estem introduint són dues noves activitats concretament els serveis d'iniciació de pagaments i els serveis d'informació de comptes. Al final, noves activitats encaminades a què entre les entitats financeres hagin de compartir informació perquè tinguin més possibilitats els usuaris a l'hora d'utilitzar els serveis de mitjans de pagament, de manera que no siguin captius d'una sola entitat financera. Això és el que està introduint a través d'aquests dos nous serveis aquesta llei.

Paypal no és un nou servei, és una plataforma que al final ofereix la possibilitat de fer pagaments. Per què Paypal fins ara ni tan sols es plantejava seriosament un cop analitzat el mercat andorrà, entrar. Doncs entre altres coses, perquè Andorra no era país SEPA.

Per tant, no és que estiguem introduint un nou producte o un nou servei, el que estem fent és facilitar que plataformes com en aquest cas Paypal, sí que puguin valorar seriosament operar des d'Andorra perquè ara tindrem aquest nivell d'homologació que ens donarà ser un país de l'espai SEPA.

Per tant, ja és un pas endavant en aquest sentit. Suficient, no. Caldrà una altra cosa, i és que Paypal prengui, si ho creu oportú, i si valora que el mercat andorrà li és suficientment interessant, doncs les mesures escaients per adaptar-se a la legislació andorrana per poder operar des d'Andorra. I per tant, moltes d'aquestes lleis a les quals m'he referit abans que s'han d'anar modificant com el règim d'autoritzacions per operar en el sistema financer andorrà, el règim jurídic de les entitats del sistema operatiu andorrà. Totes aquestes lleis, al final configuren el marc legal d'activitat a Andorra, i si Paypal vol operar des d'Andorra, haurà de veure com s'adapta en aquest marc legal, com hauria de fer qualsevol altra entitat.

Però el que sí que val a dir és que sense aquesta llei d'avui, ja ni s'ho plantejarien perquè al final aquestes grans empreses, aquestes grans plataformes, el que volen és operar amb sistemes que siguin internacionalment reconeguts, que siguin internacionalment homologables i que puguin al final donar-los-hi les mateixes garanties que els hi dóna qualsevol altre país des del qual operen. Per tant, un pas endavant que no tingui cap dubte que anirem a explicar de seguida també a la gent de Paypal, igual que ho fem amb altres operadors que es puguin interessar pel país, però evidentment que caldrà que tingui continuïtat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Pel Grup Mixt, Sr. Víctor Naudi, teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Simplement per contestar una mica a les al·lusions del Sr. Cinca. Clar el Sr. Cinca sovint ho acostuma a interpretar en allò que li va bé.

La meua queixa o retret o observació, digui-li com vulgui, en quant als terminis, anava en el sentit de no que estiguem excedits però sempre acabem tramitat aquestes lleis importantíssimes a darrera hora. I entenc doncs que no és fàcil, que Govern té molta feina i tenim els mitjans que tenim. Però en tot cas, allò que tant li agrada de donar senyals, de col·laboració, de transparència i de què fem els deures, doncs és en aquest sentit. Esperar a darrera hora a donar senyals no és bo.

I per altra banda, en qüestions de calendari, doncs voldria observar-li que en altres aspectes relacionats amb les lleis de conglomerats financers o de solvència financera, doncs vostè va demanar i obtenir un tràmit d'urgència i alguns hem fet aquest esforç amb els mitjans que tenim de presentar esmenes en una qüestió que ens preocupa i que ens interessa dins dels terminis, i en canvi, vostè o el grup de la majoria, presentant esmenes proposades pel propi sector, doncs aquest termini ja no és tan urgent i observem que les pròrrogues són de 15 dies. I per tant, en qüestions de calendaris li agrairia que no donés lliçons.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

També dins del Grup Mixt, Sr. Joan Carles Camp.

El Sr. Joan Carles Camp:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, vull agrair públicament les explicacions que ens acaba de donar el ministre Cinca, i és cert que ell té un alt grau coneixement de la cartera que ell porta i tot el tema econòmic. Però el que em preocupa és que si amb tots aquests coneixements, doncs com és que al 2015, s'anunciava com si el tema del Paypal fos un fet ja consumat i no hi fos, i després en un debat d'orientació política també es parlés d'aquest?

Però bé, després també hi ha un altre tema. Jo conec el que conec del món de les finances, però sí que els nostres assessors ens han comunicat sempre que els serveis de mitjans de pagament o el SEPA, doncs fa molt temps que existeix a la Unió Europea. Doncs quan Andorra va començar a utilitzar l'euro, una cosa és la utilització de l'euro i l'altra cosa és signar l'acord monetari. Estem totalment convençuts que calia i cal tenir l'acord monetari. En cap cas estem en contra del sistema financer, el sistema financer és bàsic pel nostre país, ha estat bàsic i ha estat bàsic pel creixement econòmic i social del país. Per tant, no estem dient això, simplement li voldria demanar si hagués sigut possible, -ja sé que vostè no el va

signar-, si hagués sigut possible que tinguessin un acord monetari sense encunyar euros, segurament tindríem altres obligacions. És la pregunta que els hi feia pel que nosaltres ens han preferit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció per part dels Srs. consellers...

Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De forma molt ràpida i jo que no sóc de la Comissió d'Economia, però com que el Sr. Víctor ha fet al·lusió al tema d'uns terminis de pròrroga per presentar esmenes a unes lleis que van a la Comissió de Finances, explicar-li, com ja ho vam fer dins de la comissió, perquè la pròrroga d'aquest termini no va ser perquè Govern demanés més temps per poder entrar unes esmenes treballades amb el sector, sinó perquè un altre grup parlamentari les va demanar. Davant d'aquest fet i com que se li va aconseguir des de Sindicatura, doncs des del grup de la majoria que ja comptàvem amb el termini inicial per presentar les esmenes, doncs vam decidir presentar-les al final del següent termini. Però en cap cas Govern va voler demanar o allargar el termini per presentar aquestes esmenes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. ministre, Sr. Gilbert Saboya.

El Sr. Gilbert Saboya:

Una mica parlant amb el ministre Cinca, doncs per contestar-li a una pregunta que vostè feia i si em permeteu també ho fem a consideració cap a la intervenció del Sr. Víctor Naudi molt breument.

Quan vostè parlava de donar senyals Sr. Víctor Naudi, millor senyal que "parrafat" l'acord monetari però no signar-lo, segur que l'hem donat. Perquè vostè van deixar l'acord monetari "parrafat" durant més de sis mesos sense signar-lo. I el primer senyal que vam donar nosaltres a l'arribar va ser justament al juny del 2011 amb el cap de Govern, anar a signar aquest acord. Per tant, parlant de senyals, doncs podem fer-ne una mica tot el seguit.

Amb la pregunta que aixecava el Sr. Camp, sobre utilització de l'euro com a moneda oficial, ve a través de l'acord monetari, no només per Andorra. Al mateix moment el van negociar amb el mateix text pràcticament Mònaco, San Marino i el Vaticà que eren els tres altres estats que estaven geogràficament inclosos dins de l'euro i que de fet, de facto, sí que l'utilitzaven, i per tant en el mateix moment això era a finals del 2010, si no recordo malament, doncs tots ells van signar uns temes similars.

A vostè que li agraden les particularitats, la defensa de les particularitats, cosa que comparteixo plenament, d'aquelles que a Andorra ens permetin mantenir aquestes especificitats, Andorra va signar un memoràndum d'entesa, que acompanyava aquest text al juny del 2011, me'n recordo perfectament per haver hagut d'anar a negociar-ho a Brussel·les, que reconeixia i que el qualificava sobretot la situació de prestació de serveis per part de les entitats bancàries estrangeres en territori andorrà. I per tant, des d'aquest punt de vista espero haver contestat a la seva pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Simplement per contestar al Sr. Saboya.

Bé, Sr. Saboya per vostè la història comença al 2011. M'estranya que desconegui en aquell moment què va succeir, segurament els seus companys de bancada li podran explicar. Molts d'ells hi eren en aquell moment i especialment el cap de Govern doncs donava suport a la Coalició Reformista. Em aquell moment, Coalició Reformista era contrària a la signatura de l'acord monetari. I agraeixo o felicito el canvi que hi ha hagut de posicionament al llarg dels anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller...

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic perquè crec que el Sr. Saboya té una capacitat innata de provocar debats que potser no s'escauen però, és clar, quan vostè va estar tota la campanya electoral, el seu partit, parlant de què no ratificarien l'Acord monetari i que l'Acord monetari era el gran error que aquest país havia comès, home, seria de molt poca vergonya venir a dir que l'anterior Govern no havia fet la feina. Va ser per una qüestió de calendari, vostè ho sap perfectament, que l'Acord es va ratificar però no es va signar. I vostès van dir des del primer moment que aquest Acord acabava amb el sector bancari... -i podria aquí no haver fet ara, eh?- recopilar totes les apologies de les maldats que es derivaven d'aquest Acord monetari.

Quan van guanyar les eleccions ràpidament es va posar a lloc i van canviar immediatament de discurs i van entendre quin era el pa que s'hi donava.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Algun altre conseller desitja intervenir...

Sr. Ladislau Baró.

El Sr. Ladislau Baró:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per al·lusions no és cert el que ha dit el Sr. Víctor Naudi. És cert que hi havia una sessió del Consell convulsa però perquè no s'havia informat degudament als parlamentaris sobre aquesta qüestió, però no perquè estiguessin d'acord amb no signar-lo -amb el fons de la qüestió estàvem d'acord-, durant la campanya ens vam manifestar en aquest sentit -la campanya ja un cop constituït DA- i, per tant, bé m'agradaria puntualitzar aquest extrem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Gràcies Sr. síndic.

Només dec tenir millor memòria que vostè Sr. López, perquè vostè i jo vam compartir un debat durant una campanya electoral a l'Hotel Roc Blanc on estava present el Sr. Nomen, on ell sí... ell sí... ell sí que va defensar això, amb el Sr. Mas -dels Verds en aquell moment- i vostè allà em va sentir -si és que em va escoltar- defensar l'Acord monetari. Inclús no tan

sols de forma pública perquè ho vaig dir allà, sinó també després als "corrillos" amb els propis membres del sector bancari que tots en aquell moment possiblement tampoc ho veien així, però el que sí és cert és que vostè no em podrà retreure a mi mai cap afirmació que hagi dit que l'Acord no era necessari... Mai! Ni abans d'estar a Govern, ni estant a Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més intervencions, donaríem per tancat el debat.

Us informo que hem rebut una Proposta d'agrupació d'articles per la votació; faríem doncs, la votació de la Llei en dos agrupacions. En primer lloc, votariem la disposició final setena, i després votariem la resta de parts del text.

Anem a votar, doncs, la disposició final setena.

Obrim un breu termini de temps per votar.

(Votacions)

Sra. secretària, si voleu procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

20 vots a favor, cap en contra, 6 abstencions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Ferran Costa teniu la paraula, suposo que per explicació de vot.

El Sr. Ferran Costa:

Correcte, per explicació de vot. Havia dit a la tribuna que votariem a favor de la Llei. Així ho farem, però per aquesta votació el que hem fet és ser coherents amb les nostres posicions durant els debats en comissió on ens vam abstenir.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

També per explicació de vot i per deixar clar el nostre posicionament.

Com he dit, malgrat ens alegrem que s'hagi procedit a corregir l'eliminació de les causes legals de dissolució que està en l'article, no compartim la modificació inicial i, malgrat ser tècnic, voldria explicar en el moment del treball en comissió de la Llei d'emprenedoria se'ns va justificar que la modificació d'aquest article de la Llei de societats era degut al fet de què existia, per part dels ciutadans, un cert abús en reactivar societats que havien estat posades en situació de dissolució però no cancel·lades del registre.

En aquell moment ja vam manifestar que ens semblava que modificar l'article 85 de la Llei de societats que parla de la dissolució, era un fre a la llibertat d'empresa perquè enteníem que tota persona ha de tenir llibertat de constituir una empresa i de cancel·lar-la quan vulgui, i que si tal abús existia en tot cas el que procedia era modificar l'article 88 de la Llei, que precisament regula el tema de reactivació de societats, preveient allà aquesta necessitat de modificació i en tot cas la possibilitat de l'Administració de denegar-la si hi ha un abús de dret o un frau de llei.

Alhora, dèiem que la modificació havia eliminat les causes legals de la dissolució que avui procedim a corregir.

Per aquest motiu ens abstenim en la votació.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, a la vista del resultat i del manifestat també ara, declaro aprovada la disposició final setena.

A continuació procediríem a la votació de la resta de les parts del text.

Pel manifestat, i si no hi ha objeccions, proposaria l'aprovació de la resta de parts del text per assentiment.

Declaro aprovat el Projecte de llei.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 14.48h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877